

ቴቁል (ዳን 5 ፥ 27)

ክፍል ሁለት

(ከመቶ በላይ ጥያቄዎች ለመስጠት)

* ገሃነም መጣል የሚሻ አንድ መስጠት እንኳ አይኖርም

* ቁርዓን የክርስቶስን ጭረት አምላክነት

ጭረት መሣሕንትና

ጭረት አዳኝነት ያረጋግጣል

* መስጠት በፍቅር የሚያነቡትና ለታላቅ ውሳኔ የሚበቁበትን እውነት የያዘ መጽሐፍ

* ክርስቲያኖች ስለ ቁርዓን ሊረዱትና መስጠትን ሊረዱበት የሚችሉበት ድንቅ መጽሐፍ

አዘጋጅ መምህር ገብረ እግዚአብሔር መከራይ

ጥር 2001

መግቢያ

ገዛም መጣል የሚሻ አንድ መስሊም እንኳ አይኖርም

«እኔ እንደሆንሁ ባታምኑ በጋጢአታችሁ ትሞታላችሁ»

(ዮሐ. 8፥4)

በሕይወት ዘመኔ ሁሉ የመጀመሪያውና የመጨረሻው ደስታዬ ገርስቲያን መሆኔ ነው ምክንያቱም ለወለዱኝ ብቻ ሳይሆን ለፈጠረኝም ለጅ የሆንኩበት መንገድ ነውና ልጅ ስለሆንኩ የአባቴ መንግሥት ዐራሽ ነኝ ይህም መንግሥት የዘላለም ሕይወት ነው ታዲያ ከዘላለም ጦት (ከገዛም ፍርድ) እንደማምለጥ የሚያስደስት ነገር ምን ሊሆን ይችላል? ከመስሊም ወገኖቻችን እንኳ አንድ ሰው ይህን ደስታ ይቅርብኝ ሊልና ገዛምን ሊመርጥ አይችልም የአባት የሆነውን መውረስ ልጅ መሆን ያስፈልጋል እግዚአብሔር ደግሞ የማደግ ልጅ ለውም አንድ መስሊም በአጋጣሚ ከወለደው አባቴ በላይ በዓላማ ሠራውን አምላክ አባት ብሎ ለመጥራት መድረር አለበት መለኮታዊው ፍቅር ሲነሳ ብቻ ይህን ብርታት ያገኛል ይኔ በርሱ ካማ ማንነት ሳይሆን በአምላክ ዘላለማዊ ፍቅርና ምሕረት እንዲሁ ሚታደለው ልጅነት የአባቴን መንግሥት መናፈቅና ተስፋ ማድረግ ይችላል። እዚህ እውነት ላይ ያልቆመ ሰው የመጨረሻ ጉዞው ወደ ሃገም መሆኑን ለሰከንድ እንኳ መጠራጠር የለበትም ነፃ የሚያወጣው ውነት ብቻ ነው ይህም እውነት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ አለ።

«ልጁ አርነት ቢያወጣችሁ በእውነት አርነት ትወጣላችሁ»

(ዮሐ 8፥ 36)

የዚህ መጽሐፍ ዓላማ ከቴቁል ክፍል አንድ በተለየ-

1. አርነት የሚያወጣ እውነት ወዳለውና ሞትን ወደገደለው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲመጡ መስሊሞችን ማገዝ
 - ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚያጠነቱና ሕይወታቸውን እንደሚመሩበት ይታወቃል በተቃራኒው መስሊሞች ቁርአንን ይደግሙታል በማያውቁት ቋንቋም ቢሆን ዋጋ እንዳለው ያስባሉ ታዲያ ይህ መጽሐፍ የሚያመልኩት አላህ ማን እንደሆነና የማያመልኩት ኢየሱስ ክርስቶስ ማን መሆኑን ይለዩ ዘንድ ቁርአንን እንዲያጠነቱ ይጋብዛል።
2. በጋብቻና በተለያዩ ምክንያቶች የመንግሥተ ሰማያትን ተስፋ የተቀበሉበትን እምነት ትተው ወደ እስልምና የገቡ አንዳንድ ሰዎች የቆሙበትን መሠረት መርምረው ነፍሳቸውን ለማዳን እንዲፈጥኑ የቁርአንን ምሥጢር በዚህ መጽሐፍ ማሳየት ነው።

ምስጋና-

ቴቁል ክፍል አንድን ለብዙዎች መጽናናት ስላደረጋት ለአምላክ ምስጋና ይሁን በመጠውለግ ላይ ለነበሩ ብቻ ሳይሆን ደርቀው ለወደቁ ተክሎችም ለሕይወት የሆነ የዕውቀት ሽታ አድርጓታልና። በቴቁል ክፍል ሁለት ደግሞ የእግዚአብሔር እጅ የበለጠ ለማዳን እንዲገለጥበት ቅዱስ ፈቃዱ ይሁን!!

ማሳሰቢያ፡- ይህ መጽሐፍ ክርስቲያኖች ለሙስሊሞች እንድታዘኑና በፍቅር ዓይን እንድታዩዋቸው ስለ እስልምናም በቂ ግንዛቤ ከኖራችሁ በኋላ ቀርባችሁ እንድትረዷቸው እንጂ በቃላት ልባቸውን እንድታቆሷቸው ባለመሆኑ ከከንቱ ክርክር እንድትርቁ አደራዬ የጠበቀ ነው።

ይህን መጽሐፍ የምታነቡ ሙስሊሞች እውነትን በሚፈልግ ቅን አዕምሮ ብታነቡት መልካም ይሆንላችኋል።

ይህ መጽሐፍ ካለፈው መጽሐፍ (ቴቁል ክፍል አንድ) የቀጠለ ሲሆን የቁርአንን ምዕራፍ ሦስት (አሊ-ኢምራን) ብቻ የያዘ ነው ለምዘና የተመረጠው የቁርአኑ አንቀጽ ቁጥር ከተጠቀሰ በኋላ ቀጥሎ በትምህርተ ጥቅስ ውስጥ የሚቀመጠው ጽሑፍ የቁርአኑ አንቀጽ የአማርኛ ትርጉም ንባብ መሆኑን ማስገንዘብ እወዳለሁ።

«የእግዚአብሔር ልጅ እንደመጣ እውነተኛም የሆነውን እናውቅ ዘንድ ልቡናን እንደሰጠን እናውቃለን እውነተኛም በሆነው በእርሱ አለን እርሱም ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው እርሱ እውነተኛ አምላክና የዘላለም ሕይወት ነው ልጆች ሆይ ከጣዖታት ራሳችሁን ጠብቁ» (1ዮሐ 5 ፥ 20 - 21)

አክሊጋጃ

1. ቁርአን አረጋጋጭ ወይስ ረጋጋጭ?	1
2. አላህ እጅግ በጣም ርኅሩኅ በጣም አዋኝ ወይስ ባለ ብርቱ እና አሳማማ ቅጣት?	12
3. ቁርአን ግልጽ ወይስ አላህ ብቻ የሚያውቀው?	15
4. ብዙ ገነቶችና ብዙ ሚስቶች	17
5. ሃይማኖትን ወይስ ሃይማኖተኛን?	18
6. ቃሉን ማድረስ ብቻ ወይስ በስይፍ ማሳመን?	19
7. አላህ የመረዳዳት ጠላት ወይስ ... ?	20
8. በሥራ ፣ በአላህ ምስኪኒት ፣ ወይስ በአላህ ቅድመ ውሳኔ?	22
9. አላህን ወይስ መሐመድን?	27
10. ኢምራን ማን ነው?	29
11. ስዕለት ከጽንሰ በፊት ወይስ በኋላ?	31
12. ማርያምን ማን አሳደጋት?	34
13. የልመናውን መልስ በእምነት መቀበል ያቃተው ዘክርያስ	36
14. ቅጣት ወይስ ምልክት? ሦስት ቀን ወይስ ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን?	38
15. ምክንያት አልባው የማርያም በዓለማት ሴቶች ላይ መመረጥ	40
16. የሩቅ ወሬ ወይስ የአምላክ ቃል?	45
17. አልመሚሕ ዒላ	46
18. የኢየሱስ ፈጣሪነት አዳኝነትና ሁሉን አዋቂነት	53

19. ኢየሱስ ሕግ ሠሪ	70
20. ጌታዬና ጌታችሁ	73
21. ምን ዓይነት ክህደት?	78
22. የኢየሱስ ትንሣኤ	81
23. ሰው ከየትኛው ተፈጠረ? ዲሳ የአዳም ብጤ ወይስ ... ?	85
24. ተቀባይነት ያላገኘው ክህደት	89
25. ሙስሊሙ አብርሃም	92
26. አማልክት	96
27. በውድም በግድም	99
28. መካን የመገባቸው ግዴታ	101
29. ውርደትና ድህነት የታተመባቸው	107
30. ሙስሊሞች መጽሐፍ ቅዱስን የማመን ግዴታ አለባቸው	110
31. የሦስት ሺህ መላእክት እርዳታ ካነሰ የአምስት ሺህ መላእክት እርዳታ	115
32. ገነት በትግል	117
33. ሰለባን የሚቀበለው ነቢይ	120
34. ዕድሜ ለኃጢአት የሚጨምር አላህ	122
35. የሐበሻው ንጉሥ ማን ነው?	123

1. ቁርአን አረጋጋጭ ወይስ ረጋጋጭ

አንቀጽ 3

«ከርሱ በፊት ያሉትን መጻሕፍት የሚያረጋግጥ ሲሆን (መጽሐፉን) ቁርአንን ባንተ ላይ ከፋፍሎ በእውነት አወረደ። ተውራትንና ኢንጅልንም (ኦሪትንና ወንጌልን) አውርዷል።»

በእስልምና አስተምህሮ መሠረት አላህ አራት መጻሕፍትን አውርዷል እነርሱም፡- ለሙሴ የወረደው ተውራት (ኦሪት)፣ ለዳዊት የወረደው ዘቡር (መዝሙር)፣ ለኢየሱስ የወረደው ኢንጅል (ወንጌል) እና በመጨረሻም ለመሐመድ የወረደው ፋርቃን (ቁርአን) ናቸው። በዚህ አንቀጽ ላይ የተገለጹት ዘቡርን ሳይጨምር ሦስቱ ብቻ ናቸው። ቁርአን ከወረደበት 2 ምክንያቶች አንዱና በዚህ አንቀጽ የተገለጸው ከርሱ በፊት የወረዱትን የኦሪትንና የወንጌልን ትክክለኛነት ለማረጋገጥ ነው። ዘቡርን ግን አይጨምርም በዚህ አንቀጽ ያልተገለጸው ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ በአል-አንዳም (የቤት እንስሳዎች ምዕራፍ) 6 ፡ 92 ላይ --

«ይህ ያወረደው የሆነ ብሩክ ያንንም በፊቱ የነበረውን (መጽሐፍ) አረጋጋጭ መጽሐፍ ነው የከተሞችን እናት (መካን) እና በዙሪያዎ ያሉትንም ሰዎች ልታስጠነቅቅበት (አወረደው)»

የሚለው ሲሆን የመካንና የአካባቢውን ጣዖት አምላኪዎች ለማስጠንቀቅ ቁርአንን ማውረድ እንዳስፈለገ አላህ ይናገራል። ይህ አንቀጽ እላይ የተገለጸውን የመጀመሪያ ምክንያት ያፈርሳል ምክንያቱም (የሙስሊም) ከተሞች እናት በሆነችው መካና አካባቢዋ የተስፋፋውን ጣዖት አምልኮና የተበላሸ አኗኗር ማስተካከል ከሆነ

የቁርባን መውረድ ዓላማ ታዲያ በአንድ አምላክ ለሚያምኑ አይሁዶችና ክርስቲያኖች ምን ረብ አለው? ሐዲስ ኪዳን የብሉይ ኪዳን ፍፃሜ ቢሆንም ታላቅ ከሆነ አዲስ መገለጥ ጋር ነው የመጣው ቁርባን ግን አዲስ መገለጥ ካላመጣ ቀድሞ እሱ አላህ ያወረዳቸውን መጽሐፍት ማረጋገጥ ለምን አስፈለገ? አላህ በየጊዜው ነዚይ እየላከ መጽሐፍ እያወረደ የቀድሞውን ማረጋገጥ ካለበት አሁንም ቁርባንን ለማረጋገጥ ሌላ መልዕክትና መልክተኛ መላክ ያስፈልገዋል ነገር ግን ከመሐመድ ድንገተኛ ሞት በኋላ ሌላ አረጋጋጭ ሳይነሳ ብዙ ዘመናት አልፏል።

በገናው መቶ ክ/ዘመን የተነሳው መሐመድ ቁርባን ለኔ የወረደው አራትና ወንጌል ትክክለኛ የአግቢካ-ብሔር ቃል መሆናቸውን ለማረጋገጥ ነው ማለቱ ለኛ ጠቃሚ ምስክርነት ነው መጽሐፍ ቅዱስ ግን በራሱ ፍጹምና ምሉዕ ስለሆነ የቁርባንን ድጋፍ የሚሻ አይደለም ነገር ግን ምስክርነቱ -

- በርሱ ዘመን አራትና ወንጌል መኖራቸውንና አገልግሎት ላይ ይውሉ እንደነበር
- ቃሎቹም ንጹህና ያልተበረዙ የማንም ቃል ሳይሆን ከርሱ የወረዱ መሆናቸውን ስለሚያረጋግጥ ነው።

በርግጥም ቁርባን ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛነት ከዚህም የማያንሱ ሌሎች ምስክርነቶችንም ይሰጣል ለምሳሌ አል-በቀራህ 2 ፥ 21 «እነዚያ መጽሐፍት የሰጠናቸው ተገቢ ንባብን ያነቡታል» በዚህ አንቀጽ በመሐመድ ዘመን መጽሐፍ ቅዱስ ምሉዕ ሆኖ በሚገባ ይነበብና ይታመን እንደነበር ያስረዳል።

አል-ማኢዳህ 5 ፥ 44 «እኛ ተውራትን በውስጥ መምሪያና ብርሃን ያለባት ስትሆን አወረድን እነዚያ ትዛዝን የተቀበሉት ነዚያት በነዚያ ይሁዳውያን በሆኑት ላይ በርሷ ይፈርዳሉ ...»

አል-ማኢዳህ 5፥46-47 «በራሳችሁም (በነዚያቶቻቸው ፈለግ) ላይ የመርዮምን ልጅ ዲሳን ከተውራት በስተፊቱ ያለውን አረጋጋጭ ሲሆን አስከተልን ኢንጂልንም በውስጡ ቀጥታና ብርሃን ያለበት በስተፊቱ ያለችውን ተውራትንም የሚያረጋግጥ ለጥንቁቆችም መሪና ገሳጭ ሲሆን ሰጠነው የኢንጂልም ባለቤቶች በውስጡ አላህ ባወረደው ሕግ ይኖረዱ አላህም ባወረደው የማይፈርድ ሰው እነዚያ አመጣኞች እነርሱ ናቸው»

በእነዚህ አንቀጾች በግልጽ አራትና ወንጌል ቀጥተኛ ብርሃን ያለባቸው ስለሆኑ የሚመሩባቸው/አይሁዶችና ክርስቲያኖች/ በነርሱ እንዲፈርዱ ያዛል በነርሱ የማይፈርድ ሰው ግን አመፀኛ ነው በማለት ያስጠነቅቃል።

አል-በቀራህ 2፥136 «በአላህና ወደኛ በተወረደው (ቁርባን) ወደ ኢብራሂምም ወደ ኢስማኢል ወደ ኢስሐቅም ወደ ያዕቆብም ወደ ነገዶቹም በተወረደው በዚያም ሙሳና ዲሳ በተሰጡት በዚያም ነዚያት ሁሉ ክጌታቸው በተሰጡት ክነርሱ በአንድም መካከል የማንለይ ስንሆን አመንን እኛም ለርሱ (ለአላህ) ታዛዦች ነን በሉ»

በዚህ አንቀጽ ደግሞ በቁርባን ብቻ ሳይሆን ሙሴና ኢየሱስ ሌሎቹም በተሰጣቸው መጽሐፍ ያለ ምንም ልዩነት ማመን እንዳለባቸው አላህ ሙስሊሞቹን ያዛል ይህም የመጽሐፍቶቹን ተጓግጥነት ለማረጋገጥ ከበቂ በላይ ነው።

የነሱ 10:94 «ወዳንተም ካወረደኑው በመጠራጠር ውስጥ ብትሆን እነዚያን ካንተ በሬት መጽሐፍን የሚያነቡትን ጠይቅ እውነቱ ከጌታህ ዘንድ በርግጥ መተልሃል ከተጠራጣሪዎቹም አትሁን»

ይህ ምዕራፍ ደግሞ ከበድ ያለ ትእዛዝ የያዘ ሲሆን መሐመድ ራሱ የወረደለት ቁርዓን ከአላህ መሆኑን ቢጠራጠር ቀድሞ መጽሐፍ የወረደላቸውን አይሁዶችንና ክርስቲያኖችን ሄዶ እንዲጠይቅ አላህ ያዘዋል በዚህ ቃል ለቁርአን ትክክለኛነት የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ማዘን ሆኖ ተቀምጧል ይህን መስላሞች ሊቀበሉ ግድ ነው።

እንግዲህ አስቀድመን እንዳየነው ቁርአን ለመካ ጣዖት አምላክ ዐረቦች ብቻ የወረደ ሲሆን ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ገጽሐነትና ትክክለኛነት የሚያረጋግጠው እላይ በዝርዝር ባየናቸው ነጥቦች ነው እነዚህ እውነታዎች ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቀድሞውኑ የተጻፉና ሚሠራባቸው የኖሩ በመሆናቸው ብዙም ሌላ ማረጋገጫ አያስፈልጋቸውም።

«አረጋጋጭ» የሚለው ቃል ቁርአንን አይሁዶችና ክርስቲያኖች በቀላሉ መቀበል እንዲችሉ የገባ ቃል ብቻ እንጂ ቁርአን የትኛውንም የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት አለማረጋገጠን ይልቁንም በጣም የተራራቁ መጻሕፍት መሆናቸው ግልጽ ነው። ቁርአን መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር አንድነት ስለ ክርስቶስ አምላክነትና የማዳን ሥራ ወዘተ ከሚያስተምረው አስተምህሮ እጅጉን የተቃረነ አስተምህሮ የያዘ መሆኑን አንቀጾቹ ላይ ስንደርስ በስፋት እናያቸዋለን።

ቁርአን የመጽሐፍ ቅዱስን መሠረታዊ አስተምህሮዎች ባይቀበልም እንኳ የመጽሐፍን ፍጹምና ምሉዕነት ትክክለኛነትና ቀጥተኛነት

ላረጋግጥ መጣሁ እያለ በማያወላውልና በማያሻማ መልኩ እንደሚገልጽ እላይ በሰፊው አይተናል በጣም የሚገርመው ደግሞ ቁርአን ለማይቀበላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ መሠረታዊ አስተምህሮዎች እንኳ ተጠያቂ (ተወቃሽ) የሚያደርገው መጽሐፍ ቅዱስን ሳይሆን ሰዎችን መሆኑ ነው ይህ የሆነበት ምክንያት ብዙ ሊሆን ቢችልም ቀላሉ ግምት ግን መሐመድ ስለ ክርስትና በሩቅ ከተለያየ ምንጭ ከመስማቱ ውጪ መጻሕፍቱን የማግኘትና የመረዳት እድሉ ስላልገጠመው ሊሆን ይችላል። በተጨማሪም ክርስቲያኖችን እና አይሁዶችን በቀላሉ ወደሃይማኖቱ ለመሳብ የተጠቀመው ዘዴ ሊሆን ይችላል።

ቁርአን ለመጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛነት ልመሰክር ወረድኩ እያለ ለቃሉ ታማኝነት ጥብቅና ቆሞ ሳለ ከቁርአን አስተምህሮ ውጪ መጽሐፍ ቅዱስ ተዛብቷል ተበርዟል ወዘተ ውንጀላዎችን የሚያሰሙ የመስላም ምሁራን ምክንያታቸው ምን ይሆን? ይህን ክስ መቼና በማን ተጀመረ? በውኑ በዚህስ አስተሳሰብ በመስለሙ ዓለም ያሉና ቀድሞ የተነሱ ምሁራን ሁሉ ይስማሙበት ይሆን?

መሐመድ በሕይወት በነበረበትና በድንገት በመሞቱ የቁርአን መውረድ እስከቆመበት እስከ 632 ዓ.ም ድረስ በአይሁዶችም ሆነ በክርስቲያኖች እጅ የነበሩት መጻሕፍት እንከን የለሽ ለመሆናቸው በቁርዓን ውስጥ ያየናቸው ምስክሮች ከበቂ በላይ ናቸው ትግሩ መፈጠር የጀመረውና በአቋም ደረጃ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት ከሰው ቃል ጋር እንደተቀየጠ ተደርጎ መወራት የጀመረው እስልምናው በክርስቲያኑ ማግባረሱ አካባቢ እየተሰፋፋ ሄዶ ቁርአን ከተናገረው

በተቃራኒ ከሁሉም መጻሕፍት (ኦሪትና ወንጌል) ጋር የማይስማማ መሆኑ በታወቀ ጊዜ ነበር።

የዚህ አስተሳሰብ ጀምሮ አብን ቃሲም የተባለ ሰው ሲሆን ዘመኑ በ1064 ዓ.ም ነበረ። ይህ ሰው በወቅቱ ከክርስቲያኖች ጋር በሚያደርጋቸው ውይይቶች ቁርካኑ የሚለውና መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው እውነት ልዩነት እንዳለው ተረዳ ቁርካኑ «አልወለደም አልተወለደም» ይላል መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ «አብ ወልድ» ይላል ይህንና ሌሎች መሠረታዊ ልዩነቶች ባዩ ጊዜ «ቁርካን ትክክለኛ የሚሆነው እነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ስህተት ሲሆኑ ብቻ ነው» ብሎ መከራከር ጀመረ ይህ ሰው «ቁርካን ለኦሪትና ለወንጌል ትክክለኛነት ዕውቅና ስለሰጠ እነዚህ የተሳሳቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ሆነ ተብሎ ጎሳ በክርስቲያኖች የተጨመሩ ናቸው» በማለት ክርክሩን ቀጠለበት በመጨረሻም «በነርሱ ላይ ምስክር እንዲሆንባቸው ለመረጃነት እግዚአብሔር ካስቀራቸው ጥቂት ቃላት በቀር ክርስቲያኖች የመጀመሪያውን ወንጌል አጥተዋል» ሲል አቋም ያዘ። ቁርካን እውነት እንዲባል መጽሐፍ ቅዱስ ሐሰት (የሰው ቃል የተቀላቀለበት) መሆን አለበት የሚለው የዚህ ሰው የግል ምኞትና ፍላጎት ዓለም አቀፍ ተቀባይነት አግኝቶ እየተቀባበሉ ሲያስተጋቡት እኛ ዘመን ላይ ደርሷል።

ከመሐመድ የቁርካን ምስክርነት በጎሳ ቃሉ ተበረዘ የሚለው ይህ አባባል በብዙ የሙስሊም ጸሐፍት እንኳ ተቀባይነት የሌለው ሲሆን አንዳንዶቹ ደግሞ ይባስ ብለው በሐዲስ ኪዳን የተገለጠው «የክርስቶስ ልጅነትን» በጳውሎስ የተጨመረ «የሥላሴ ትምህርት» ደግሞ በኒቂያ ጉባኤ ውሳኔ (በ325 ዓ.ም) የተጨመረ ነው በማለት ለወንጌሉ ብቻ

ላይሆን ለወንጌል የመስከረውን የራሳቸውን ቁርካን ዕውቅና ያሳጡታል።

ለምሳሌ አንድ የእስላም ጸሐፊ እንዲህ ብለው ነበር -

«የፈጣሪ አንድነት ጥሪ በእስልምና ሃይማኖት ላይ ብቻ የተወሰነ አይደለም። በቁርካን ውስጥ እንደተጠቀሰ ሁሉ በኦሪትም ሆነ በወንጌል አላህ አንድ የመሆኑ ጉዳይ ተጠቅሷል። ነገር ግን ክርስቲያኖች ሥላሴን ፈጠሩ። በመጀመሪያ ከክርስቶስ ልደት በጎሳ በ38 ዓ.ም ጳውሎስ ክርስቲያኖችን ጠርቶ ኢየሱስ የአላህ ልጅ ነው ብሎ ነገራቸው። አንዳንድ ቡድኖች እሺ ብለው ተቀበሉት። ከሱ በጎሳ ደግሞ ትልቁ ቆስጠንጢን በ325 ዓ.ም በኒቂያ በተደረገው ስብሰባ ክርስቲያኖች በሙሉ ኢየሱስ ፈጣሪ ነው ብለው ማመን እንዳለባቸው ግዴታ ጣለባቸው ከሱ በጎሳ ደግሞ ትዮዶስዮስ በ381 ዓ.ም በጠራው የቆስታንቲንያ ስብሰባ ላይ የተገኙ ተሰብሰቢዎች መንፈስ ቅዱስን ፈጣሪ እንበለው ብለው ወሰኑ ሆኖም ግን ኢየሱስ ከዚህ ሁሉ የፀዳ ነው።» (አብዱልመሊክ ፣ 7) በጣም የሚያሳዘነው መሐመድ ከተለያዩ የስህተት ሃይማኖቶች ስለ ክርስትና የተዛባ መረጃ ያገኘ እንደነበረ ሁሉ ዛሬም ያሉ ብዙ ሙስሊም ወገኖቻችን ስለ ክርስቲያኖች መረጃ የሚያገኙት የተሳሳተ መረጃ ከሚሰጧቸው የራሳቸው መምህራን ብቻ መሆኑ ነው። ምክንያቱም አሁን የጠቀስነው መረጃ መጽሐፍ ቅዱሳዊም ሆነ ታሪካዊ ድጋፍ የሌለው ከንቱ ጥላቻ ብቻ የተንጸባረቀበት የሌለ ትምህርት በመሆኑ ነው።

ከእንደዚህ ዓይነቱ ምክንያታዊ አመለካከት ወጣ ባለ መልኩ በታዋቂ የሙስሊም ሊቃውንት የተሰነዘሩትን ምስክርነቶች መመልከቱ ጠቃሚ ነው።

-ታዋቂው ሰር ሰይድ አሕመድ ካን «በኛ በመሐመዳውያን አመለካከት የመጽሐፍ ቅዱስ ብረዛ መፈጸሙ አልተረጋገጠም» በማለት ጽፏል።

-ፈክሩዲን ራዚ - «አይሁዶችና የቀድሞ ክርስቲያኖች የተውራትንና የኢንጂልን መጻሕፍት በመለወጡ ጉዳይ ተጠርጥረዋል ዳሩ ግን በታወቁት ደክተሮችና የሥነ መለኮት ጠቢባን አመለካከት መጽሐፉን መለወጥ ሲሆን የሚችል ነገር አይደለም ምክንያቱም እነዚያ ቅዱሳት መጻሕፍት በስፋት የተሰራጩ በአጠቃላይም የታወቁና ከትውልድ ወደ ትውልድ የተላለፉ ስለ ነበሩ ነው» በማለት ምስክርነቱን ሰጥቷል።

-የጥንት ባህሎችን በመሰብሰብ ትልቅ ዝና ያተረፈውና በ870 ዓ.ም የሞተው ቡካሪ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባብ ውሸት እንዳልታከለበት ለማረጋገጥ ቁርአን ራሱን ጠቅሷል።

ከቁርአን ምስክርነት ጋር የሚስማማ የነዚህና የሌሎችም መስለም ምሁራን ምስክርነት እንዳለ ሆኖ መጽሐፍ ቅዱስ ተበረዘ የሚሉት ሰዎች እንኳ ወጥ አቋም የላቸውም ምክንያቱም

-የሐዲስ ኪዳን መሠረታዊ ትምህርት /የኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅነትና አዳኝነት/ በቅ. ጳውሎስ ተጨመረ የሚሉ አሉ እነዚህ በቀጥታ ከቁርአን ጋር ይጣረሳሉ ምክንያቱም በመሐመድ ዘመን የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት ተሟልተው በወጥነት የነበሩ ሲሆን መሐመድ በነርሱ ላይ አንዳች ትችት አልተናገረምና ከዚህም በተጨማሪ እነዚህ የኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅነትና አዳኝነት በ4ቱም ወንጌላት በግልጽ መጻፉን ያሳስተዋሉ ናቸው።

-ሌሎቹ ደግሞ በመሐመድ ዘመን መጻሕፍቱ ችግር ያልነበራቸው ሲሆን ከመሐመድ ምስክርነት በኋላ ተበረዙ ተበላሹ ይሉናል። ከ7ኛው ክ/ዘመን በኋላ ቤተ ክርስቲያን መሠረታዊ የቅዱሳት መጻሕፍት

ለውጥ ባለማድረግ ይህ ጨርሶ ተቀባይነት የሌለው ሰውኛ አመለካከት ነው።

-በጣም የሚገርሙት ክፍሎች ደግሞ ይህን ተበረዘ እያሉ የሚያወግዙትን መጽሐፍ ቅዱስ ለነቢዩ መሐመድና ለቁርአን እውነተኛነት ምስክር አድርገው ማቅረባቸው ነው ለተወሰኑ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍትና ጥቅሶች የትክክለኛነት ዕውቅና ይሰጡ ያለባቸው ይጠቅሷቸዋል ከመሐመድ ዘመን ጀምሮ እስልምናን አንቀበልም በማለታቸው ይህ ነው የማይባል ስቃይ ይደርስባቸው የነበሩት አይሁዶችና ክርስቲያኖች ስለ መሐመድ የተነገሩትን ትንቢቶችና ምሳሌዎች (አንዳች የተነገረ ነገር የለም እንጂ) ካልበረዘቸው ከራሳቸው አስተሳሰብ ጋር እየተጣረሱ ሲሆን ነገር ግን ይህ አባባላቸው የክርስቲያኖቹን ታማኝነት ብቻ ሳይሆን የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል አለመለወጡን በሚገባ ያረጋግጥልናል እንደነርሱ እምነት ስለ መሐመድ እንኳ የተነገረው ካልተለወጠ ስለ ባለቤቱ ስለ ክርስቶስ የተነገረው እንዴትና ለምን ይለወጣል? ቁርአን ግን ቀጥተኛና ብርሃን ያለባቸው መሆናቸውን (ኦሪትና ወንጌል) ላረጋግጥ ወረድኩ ብቻ ማለቱን ደግመው እንዲያስተውሉ እንጋብዛቸዋለን።

እስካሁን ስለ ቁርአን የመጽሐፍ ቅዱስ አረጋጋጭነት ራሱ ከተናገረው ተነስተን ያልነው ሁሉ እንዳለ ሆኖ ትልቅ ትኩረት ሲሰጠው የሚገባ ቁም ነገር አለ ይህም ቁርአን ትክክለኛነታቸውን ላረጋግጥ ወረድኩ ብሎ ከመሰከረላቸው ኦሪትና ወንጌል ጋር ምንም ስምምነት የሌለው መሆኑ ነው ቁርአን ከየትኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ መሠረታዊ አስተምህሮ ጋር የማይስማማ እንደሆነ በጭቁል ክ. 1 ላይ

ካየናቸው ነጥቦች በተጨማሪ በዚህ መጽሐፍና በቀጣዮቹ ክፍሎች በሰፊው እንመለከታቸዋለን።

በተጨማሪም «ከፋፍሎ በውነት አወረደ» የሚለው ቃል ብዙ ጥያቄዎችን እንደናነሳ ያደርገናል። በቴቁል ክፍል 1 ላይ እንዳየነው አሁን ያለውና በአስማን አቡበስር የተቃጠለው የቁርዓን ክፍል ለመውረድ 23 ዓመት የፈጀበት ሲሆን ወርዶ መጠናቀቁ ባልተረጋገጠበት ሁኔታ በመሐመድ ድንገተኛ ሞት መቋረጡ ይታወቃል አወራረዱም በሰባተኛው ሰማይ ላይ በሰሌዳ ተጽፎ ከተቀመጠበት ለጂብሪል በአንድ ጊዜ ሲወርድለት ጂብሪል ደግሞ ለመሐመድ «ከፋፍሎ» ብቻ ሳይሆን በቁርአን መግቢያ ላይ እንደተገለጸው «እንደአስፈላጊነቱ እየከፈለ» ማውረዱ ተጽፏል። እንደዚህ ከሆነ-

1. አላህ ለጂብሪል በአንድ ጊዜ እንዳወረደው ለመሐመድም በአንድ ጊዜ ለምን አላወረደውም? ገብርኤል ስላልቻለ? ወይስ መሐመድ ስለማይችል?
2. «እንደአስፈላጊነቱ ከፋፍሎ አወረደ» ሲል ጊዜና ሁኔታን አገናዝቦ አወረደለት ማለት ነውን? ከሆነ ወቅታዊ መረጃ እንጂ በሰማይ ተጽፎ የሚኖር ዘላለማዊ የአምላክ ቃል እንዴት ሊሆን ይችላል?
3. በቁርአን ውስጥ የተዘገቡ የመሐመድ ኑሮና እስታዊ ገጠመኞች በሰማይ ተጽፈው የነበሩና ቃል በቃል ለመሐመድ የወረዱ ናቸውን? ለምሳሌ -

- ሰዎች ለሚጠይቁት ጥያቄ መሐመድ እንዲመልስ የታዘዘባቸው አንቀጾች « ... ይጠይቁሃል ... በላቸው ...» /2፣ 217፣ 219፣ 227/

- የሩቅ ወሬ አንቀጾች (3፣ 44)
- የ«አሎ» አንቀጾች (2 ፣ 116፣ 5 ፣ 72-73፣ 64፣ 3 ፣ 181)
- ጦርነቶች (3፣ 13 ፣ 166፣ 121-125)
- ስለ መሐመድ የግል ኑሮ የተመለከቱ አንቀጾች
 - የጉዲፈቻ ልጅን ሚስት እንዲያገባ መፈቀዱ (33፣ 37)
 - በገንዘብ ከቀጠራቸውና በምርኮ ከያዛቸው ሰቶች በተጨማሪ የአገራትና የአክሲዮን ልጆች እንዲያገባ መፈቀዱ (33፣ 50)
 - መሐመድ ቤት ያለ ፈቃድ (ጥሪ) መግባት እንደማይችል፣ ከገቡም ቶሎ በልቶ ስለመውጣት፣ ክርሱ ዕቃ ስለ መሞሰ ወዘተ ... በቁርአን የተመዘገቡት አሳቦች በሰማይ የተጻፉ ከዚያ የወረዱ ናቸውን? (33፣ 53)
- 4. ቁርዓን ውስጥ ያሉ ብዙ ግጭቶች፣ የተሻሩ አንቀጾችና የተደጋገሙ አንቀጾች እንዳሉ ከሰማይ የወረዱ ናቸውን? (ቴቁል ክ.1 ይመልከቱ)
- 5. አራትንና ወንጌልን ራሱ አላህ ካወረዳቸው ቁርአን የመጻሕፍቶቹን ትክክለኛነት ካረጋገጠ
 - በነርሱ ውስጥ የተጠቀሱትን ታሪኮች ለምን በቁርአን ደገማቸው?

• በነዚህ መጻሕፍቶች (በአብዛኛው በሕዲስ ኪዳን) የተገለጹትን ትምህርቶች ተቃዋሚ መሆኑ በሰማይ ተጽፏል? ወይስ ... ?

6. አወራረዱስ በሰራተ 2:97 «ጂብሪል በመሐመድ ልብ ላይ አወረደው?» ወይስ ታላቁ ብርሃን በተሰኘው መጽሐፍ (ገፅ 65-66) እንደተገለጸው ከጂብሪል የሰማውን ሽምድዶ በቃሉ ያዘው?

«ተውራትንና ኢንጂልንም አውርዷል» ሲል ቁርአን ኢንጂል የሚለውን ቃል መቀበሉን እናያለን ቁርአን ስም አይተረጉምም:: ኢንጂል ወንጌል ማለት እንደሆነ ማንም ይስማማል ወንጌል የሚለው ቃል ኢቫንጌሊዎን ከሚለው የግሪክ ቃል የመጣ ሲሆን «የምሥራች» የሚል ትርጉሙን ይቀበላል?

- ምሥራች አዲስና አስደሳች ነገር ሲሆን ወንጌል ምሥራች መባሉ (መሆኗ) ለምንድነው?
- ወንጌል ለዓላ የወረደ መሆኑን ቁርአን እንደመሰከረ ሁሉ የወንጌሉ ምሥራች ራሱ ክርስቶስ መሆኑንና በርሱ የተገለጠው መዳን መሆኑን ይቀበላል? ካልሆነ ግን የምሥራች ምንድነው?

2. አላህ እጅግ በጣም ርሕሩህ በጣም አዛኝ ወይስ

ባለብርቱ እና አላማሚ ቅጣት

አንቀጽ 4

«ከቁርዓን/ በሬት ለሰዎች መሪ አድርጎ /አወረዳቸው/ ፋርቃንንም አወረደው እነዚያ በአላህ ታምራቶች የካዱ ለነርሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው አላህም አሸናፊ የመበቀል ባለቤት ነው»

ከቁርአን በሬት ለሰዎች መሪ አደረጋቸው የሚለው ዓረፍተ ሃሳብ ካለፈው አንቀጽ 3 የቀጠለ ሲሆን ከፋርቃን /ቁርዓን/ በሬት አወረደባቸው ላላቸው አራትና ወንጌል አላህ አሁንም የሰጠው ምሥክርነት ነው ምሥክርነቱም ሁለቱም መጻሕፍት ለሰዎች መሪ አድርጎ አንዳወረዳቸው ማረጋገጠው ነው እንግዲህ መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ጣት የወጋጋው /የገባበት/ እውነቱ የጠፋበት መጽሐፍ ማይሆን ትውልድን የመምራትና የማሻገር ብቃት ያለው ከርሱ የወረደ ብቻ እንደሆነ በማያሻማ ቃል በቁርአን ተገልጿል ከቁርአን በሬት እስልምና አልነበረም እንጂ በ.ኖር እንኳ መመሪያው መጽሐፍ ቅዱስ ነበረ ማለት ነው:: የቁርአኑ ባለቤቶች እንዲያጤኑት እንጂ እኛ ለመጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛነት የማናምነውንና የማንቀበለውን ቁርዓንን ምሥክር ማድረጋችን አይደለም::

የዚህ አንቀጽ ማእከላችን የአላህ ባሕሪ ነው አላህ እጅግ በጣም ርሕሩህ በጣም አዛኝ ነገር ግን ብርቱና አላማሚ ቅጣት ያለው የመበቀል ባለቤት ምን ማለት ነው? እጅግ በጣም ደግ ደግሞ እጅግ በጣም ጨካኝ ተቃራኒ ማንነት! በቁርአን ውስጥ ያለው የአላህ ገዢ የሕዝቡ ግንኙነት የጨካኝ ጌታና የፈሪ ባሪያ ዓይነት ግንኙነት ነው ምክንያቱም አላህ እንደሚያረቅር አባት ለሕዝቡ ተስፋና መጽናናት እንዲሆን ላይሆን ለማስፈራራትና ለማስጠንቀቅ ቁርአኑን ማውረዱን ብዙ ቦታ ተናገሯልና /42:7: 44:3: 7:184/ በዚህ አንቀጽ እንዳየነው ዓይነት የብርቱና አላማሚ ቅጣት እንዲሁም የበቀል

ማስጠንቀቂያ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ እንኳን ለ45 ጊዜ ተጽፏል ስለዚህም አንድ ሙስሊም አላህን በፍርሃት እንጂ በፍቅር ማምለክ አይችልም ይህ ሰው ደግሞ ነጻ አይደለም አንድ ሰው ለአላህ አልገዛም ቢል የሚጠብቀው ቅጣት እንጂ የሚቀርበት አባታዊ ፍቅር አይታየውም ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር የፍቅርና የነጻነት አምላክ የለም አምልኮም መከናወን ያለበት በፍቅር በተማረክ ከእውነትም የተነሣ ባረፈ ማንነት እንጂ ሕግና ሥርዓትን ባለመጠበቅ ከሚመጣው ቅጣት በመነጨ ፍርሃት መሆን የለበትም በውኑ ይህ ባሕሪ አላህን የፈጠረው ሰው ፀባይ ወይስ በትክክል የአላህ ጠባይ? ቁርአንም በዚህ የማስጠንቀቂያ ሰይፍ ታጥሮ ለብዙ ዘመን ተከብሮና ተፈርቶ መኖሩ ይታወቃል።

በክርስትና ውስጥ የአምልኮ ምክንያት የእግዚአብሔር ኃይለኛነትና ቅጣት ሳይሆን ፍቅር ነው። በመጽሐፍ --

«እግዚአብሔር መንፈስ ነው የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል» (ዮሐ 4 ፡ 24) ተብሎ እንደተነገረ አምልኮ በእውነትና በመንፈስ ሊከናወን ይገባል። እውነት የሚለው ቃል አምልኮ እንደ እግዚአብሔር ቃል ሊከናወን እንደሚገባ ሲያሳይ ቃሉ ደግሞ --

«እግዚአብሔር ፍቅር ነው በፍቅርም የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል። እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል» (1ኛዮሐ. 4፡16) ይለናል። ከዚህ የተነሳ አምልኮ በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ የምንኖረው ኑሮና እርሱም በእኛ ውስጥ የሚኖረውን ክብር ያሳየናል።

በመንፈስ የሚለው ቃል ደግሞ «ጌታ ግን መንፈስ ነው የጌታም መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ» (2ቆሮ 3፡17) ተብሎ እንደተጻፈ ከመንፈስ ቅዱስ መገኘት የተነሳ በሚገኘው አርነት (ነጻነት) ውስጥ ሆኖ ማምለክ ነው። ይህም በመንፈስ ቅዱስ የሚረጋገጠው አርነት ልጅነታችን ነው።

«አባ አባት ብለን የምንመሰግናለን የልጅነት መንፈስ ተቀብላችሁ እንጂ እንደገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀብላችሁምና» (ሮሜ 8 ፡ 15)

በአጠቃላይ በእግዚአብሔር ፍቅርና በልጅነት መንፈስ ውስጥ ሆኖ የማይፈጸም አምልኮ ወይትም የማይደርስ ሰውኛ ድካም ብቻ ነው።

እግዚአብሔር ግን ባለብዙ ቅጣትና የመበቀል ባለቤት ሳይሆን ባለብዙ ምሕረትና የፍቅር አባት ነው።

«ኢ.ዩ. 2፡13 «አምላካችሁም እግዚአብሔር ቸርና መሐሪ ቁጣው የዘገዩ ምሕረቱም የበዛ ...»

ማቴ 11፡28 - 30 «እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ወይ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ ...»

3. ቁርአን ግልጽ ወይስ አላህ ብቻ የሚያውቀው የሚጣረሰው አንቀጽ 7

«እርሱ በአንተ ላይ መጽሐፉን ያወረደ ነው ከርሱ (ከመጽሐፉ) ግልጽ የሆኑ አንቀጾች አሉ እነሱ የመጽሐፉ መሠረቶች ናቸው። ሌሎች ተመሳሳዮች አሉ እነዚያም በልቦቻቸው ውስጥ ጥመት ያለባቸው ሰዎች ማሳሳትን ለመፈለግና ትችቱን ለመፈለግ ከርሱ የተመሰለሰው»

ይከታተሉ (ትክክለኛ) ትችቱንም አላህ ብቻ እንጂ ሌላ አያውቀውም በዕውቀትም የጠለቁት በርሱ አምነናል ሁሉም ከኔታችን ዘንድ ነው ይላሉ የአእምሮ ጣቢቶችም እንጂ (ሌላው) አይገሠጽም።»

አላህ በመሐመድ ላይ ያወረደውን መጽሐፍ ሲገልጽ «ግልጽ አንቀጾች» ብቻ ሳይሆኑ እርሱ (አላህ) እንጂ ሌላ የማያውቃቸው አንቀጾችም እንዳሉ ያረጋግጣል። ግልጽ የሆኑት አንቀጾች እነርሱ የመጽሐፉ መሠረቶች ሲሆኑ ግልጽ ያልሆኑት አንቀጾች ደግሞ ከግልጾቹ ጋር ተመሳሳይ ቢሆኑም ትችት የሚፈልጉ ሰዎች ከእርሱ ተመሳሳይ ሲፈልጉ እንዳያገኙ ግልጽነት የሌላቸው መሆናቸውን ያስረዳል። ይህ እርስ በርሱ የሚጋጭ አባባል እንደሆነ ግልጽ ነው። ምክንያቱም የግልጽ ተመሳሳይ ግልጽ ነው።

በሱረቱ አል-ዙኸፍ፣ 43 ÷ 3 «እኛ ታውቁ ዘንድ ዐረብኛ ቁርአን አደረግነው» በማለት ቁርአን ለመካና ለአካባቢው ዐረቦች እንደመውረዱ መጠን ለእርሱ ግልጽ እንዲሆን በዐረብኛ ቋንቋ መውረዱን ተናግሯል። ግልጽ የሆኑት የመጽሐፉ መሠረቶች የትኞቹ ናቸው? ከመጽሐፉ መሠረት የሚበልጥ ምን ነገር ኖሮ ነው ስውር የሚሆነው? ለሰው ካወረደው በኋላ ከሰው ለምን ይሰውረዋል? «ግልጽ ያልሆኑ» የተባሉት አንቀጾች ምናልባት ለራሱ ለቁርአን ጸሐፊ ግልጽ ባለመሆናቸው «አላህ ብቻ ያውቃቸዋል» የሚል ሽፋን ተሰጥቶ ቢሆንስ?

«የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና የሚሠራም ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው ነፍስንና መንፈስንም ጅምትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል። የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል» (ዕብ 4፡12)

ከዚህ እውነት የተነሣ የእግዚአብሔር ቃል ባለሥልጣንነት በዘመን ሁሉ የጸና ነው ከሕያው አምላክ የተገኘው ሕያው ቃል በመንፈስ ቅዱስ እንደተገለጠው መረዳቱም በመንፈስ ቅዱስ እገባ ነው እንዲህ ያላመኑ ያመኑም ወገኖች ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት በቃሉ ውስጥ ስለሚያሻቸው በቃሉ ዙሪያ ያለማቋረጥ ይጸልያሉ ያኔ መንፈስ ቅዱስ በቃሉ ውስጥ ወደ ተገለጸው ከፍ ወዳለው እውነት ሁሉ ይመራቸዋል።

ዮሐ 16፡13 «እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል»

2ቆሮ 3፡6 «ፊደል ይገድላልና መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል»

4. ብዙ ገነቶችና ብዙ ሚስቶች አንቀጽ 15

« ከዚህኛቸው የሚበልጥን ልንገራችሁን? በላቸው፡- (እርሱም) ለእነዚህ ለተጠነቀቁት ሰዎች በኔታቸው ዘንድ በሥራቸው ወንጌት የሚፈሰባቸው ገነቶች በውስጧ ሁልጊዜ ነዋሪዎች ሲሆኑ ንጹሕ የተደረጉ ሚስቶችም ከአላህም የሽነ ወዴታ አላቸው አላህም ባሮቹን ተመልካች ነው»

ይህ አንቀጽ የሚበልጥ «ታላቅ የምሥራች» ብሎ የሚያሳየው በገነቶች ውስጥ ያሉትን ብዙ ደናግል ሴቶችን ነው በርግጥ ይህ ተስፋ ወንዶቹን እንጂ ሴቶቹን አይመለከትም ሴቶቹን ብዙ ወንዶች ይጠብቋቸው ይሆን? ሴት እንኳን በሰማይ ባል ሊጠብቃት በዚህ ዓለምም ቢሆን ለወንድ መጠቀሚያ እንድትሆን መፈጠሯን በዚህ

ምዕራፍ አንቀጽ 14 ላይ የተገለጸ ሲሆን ወደ ሲኦል ከሚወርዱት ነፍሳት አብዛኞቹ ሴቶች መሆናቸውን አንዳንድ የእስላም ጽሑፎች ይናገራሉ። (ቴቁል ክ. 1 ገጽ 15)

5. ሃይማኖትን ወይስ ሃይማኖተኛን

አንቀጽ 19

«አላህ ዘንድ (የተወደደ) ሃይማኖት ኢስላም ብቻ ነው እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት ሰዎች በመካከላቸው ላለው ምቀኝነት ዕውቀቱ ከመጣላቸው በኋላ እንጂ አልተሰያዩም በአላህም አንቀጾች የሚክድ አላህ ምርመራው ፈጣን ነው»

ቁርአን ከአላህ የወረደ ነው ቢባልም ተናጋሪው ግን ሌላ አካል እንጂ አላህ አይደለም አላህ ዘንድ ይላል እንጂ እኔ ዘንድ አለማለቱን ልብ በል። ይህ ሌላ አካል ምናልባት ቁርአንን ከአላህ ተቀብሎ ለመሐመድ ያወረደው ጂብሪል አሊያም ራሱ መሐመድ ሲሆን ይችላል ማንም ይሁን ማን ለኢስላም ተወዳጅነት አሳማኝ ምክንያት አላቀረበም ኢስላም የሃይማኖቱ ስያሜ ሲሆን ሕይወቱን (በቁርአን የታዘዘውን በመፈጸም) የማይኖር ግን በኢስላም ስም የተጠራው ሕዝብ አላህን ሊያስደስተው ይችላል ይሆን? ለምሳሌ አክራሪው የኢስላም ክፍል ለዘብተኛውን ክፍል እንደ ከሃዲ መቁጠሩ አባባሉን ያፈርሰዋል።

«ኢስላም ብቻ» የሚለው ቃል በዚህ አንቀጽ ላይ «መጽሐፉን የተሰጡ ሰዎች» የተባሉት አያሁዳዊነትና ክርስትና ቀድሞ መጽሐፍ የወረደላቸውና የቀደሙ ሃይማኖቶች ቢሆኑም አሁን ግን በእስልምና በመተካታቸው የተጠሉ ናቸው ለማለት የገባ ቃል ነው። ይህም ቢሆን

በቴቁል ክፍል አንድ ገጽ 29 ላይ የእስልምና ጀማሪ ማን መሆኑን ከሚገልጸውና እርስ በርሱ ከሚጋጨው አሳብ ጋር የሚጣረስ ነው።

በቁርአን ውስጥ ሰፊ ቦታ የሚሸፍነው ለመጽሐፉ ሰዎች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ ነው ይህም ምክንያቱ ቁርአንን ባለመቀበላቸው እንደ ከሐዲ ስለሚቆጥራቸው ነው በዚህ አንቀጽ ላይ «በመካከላቸው ምቀኝነት ስለነበር ዕውቀቱ ከመጣላቸው በኋላ ተለያዩ» የተባሉት የመጽሐፉ ሰዎች ከሆኑ የትኛው ዕውቀት እንደመጣላቸው አንቀጹ በግልጽ ስለማይናገር እናልፈዋለን።

ምናልባት ብዙ ሙስሊሞች እጅግ የተሻለውን ክርስትና ላለመመርመር በንቀትና በጥላቻ ተሞልተው እንዲያድጉ ይህ ጥቅስ ትልቅ አስተዋጽኦ ያበረከተ ይመስለኛል እውነተኛው እግዚአብሔር የሚያስደስተው (የሚወደው) እውነትና እውነተኛነት ብቻ እንደሆነ የተረዳ ልብ ሰፊ ሰው የሚያሳርፈውን እውነት የመፈለግ ተፈጥሮአዊ ነፃነቱን ማንም ሊነጥቀውና ባሪያ ሊያደርገው አይገባም ይልቁንም ከባዶ ትምክህትና ከከንቱ ጥላቻ ሊያመልጥ ይገባል እስልምናን ማስወደድ የሚቻለው ክርስትናን በማስጠላት ሳይሆን ለማንም ቢሆን ንጹሕ ፍቅርን በመግለጥ ነው ይህ ደግሞ በእስልምና ከባድ ነው።

6. ቃሉን ማድረስ ብቻ ወይስ በሰይፍ ማሳመን?

የሚጣረሰው አንቀጽ 20

«ቢክራክሩህም፡- ፊቴን ለአላህ ሰጠሁ የተከሉኝም ሰዎች (እንደዚህ ለአላህ ሰጡ) በላቸው ለእነዚያም መጽሐፍን ለተሰጡት ሰዎችና ለመሀይሞቹ፡- ሰላማችሁን? በላቸው ቢሰልሙም በርግጥ ተመሩ»

እምቢ ቢሉም ባንተ ላይ ያለብህ ማድረስ ብቻ ነው። አላህም ባሮቹን ተመልካች ነው»

መሐመድና ተከታዮቹ ቁርአንን ቢጠራጠሩ እንኳ የመጽሐፉን ስዎች እንዲጠይቁ በዩኑስ 10 ÷ 94 ላይ የታዘዘ ሲሆን በዚህ አንቀጽ የመጽሐፉ ስዎችን ደግሞ መሐይሞች ይላቸዋል ስላማችሁን በላቸው ይልና ቢሰልሙ ጥሩ ነው እምቢ ካሉ ግን ያንተ ሥራ መጥራት ብቻ ነው በማለት ሁሉ እስላም እስኪሆን ተጋደሉ የሚለውን ትእዛዝ ያፈርሳል እንኳን ያልተቀበሉትን የተቀበሉና ያመነ-ም ቢሆኑ እውነትን በማስተማር አመንን እስኪሉ ፈቃደኝነታቸውን መጠበቅ እንጂ እሺ ቢሉህ ወይም እምቢ ቢሉህ የሚለው አባባል የተለሳለሰ አስገዳጅነትን ያሳያል እስልምናን ባለመቀበላቸው ምክንያት ብዙዎች ሕይወታቸውን እንዳጡ ልጅ በወላጅ ወላጅም በልጅ መጨከንን ከእስላም ታሪክ እንረዳለን፤ ለምሳሌ በመሐመድ እንደ ጀግና የተተረከላቸው አባቱ እስልምናን አልከተል በማለቱ የገደለው አቡ ኢቤይዳ፣ እናቱን ከሀዲ ነሽ ብሎ ለሞት አሳልፎ የሰጠው የአማር ልጅ ሞሳብ፣ አባቱ እስልምናን ካልተቀበለ ሊገድለው የዛተው አቡበከርና ሌሎችንም መጥቀስ እንችላለን።

7. አላህ የመረዳዳት ወዳጅ ወይስ ጠላት

አንቀጽ 28

«ምዕመናን ከሐዲዎችን ከምእመናን ሌላ ረዳቶች አድርገው አይያዙ ይኸንንም የሚሠራ ሰው ከአላህ (ሃይማኖት) በምንም ውስጥ አይደለም ከነርሱ መጠበቅን ብትጠበቁ እንጂ አላህም ነፍሱን (ቁጣውን) ያስጠነቅቃችኋል መመለሻም ወደ አላህ ብቻ ነው»

ይህ አንቀጽ ፍቅርን የሚገልጥ ባይሆንም የሙስሊሙን ዓለም ኅብረትና አንድነት ለመጠበቅ የገባ መልእክት እንደሆነ እንረዳለን አላህ የፍጥረት ሁሉ ረዳት ከሆነ በርሱ ያመኑ ሙስሊሞች ያላመኑ ሰዎችን ረዳት ወዳጅ አድርገው እንዳይዙ ማዘዙ ለምን? በዚህም ቃል እንገብብን ስማማቻ ታላላቅ ሙስሊም የዐረብ መንግሥታት ከምዕራባውያን (ክርቲያን መንግሥታት) ጋር ባላቸው ኅብረትና ከነርሱ በሚያገኙት እገዛ የተወገዙ መሆናቸው ነው። ቃሉ የኢትዮጵያ ሙስሊሞችን ጨርሶ እንደ ሙስሊም የማይመለከት ሊሆን ይችላል ምክንያቱም እስልምና በእንግድነት በ615 ዓ.ም ወደ ኢትዮጵያ ከገባበት ጊዜ ጀምሮ በክርስትናው የመረዳዳትና የመተጋገዝ መንፈሳዊ ባህል የተቀረጹት ሙስሊሞች ከዚህ አንቀጽ ጋር የማይሄዱ በመሆናቸው ምናልባት እንደ ከሃዲ ሊቆጠሩ ይችሉ ይሆናል ከመንፈሳዊው ብቻ ሳይሆን ከማኅበራዊው ሕይወት አንጻር ይህ አንቀጽ ሚዛን የማይደፋ ሲሆን ሌላ ጥያቄ እንድናነሳም ያደርገናል ሙስሊሙ ከሙስሊም ውጪ ረዳት አድርጎ አይያዝ ከተባለ ሙስሊሙስ የተቸገረና የተጉዳን ከእስልምና ውጭ ያለ ሰው ቢረዳ አላህ ያዘን ይሆን? እርሱስ እንደ ከሃዲ ይቆጠር ይሆን? አንድ ምጽዋት የሚሰጥ ሙስሊም ሃይማኖት እየጠየቀ ነው ወይስ እጁን ለዘረጋለት ድሃ ሁሉ?

«ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው» (ማቴ 7 ÷ 12)

8. በሥራ፣ በአላህ ምሕረት ወይስ በአላህ ቅድመ ውሳኔ?

የሚጣረሰው አንቀጽ 30

«ነፍስ ሁሉ ከመልካም ነገር የሠራቸውን የቀረበ ሆኖ የምታገኝበትን ቀን (አስታውስ) ከመጥፎም የሠራቸው በርስዎና በርስ- (በኃጢአትዎ) መካከል በጣም የሰፋ ርቀት ቢኖር ትመኛለች አላህ ነፍሱን ያስጠነቅቃችኋል አላህም ለባሮቹ ርኅሩህ ነው»

ይህ ቃል በግልጥ የሚያሳየው ሰው ሁሉ እንደ ሥራው መጠን እንደሚከፈለው (እንደሚፈረድለት ወይም እንደሚፈረድበት) ሲሆን እያንዳንዱ በሥጋው በዘራው መጠን በነፍሱ ያጭዳል ማለት ነው (7 ÷ 8 -9) አንቀጽ በግልጥ አላህ ለባሮቹ ርኅሩህ ቢሆንም እንኳ ትክክለኛ ፈራጅ በመሆኑ ማንም የሚደነው በሠራው በጎ ሥራ መሆኑን ያረጋግጣል። እስልምና ድህነት (ዘላለማዊ ሕይወት) የሚገኘው በሥራ ነው ብሎ የሚያምን እምነት ሲሆን የእስልምና የእምነት መሠረቶች 5 ናቸው እነርሱም-

1. የእምነት ምስክርነት (አላህ አንድ ነው መሐመድ የአላህ ነቢይ ነው) (ሸሃድ)
2. ሶላት መስገድ
3. ዘካ (ምጽዋት) መስጠት
4. ረመዳን መጸም
5. ሐጂ ማድረግ (የቻለ መካ ሄዶ መስገድ) ናቸው።

የእነዚህን ምግባራት መንፈሳዊ ይዘት አሁን በዝርዝር መፈተሽና ማየት ባያስፈልገንም አንድ ሙስሊም በፈጣሪው ማመኑንና ለርሱም ታዛዥነቱን የሚያሳይባቸው መንገዶች ተደርገው ይወሰዳሉ

መንፈሳዊው ዓለም ሰው ከፈጣሪው ጋር ብቻ በሚያደርገው ኅብረት የሚወስን ሳይሆን ሰዎች ከሰዎች ጋር የሚኖራቸውን የግንኙነት አቅጣጫ የሚወስን በመሆኑ ስርቆትን ግድያን ዝሙትን የማይከለክል ባልንጀራን (ማንኛውንም ሰው) እንደ ራስ አድርጎ መውደድን የባልንጀራን ሚስቱን ንብረቱን አለመመኘትን የማያዝ ሳይማኖት የለም።

አንድ ሙስሊም ከዳኑ የሚደነው ከማያየው አላህ ጋር ያለውን ግንኙነት በማሳመር ብቻ ሳይሆን ከሚያየው ወንድሙም ጋር ያለውን ግንኙነት በሕጉ በተጻፈው መሠረት በፍጽምና መከወን ከቻለ ብቻ መሆኑን ነው መነሻ ያደረግነው አንቀጾችን የሚያረጋግጠው። ነገር ግን የትኛውንም ሙስሊም ገነት እንደምትገባ ርግጠኛ ነገን? ብላችሁ ጠይቁት ይህን ከአላህ በቀር የሚያውቅ የለምና ርግጠኛ አይደለሁም ይላችኋል ይህ የሚያሳየው ይህ ሰው (ሙስሊም) በርግጠኝነት እንከን ሳይገኝበት መቶ በመቶ የአላህን ፈቃድ ፈጽሞ (ሕጉን ያለ ማንደል ጠብቆ) የፍርዱን ሚዛን ሞልቶ ከቁጣው መዳን እንደማይችል ርግጠኛ ስለሚሆን ነው ታዲያ እንዴት ልትድን ትችላለህ? ብላችሁ ብትጠይቁት ግራ ሊገባው ይችላል እርሱ ባይመልስም እንኳ ቁርአኑ ሌላ መልስ አለው ከመነሻ አንቀጾችን ቀጥሎ ያለው አንቀጽ ደግሞ ሌላ (ተቃራኒ) የድህነት መንገድ ያሳየናል አሊ-ኢምራን 3 ÷ 31 እንዲህ ይላል።

«ብላቸው፡- አላህን የምትወዱ እንደሆናችሁ ተከተሉኝ አላህ ይወዳችኋልና ኃጢአቶቻችሁንም ለናንተ ይምራልና አላህም መሐሪ አዛኝ ነው»

አላህን የሚወዱ ፈቃዱን እንዲያደርጉ ሳይሆን መሐመድን እንዲከተሉ ይጋብዛቸዋል አላህም መሐመድን ስለተከሉ ብቻ ይወዳቸዋል ከዚህም የተነሳ ኃጢአቶቻቸውን ይምራቸዋል እዚህ ላይ የተጠቀሰ አንዳች በጉ ሥራ የለም የመሐመድ ተከታይ (ሙስሊም) ብቻ በመሆን አላህ ኃጢአትን ይተዋል ይቅር ይላል ከዚህ አንቀጽ የምንረዳው ቅድም ሕግን ጠብቆ ለመዳን ሲታገል የነበረውና እንደማይቻል የተረዳው ሙስሊም በአላህ ምሕረት ሊድን እንደሚችል ይገምታል። ይህ ሙስሊም መዳን ስለመቻሉ እርግጠኛ አለመሆኑ ብቻ ሳይሆን አንዴ ወደ መልካም ሥራው ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ አምላክ ምሕረት የሚያንጋጥጥ ያላረፈ ነፍስ ያለው በመሆኑ ያሳዘናል ውስጡ ያላረፈበት ምክንያት በመልካም ሥራ ከሆነ በፍጹሙ መለኮታዊ ዳኝነት ፍርድ ውስጥ ማለፍ እንጂ ምሕረት መጠበቅ እንደማይገባ በምሕረቱ ላይ ከተደገፉ ደግሞ የራሱን ደካማ ሥራ ማሰብ እንደማይገባ ህሊናው ስለሚመሰክርለት ነው ክርሱ ጉደሎ ሥራ ይልቅ ፍጹሙ የአምላክ ምሕረት አስተማማኝ ቢሆንም ይህን መቀበል መቻሉን የሚያረጋግጥበት ዋስትና የለውም ከዚህ የተነሳ የሕይወት ያውም የዘላለም ሕይወት በሆነው ጉዳይ ውስጥ እርስ በርሳቸው በሚጣረሱ አደገኛ አስተሳሰቦች መሃል ይሰቃያል።

ይህ ችግር ሳይፈታ ደግሞ ሌላ ሦስተኛ ተቃራኒ መንገድ ቁርአን ያሳያል በሁድ 11 ÷ 119 ላይ

«ኋታህ ያዘነለት ብቻ ሲቀር (ከሙስሊዎች አይወገዱም) ለዚህም ፈጠራቸው የኋታህም ቃል ገህነምን ከአጋንንትና ከሰዎች ከሁሉም በርግጥ አሞላታለሁ በማለት ተፈጸመች»

«ሕጉን በመጠበቅና መልካም ሥራን በመሥራት ወይስ በአምላክ ምሕረት» የሚሉትን ሁለት የተለያዩ የመዳን መንገዶች የሚቃረነው ይህ አንቀጽ ደግሞ አላህ አዘኖ ገነት ከሚያስገባቸው ውጭ ያሉት ሰዎች ገህነምን ለመሙላት መፈጠራቸውን ያሳያል ከሰዎች ብቻ ሳይሆን ከአጋንንትም ጭምር ገህነምን ለመሙላት ሲል ብቻ የፈጠራቸው እንዳሉ እንረዳለን አላህ ከፍጥረቱ መዳን ይልቅ የገህነም አለመሙላት ለምን ያስጨንቀዋል? አሁን በጉ ምግባር ወይም የአምላክ ምሕረት ለውጥ አያመጡም ገህነምን ለመሙላት ከሆነ የተፈጠርነው ወደዛ መንገድ ሄዶ መሙላት ነው ይህን የሚያውቀውና የወሰነው አላህ አስቀድሞ በመሆኑ የርሱ ምሕረትም ሆነ ያንተ ልፋት ትርጉም የላቸውም ምክንያቱም አንቀጹ በግልጥ «ለዚህም ፈጠራቸው» በማለት ደምድሞታል። ከሚታዘንላቸው ሰዎች ውጭ ያሉት ሰዎች ገህነምን መሙያ እንደሆኑ ሁሉ ጥቂት ከገህነም የሚያመልጡ የሚታዘንላቸው አጋንንትም ከገህነም ያመልጣሉ እንግዲህ ገነት ሰዎችና አጋንንት ተባብረው የሚኖሩበት አገር መሆኗ ነው አጋንንት (ሰይጣናት) እጅግ ክፉዎች የመልካም ነገር ሁሉ ጠላት ሲሆኑ አላህ ግን ካዘነ የትኛውንም ክፉ ሥራቸውን ቸል ብሎ ለገነት ያበቃቸዋል በምድር ጠላቶች የነበሩት ሰውና አጋንንት በገነት ወዳጆች ሆነው ይኖራሉ። አንባቢ ሆይ አይከብድም? ታዲያ መልካም ሥራ? የአምላክ ምሕረት? ወይስ የአላህ ውሳኔ?

«ለተቀበሉት ሁሉ ግን በስሙ ለሚያምኑት ለነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም» (ዮሐ 1÷12-13)

«በእምነት በክብር ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁና ከክርስቶስ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብሳችኋልና ... እናንተም የክርስቶስ ከሆናችሁ እንኳ ያስ የአብርሃም ዘር እንደ ተሰፋውም ቃል ወራሾች ናችሁ» (ገላ 3 ÷ 26 - 29)

«አባ አባት ብለን የምንጮኽበትን የልጅነትን መንፈስ ተቀብላችሁ እንጂ እንደገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀብላችሁምና የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመሰክራል ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን ማለት የእግዚአብሔር ወራሾች ነን»

(ሮሜ 8 ÷ 15 - 16)

ክርስትና የእግዚአብሔር ልጅ በመሆን ሰማያዊ ዜግነት የሚገኝበት ሃይማኖት ነው ዜግነቱ የተገኘው በክርስቶስ በተከፈለ ዋጋ ነው ዋጋው ፍጹም ስለሆነ ልጅነቱ ፍጹም ነው በስሙ በማመናችን በደሙ ያገኘነው ሥርየት እግዚአብሔር ዘላለማዊ ፍቅርን እኛን እንዲሁ (ሳይገባን) በመውደድ ያረጋገጠበት መንገድ ነው ከርሱ በላይ ልንወደው አንችልም ብንወደው እንኳ የወደድነው ስለወደደን ነው እርሱ ግን ጠላት የሆንን እኛን ወደደን (ሮሜ 5 ÷ 8 - 11) በዚህ ዘላለማዊ ፍቅር ለተገብኙ ሁሉ በዘላለም ምሕረት አለመጥፋት ታውጧል (ዮሐ 3 ÷ 16 ፤ ኤፌ 2 ÷ 4 - 5) እንግዲያስ በክርስቶስ ኢየሱስ አዲስ ፍጥረት የሆነ ሁሉ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ሁሉ ያደርጋል ይህም የልጅነቱ ፍሬ ነው (ኤፌ 2 10) ከውኃና ከመንፈስ በመወለድ ክርስቶስን ላልለበሱ ሰዎች የእግዚአብሔር መንግሥት (ዘላለማዊ ሕይወት) ህልም ናት

እነዚህ ከሥጋና ከደም (ከወንድና ከሴት ፈቃድ) ስለተወለዱ የአባትና የእናታቸውን ሃብት ይወርሳሉ እንጂ አባት ያልሆኑቸውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊወርሱ አይችሉም እስማኤል ከይስገት ጋር እንዳይወርስ ከአብርሃም ቤት እንደተሰደደ ሁሉ (ዘፍ. 21 ÷ 10) ሙስሊም ወገኖቻችን የእግዚአብሔርን ፍቅር ቢረዱና አባት ብለው ቢጠሩት ወደ ጸጋው ልጅነትም ቢመጡ ከዘላለም ሕይወት ከመሰደድ ወደ ዘላለም ኩነኔ ከመውረድ ያመልጣሉ ለመዳን ብቸኛው መንገድ ይህ ነውና። ሙስሊሞችን በጸሎታችሁ አስቧቸው።

9. አላህን ወይስ መሐመድን?

አንቀጽ 32

«አላህንና መልክተኛውን ታዘዙ ብትሸሹም አላህ ከሐዲዎችን አይወድም በላቸው»

የአላህን አንድነት የማመን ያህል በእስልምና ውስጥ ዋጋ ያለው ነገር ቢኖር የመሐመድን ነቢይነት (መልክተኝነት) ማመን ነው። «አላህ አንድ ነው መሐመድ የአላህ መልክተኛ ነው» የሚለው የእምነት ምስክርነት (ሸሃድ) ይህን ያረጋግጣል። በየዘመኑ የተነሡት ነቢያት የቃሉን ሸክም ለሕዝቡ ከማድረስ በቀር ነቢይ ወይም መልክተኝነታቸውን ሰዎች እንዲቀበሉ የከፈሉት ዋጋ የለም የነርሱ ነቢይነትን የሚያረጋግጥላቸው እግዚአብሔር ሲሆን የተናገሩትን ቃል በመፈጸምና በተለያዩ ድንቅ ተአምራት የተቀቡ መሆናቸውን ራሱ ጌታ ይመሰክርላቸዋል። መሐመድን ስናይ እጅግ የተለየ አቀራረብ አለው። የራሱን ነቢይነት (መልክተኝነት) ከፍ አድርጎ ያሳየ ብቻ ሳይሆን ራሱን ከአላህ ጋር «እና» በሚለው ቃል አያይዞ ሲናገር ብዙ ቦታ

ልናገኝ አንችላለን። መሐመድ ተናግሮት የተፈጸመ ትንቢት ወይም ያደረጋቸው ተአምራት በቁርአን ውስጥ እንኳ አለመጠቀሳቸው ሌላ ጥያቄ ያስነሳል። ባነሳነው አንቀጽ ላይም ይህ ችግር ይስተዋላል መታዘዝ ፈጣሪን ወይስ ፍጡርን? መሐመድ ሃይማኖት ሁሉ ለአላህ ብቻ (አስልምና ብቻ እስኪኖር) እስኪሆን እንዲሆን ካዘዘ በኋላ ሌላ ቦታ ደግሞ መዋጋት ሳይሆን የርሱ ድርሻ ቃሉን ማድረስ እንደሆነ ተጽፏል። በሁለተኛው መንገድ እንስማማና የሰዎች መታዘዝ ወይም አለመታዘዝ ለመሐመድ ወይስ ለቃሉ ባለቤት ለአላህ? የመሐመድን ሰይፍ ፈርተው ታዘዘን ያሉ ብዙ ሰዎች ይኖራሉ ታዲያ እነዚህ ለአላህ ታዘዙ ማለት ነው? ስምንተኛው ብለው «አላህ አንድ ነው መሐመድ የአላህ መልክተኛ ነው» ብለው ያወጁ ሰዎች ለአላህ ታዘዙ ማለት ነው? መሐመድ ራሱ የአላህ ታዛዥ ከሆነ ለኔና ለአላህ ታዘዙ ማለትስ አለበት?

«ብትሸሹ አላህ ከሐዲዎችን አይወድም በላቸው» የሚለውም ቃል የእውነተኛውን አምላክ ባሕርይ አያሳይም ምክንያቱም የሚለዋወጥ ፍቅር ከሁኔታዎች ጋር የተያያዘ ፍቅር ግብዝነት ያለበት ፍቅር ሲሆን አላህ ሲታዘዙት የሚወድ እምቢ ሲሉት የሚጠላ ከሆነ መለኮታዊው አምላክ አለመሆኑን ያረጋግጣል። ይህ የሰው ባሕርይ ነው እግዚአብሔር ፍቅር ነው ማንንም መጥላት አይችልም። ስለዚህ ከሐዲ የተባሉትን ሰዎች ሳይሆን ክህደትን ይጠላል አምላክ ሰዎችን በኃጢአታቸው ሲቀጣ እንኳ እውነተኛ ፈራጅ ስለሆነ እንጂ ጠልቷቸው አይደለም የማይታዘዙትን ሰዎች መሐመድ ይጠላ ይሆናል ነገር ግን አላህም አብሮ ከጠላ ታዲያ አላህ ማን ነው?

«ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቶአልና። ስለ ጸድቅ የሚሞት በጭንቅ ይገኛልና ስለ ቸር ሰው ግን ሊሞት እንኳ የሚደፍር ምናልባት ይገኝ ይሆናል። ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል ይልቁንስ እንገዳህ አሁን በደሙ ከጸደቅን በእርሱ ከቆጣው እንድናለን። ጠላቶች ሳለን ከእግዚአብሔር ጋር በልጅ ሞት ከታረቅን ይልቁንም ከታረቅን በኋላ በሕይወቱ እንድናለን።» (ሮሜ 5 ÷ 6 - 10)

10. ኢምራን ማን ነው?
አንቀጽ 33

«አላህ አደምን ነጥንም የኢብራካምንም ቤተሰብ የዳምራንንም ቤተሰብ በዓለማት ላይ መረጠ»
ክብደና ሐዲስ ከሚለው የሁለቱ ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ስያሜ ጀምሮ በመጽሐፍ ቅዱስ የተካተቱት መጻሕፍት በጸሐፊው ወይም በመጽሐፍ ጠቅላላ ይዘት የተሰየሙ ናቸው ለምሳሌ ዘፍጥረት ከፍጥረት ጀምሮ የሰው ልጅን የቀደመ ታሪክ የሚናገር፤ ዘጸአት (ጸአት - መውጣት) ስለ እስራኤል ልጆች ከግብጽ ባርነት መውጣት፤ መጽሐፈ ሳሙኤል (በሳሙኤል የተጻፉ) መ. አስቴር (እግዚአብሔር በአስቴር ለእስራኤል የገለጠውን ማዳን የሚናገር) ወዘተ በማለት ተሰይመዋል። ቁርአን በአንድ ሰው በመሐመድ በኩል የተገለጠ አንድ መጽሐፍ ነው። በውስጡ 114 ምዕራፎች ሲኖሩ እንኳን በ114ቱ ምዕራፎች መካከል ቀርቶ በአንዱም ምዕራፍ ውስጥ

ወጥነት አይታይም አንዱ ምዕራፍ ስለ ብዙ ጉዳዮች ስለሚናገር ለምዕራፉ ስያሜ ለመስጠት ትልቅ ፈተና ነው የቁርአን ባለቤቶችም ምዕራፉን በቁጥር ቁጥርን በአንቀጽ መከፋፈል ከባድ ስለሆነባቸው እያንዳንዱን ቁጥር አንቀጽ ብለው ሰይሙታል። ምዕራፉን በወጥነት የሚያሳይ ስያሜም መስጠት ስላልቻሉ የመጀመሪያ (መነሻ) የሆነውን አሊያም ከመሐል አንድ ቃል በመምዘዝ ስያሜ ሰጥተውታል። ለምሳሌ የላም ምዕራፍ፣ የማዕድ ምዕራፍ፣ የጉንዳን ምዕራፍ፣ የሽረሪት ምዕራፍ፣ የጊጣጊጥ ምዕራፍ፣ የጂኒ (የጋኒን) ምዕራፍ ወዘተ እያሉ ሰይሙዋል አንዳንዴም ነጠላና ብዙ በሆነ አንድ ስያሜ የተለያዩ ምዕራፎች ተሰይሙዋል። ለምሳሌ የምእመን ምዕራፍ፣ የምእመናን ምዕራፍ ይላል።

መነሻችን በሆነው አንቀጽ ላይም የተጠቀሰው ኢምራን 33ተኛው አንቀጽ ላይ የተጠራ ስም ሲሆን ነገር ግን የምዕራፍ 3 ስያሜ ተደርጓል ይህን ስም ቀጥለን የምናገኘው 35ኛው አንቀጽ ላይ ነው ከዚህ በኋላ የኢምራን ልጅ ናት ስለተባለችው ስለ ማርያም ከዚያም ከርሷ ስለተወለደ ስለ ኢየሱስ ይናገራል።

ቁርአን ላይ በተለያዩ ዘመን የነበሩና በታሪክም የማይገናኙ ብዙ ስዎችን ተዛምደውና በአንድ ድርጊት ተሳታፊ ሆነው እናያለን። ከነዚህ ውስጥ የማርያም አባት ተብሎ የተጠቀሰውን ኢምራን አንዱ ነው። የማርያም ምዕራፍ ላይ ማርያምን «የሃሩን እህት» ብሎ ይጠራታል። (19 ÷ 28) አሮን የሙሴና የማርያም ወንድም ሲሆን የሃሩን እህት ብሎ ድንገል ማርያምን መጥራቱ ከሙሴና ከአሮን እህት ከማርያም ጋር አንድ አድርጓት ነው ይህን የቁርአንን ስህተት ለማስተባበል በሀዳጉ ላይ «የአባትዋ ልጅ ነው የሙሳ ወንድም ሃሩን አይደለም»

የሚል ማስታወሻ ተጽፏል። ይህ ደግሞ ሌላ ስህተት ይወልዳል በመጀመሪያ ማርያም መሃን ለነበሩ ወላጆቿ በስዕለት በስተርጅና የተወለደች ብቸኛ ልጅ እንጂ ወንድሞችና እህቶች የላትም በመቀጠል «የአባትዋ ልጅ ነው» ሲል ከናቷ የማይወለድ ነው በማለት የወላጆቿን ቅድስና ያጉድፋል ምክንያቱም ሚስቱ መሃን ሆነች ብሎ ጥሎ መሄድና ከሌላ ሴት መውለድ በዓለማት ላይ ከተመረጠ ቅዱሳን የማይጠበቅ ነውና። ይልቁንም ማርያምን «የአሮን እህት» ማለቱ የሚያሳየን እውነት አለ ይኸውም አሮን ብቻ ሳይሆን ለማርያም ወንድም የተባለው ይልቁንም የሙሴ የአሮንና የማርያም አባት የሆነው እንበረም ኢምራን ተብሎ የድንገል ማርያም አባት መሆኑን ነው ቁርአን አብዛኛውን የብሉይ ኪዳን ታሪክ ላይ የሚያጠነጥን እንደመሆኑ መጠን ብዙዎቹ ታሪኮች ተደባልቀዋል። የማርያም አባት ስም ኢምራን (እንበረም) ሳይሆን ኢያቁም ነው። የማርያምን ትውልድ ለመቁጠር ቁርአን ከአዳም ወደ ኖህ ከኖህ ወደ አብርሃም ይዘልና ከአብርሃም በቀጥታ ወደ ማርያም አባት ይደርሳል። ይህ ትክክለኛ የዘር አቆጣጠር ባይሆንም ቁርአን ስለየትኛውም ጉዳይ ዝርዝር መረጃ ስለማይሰጥ ዝም ብሎ ማለፍ ነው።

11. ስእለት ከጽንሰ በፊት ወይስ በኋላ?

አንቀጽ 35

«የኢምራን ባለቤት (ሐና)፡- ጌታዬ ሆይ እኔ በሆዴ ውስጥ ያለውን (ፅንሰ ከሥራ) ነጻ የተደረገ ሲሆን ለአንተ ተሳልኩ ከኔም ተቀበል አንተ ሰሚው ዐዋቂው ነህና ባለች ጊዜ (አስታውስ) »

ዘካርያስ በማርጅቱ ሚስቱ ኤልሳቤጥ ደግሞ መካን በመሆኗ ምክንያት ልጅ ስላልወለዱ ዘካርያስ ያቀርበው የነበረው ጸሎት በቁርአን ተጽፏል (3:38) እንደ ቁርአኑ አገላለጽ የማርያም አባት እና እናት የእርጅናም ሆነ የመካንነት ችግር ያለባቸው አይመስልም አስቀድመን ባየነው አንቀጽ ላይ «የዲምራን ቤተሰብ» የሚለው ሀረግ የቤተሰቡን (የመውለድ ችግር እንዳሌለባቸው) ለማሳየት የገባ ይመስላል። ዘካርያስ ልጅ ስለሌለው ልጅ እንዲሰጠው ከጸለየ ሃና እና አምራን ስለ ልጅ ስእለት የሚሳሉት በመውለዳቸው ወይስ ባለመውለዳቸው? የሚወልዱ ከሆነ ስእለት መግባት ለምን ያስፈልጋል? የወለዱትን ወስዶ መስጠት እንጂ!! የማይወልዱ ከሆነ ደግሞ ልጅ ብትሰጠን ላንተ እንሰጥሃለን ብለው ሊሳሉ ይችላሉ። ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የምናስተውለው እውነታ ነው ልጅ ላልነበራቸው ለማኑሄና ለሚስቱ ስለ ሶምሶን መወለድ ያበሰረው መልአክ ልጁ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ እንደሚሆን ነግሯቸዋል (መሳ. 13:2-5) እንዲሁም የሕልቃና ሚስት ሃና ልጅ እንዲሰጣት ስትለምን «ዕድሜውን ሁሉ ለእግዚአብሔር እሰጠዋለሁ ...» ብላ መሳሏን እንመለከታለን (1ኛው. 1 ÷ 11) ኡብርሃምና ሣራ ይስሐቅና ርብቃ ያዕቆብና ራሄል ልጅ ባለመውለዳቸው ምክንያት በእግዚአብሔር ፊት ያዘኑ እንደነበር እናያለን የሁሉንም ጸሎት የሰማ አምላክ ባለ ልጅ አድርጓቸዋል። (ዘፍ 15 ÷ 1 - 5፤ 25 ÷ 21፤ 30 ÷ 1 - 2፤ 22)

ወደ ቁርአኑ አገላለጽ ስንመለስ ግን ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ ልምምድ የወጣ ነገር ያሳየናል። ሃና በሆዷ ያለውን ፅንሰ እንደ ወንድ እያሰበች ለእግዚአብሔር ትሳላለች ምናልባት ይህ ልዩነት ሊፈጠር

የቻለው ቁርአኑ አብዛኛውን ጊዜ የመጽሐፍ ቅዱሱን ታሪክ ስለሚከተል ሲሆን ይችላል ምክንያቱም የዘካርያስና ኤልሳቤጥ እርጅናና መካንነት በመጽሐፍ ቅዱሱ የተዘገበ ሲሆን ቁርአኑ ደግሞታል በድንግል ማርያም ወላጆች ላይ የነበረው ተመሳሳይ ችግር በመጽሐፍ ቅዱሱ ላይ የተዘገበ ባለመሆኑ ቁርአኑ የዘለለው ሲሆን የተሳሳተ መረጃ እንዲሰጥ ተገድዷል።

ድንግል ማርያም መካን ከሆኑና ብዙ ዘመን በቅድስናና በትጋት (በልመና) ከኖሩ ቅዱሳን እንደ ይስሐቅ በሽምግልና ዘመናቸው የወለዱት መሆኗ ቀርቶ በሥጋ ፈቃዳቸው ከወለዱቸው ልጆቻቸው አንዷ ሆና መቆጠሯ፤ ጉልበታቸው ከዛለ በኋላ (መውለድ የማይችሉ ከሆኑ በኋላ) የጸና ልመናቸውን ለመፈጸም ብቻ ሳይሆን የዘላለም አሳቡን ለመፈጸም ክርሱ በሆነ ኃይል (ተአምራት) የተወለደች ሳትሆን እንደ ሌሎቹ ልጆቻቸው ተጸንሳ ሳለ ወንድ ከሆነች ላንተ እንሰጣለን ብለው ተስለው የወለዱት ሆና መቆጠሯ ለርሳ ከዚያም ክርሷ ለሚወለደው የሚሰጠውን ክብር እንደሚቀንስ ከታሰበ የሞህነት ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር እንደ ሰው አስቦ ሠርቶ አያውቅምና። እንደ አጋጣሚ የተጸነሰችና ከተጸነሰችም በኋላ ወንድ ከሆነች በሚል ለእግዚአብሔር የተሳሏት ልጅ እንደ ሆነች ከታሰበ አንቀጽ 42 ላይ «በዓለማት ሴቶች ላይ መረጠሽ» የመባሏ ምክንያት ትርጉም አልባ ይሆናል። ለመሆኑ ሴት ልጅ ለእግዚአብሔር ሥራ አታስፈልግምን? ቅዱሳኑ የታ ለይተው ነው የሚለምኑት? ወይስ ይህ የቁርአን አስተሳሰብ?

12. ማርያምን ማን አሳደጋት?

የሚጣረሰው አንቀጽ 37

«ጌታዎም በደህና አቀባበል ተቀበላት በመልካም አስተዳደግም አፋፋት ዘካሪያም (ዘካሪያስ) አሳደጋት ዘካሪያ በርሷ ላይ በምኩራሷ (በመጸሊያ ስፍራ-ዎ) በገባ ቁጥር እርስዎ ዘንድ ሲሳይን አገኘ መርያም ሆይ ይህ ላንቺ ከየት ነው? አላት፡- እርሱ ከአላህ ዘንድ ነው አላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን ያለ ድካም ይሰጣል አለችው»

ምክንያቱን ባይገልጽም የድንገል ማርያምን ልዩ አስተዳደግ የሚገልጸው ይህ አንቀጽ ስለ አሳዳጊዎቿ የሚሰጠው መረጃ እርስ በርሱ ይጋጫል። ማርያም የስእለት ልጅ መሆኗ በቤተ መቅደስ ማደን የሰማይ ሕብስት እየተመገበች ማደንን ይገልጻል እነዚህ በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፉ ባለመሆናቸው መሐመድ ከአዋልድ መጸሕፍት ያገኛቸው ናቸው። «ጌታዎ በመልካም አስተዳደግ አፋፋት» ብሎ በቤተ መቅደስ በጌታ ልዩ እንክብካቤ (መለኮታዊ ጥበቃ) ማደንን ከነገረን በኋላ ወዲያው ቀጥሎ «ዘካሪያም አሳደጋት» ይለናል። አሳዳጊው ታዲያ ማን ነው? ጌታ ወይስ ዘካሪያስ? እነዚህን ሁለት አሳዳጊዎች በታ የሚያሳጣ ሌላ አሳዳጊ ደግሞ አንቀጽ 44 ላይ እናያለን -

«ይህ ወዳንተ የምናወርደው የሆነ ክፍቅ ወሬዎች ነው። መርያምን ማን እንደሚሳደግ ብርዖቻቸውን (ለዕጣ) በጣሉ ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም በሚከራከሩም ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም»

በርግጥ ቁርኣት ይህን አንቀጽ «የሩቅ ወሬ ነው» በማለት ጠርቶታል ከሰማይ ወረደ የተባለው ቃል የሩቅ ወሬ ተብሎ መቅረቡ ግራ

የሚያጋባ ሲሆን በርግጥም የተዛባ መልዕክት የያዘ አንቀጽ ነው የስእለት ልጅ የሆነችው ድንገል ማርያም ወደ ቤተ መቅደስ ገብታ ሰማያዊ ሕብስት እየወረደላት አላህና ዘካርያስ እያሳደጉት ሳሉ ሌሎች መጥተው እሷን ለማሳደግ ዕጣ የሚጣጣሉበት ምክንያት ምንድነው? የስእለት ልጅ በመሆኗ ለእግዚአብሔር ከተሰጠችና ቤተ መቅደስ ከገባች በኋላ አምላክም ተቀበላት ምግቧን ከሰማይ እየወረደ በመመገብ በጸጋና በቅድስና ካሳደጋት ሌላ የተሻለ አሳዳጊ ከየት ሊመጣ ነው? ለምን? ሌሎች ከሚያሳድጉትስ ወላጆቿ አያሳድጉትምን? አንድ ነገር ምንጩና ጊዜው እየራቀ ስለሚሄድ ከእውነት እየራቀ መሄዱ አይቀርም ይህም ክፍቅ የሆነ ወሬ መባሉ አግባብ ነው። ዕጣው ለማን እንደወጣና ሦስተኛ ደግሞ ማርያምን ማን እንዳሳደጋት ብናውቅ ጥሩ ነበር አልተገለጸም እንጂ። ቁርኣን የተለያዩ ምንጮች ያሉት መጽሐፍ መሆኑ ለብዙዎቹ ግጭቶች ዋነኛ መንስኤ እንደሆነ አያጠራጥርም።

እመቤታችን 3 ዓመት በወላጆቿ ቤት 12 ዓመት በቤተ መቅደስ ካደገች በኋላ ንፅህናዋን ያልተረዱ አይሁድ ለአቅመ ሄዋን ደርሳለችና ከመቅደሳችን ትውጣ ብለው ባገረመረሙ ጊዜ ዘካሪያስ ሚስቶቻቸው የሞቱባቸው አረጋውያንን ጠርቶ በትሮቻቸውን ሰብስቦ ጸለየበት ከዳዊት ዘር የሆነው የሴፍ በትሩ ለምልማ አፍርታ አገኛት ጠብቃት ብሎ ሰጠው የሴፍም ጠባቂዎ (እጮኛዎ) ተባለ እንግዲህ የ15 ዓመቷን ድንገል ማርያምን ለመጠበቅ እንጂ ህፃናን ማርያም ለማሳደግ አልነበረም ዕጣ የተጣለው የሩቁ ወሬ ግን ዕሩቅ ነው።

13. የልመናውን መልስ በእምነት መቀበል ያቃተው

ዘካርያስ

የሚጣረሰው አንቀጽ 38

« እዚያ ዘንድ ዘካርያ ኔታውን ለመነ ኔታዬ ሆይ ከአንተ ዘንድ መልካም ዘርን ለኔ ስጠኝ አንተ ጸሎትን ሰሚ ነህና አሎ»

የመቅደሱ አገልጋይ ዘካርያስ ልጅ ባለመውለዱ ምክንያት ወደ እግዚአብሔር ያቀረበውን ጸሎት ይህ አንቀጽ ይገልጻል እንግዲህ ይህ ጸሎት የዘካርያስ ታላቅ እምነት ያሳያል እግዚአብሔርም ጸሎቱን ስምቶ ገብሮአልን እንደላከና ዮሐንስን እንደሚወልድ እንዳበሰረው ተጣዩ (አንቀጽ 39) ይነግረናል። ችግሩ የሚፈጠረው ተጣዩ አንቀጽ 40 ላይ ነው እንዲህ ይላል -

«ኔታዬ ሆይ እኔ እርጅና በርግጥ የደረሰብኝ ስሆን ባለቤቴም መካን ስትሆን ለኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል? አለ (መልአኩም) እንደዚህ አላህ የሚሻውን ነገር ይሠራል አለው» ይላል።

ልጅ የለመነው ዘካርያስ ያረጀ መሆኑንና የኤልሳቤጥንም መካንነት ረስቶ ይሆን? እግዚአብሔር ከዚህ ሁሉ (ከእርጅናም ከመካንነትም) በላይ መሆኑን አምኖ ከነበረ የለመነው የልመናውን መልስ ይዞ ለመጣው ገብሮአል እንዴት ልጅ ይኖረናል? ብሎ መጠየቅ የለበትም ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነት መጠራጠር ነውና።

አስቀድሜ እንዳልኩት ቁርአኑ በታሪካዊ ክንዋኔዎች ላይ (መሠረታዊ የመ/ቅዱስን አስተምህሮ ሳይጨምር) የስም የቦታና የጊዜ

ፍልሰት ይታይበት እንጂ የመጽሐፍ ቅዱስን አካሄድ ይከተላል። መጽሐፍ ቅዱስ የዘካርያስን ታሪክ እንደዚህ ጥያቄ በሚያስነሳ መልኩ አያቀርብም ዘመኑን በመሠዊያው ሥር በአገልግሎት የፈጸመና ባለመውለዱ ቅድስናውን ሳያገድል ከሚሰቱ ጋር በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ሆነው ይኖሩ እንደነበር ያስረዳል በጉብዝናው ወራት የለመነው ልመና በስተርጅና መልስ አመጣለት በአገልግሎት ላይ ሳለም የእግዚአብሔር መልአክ ተገለጠ ልጅ እንደሚወልድ ልጄም የኔታ መንገድ ጠራጊ (ዐዋጅ ነጋሪ) መሆኑን ነገረው ስለሚሰቱ መካንነት ለብዙ ዘመን ይጸልይ ለነበረው ዘካርያስ የራሱ እርጅና ተጨምሮበት የልጅ ተስፋው በመነመነበት ሰዓት የእግዚአብሔር ጊዜ ሆነና መልሱ መጣለት ዘካርያስ «እኔ ሽማግሌ ነኝ ሚስቴም በእድሜዎ አርጅታለችና ይህን በምን አውቃለሁ?» (ሉቃ. 1 18) በማለት የእግዚአብሔርን ሁሉን ቻይነት (ልጅ መስጠት) በመጠራጠር ሳይሆን የመልአኩን ቃል መፈጸም እንዴት እንደሚያውቅ ጠየቀ ቁርአኑ ላይ ግን ዘካርያስ እግዚአብሔር ልጅ መስጠቱን እንደተጠራጠረ ሆኖ ነው የሚጠይቀው በዚያ ላይ አንድ አንቀጽ እንኳ በመሃል ጣልቃ ሳይገባ የዘካርያስ ጥያቄና የእግዚአብሔር መልስ ቅጽበታዊ ተያያዥነት አለው መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ግን ዘካርያስ እና ኤልሳቤጥ ያለ ነቀፋ እንደ ነበሩ በኤልሳቤጥ መካንነት ምክንያት ልጅ እንዳልነበራቸውና ፈጽሞ አርጅተው እንደነበር ይገልጻልናል ከጋብቻ ጊዜ ጀምሮ ስለታወቀው የኤልሳቤጥ መካንነት ሲጸልይ እንደነበር አያጠራጥርም ይህንንም የሚያረጋግጥልን ስለ ልጅ በመለመን ላይ ሳለ ሳይሆን በተራው መሠዊያውን ሲያገለግል ሳለ መልአኩ ተገልጦ «ጸሎትህ ተሰምቶልላል» ብሎ የብዙ ዘመን ጥያቄው አሁን እንደተመለሰለት

በሚረጋገጡ ነው። ከዚህ አሳብ ጋር በተያያዘ ቀጣዩ አንቀጽ ደግሞ ሌላ ጥያቄ እንድንጠይቅ ያደርገናል።

14. ቅጣት ወይስ ምልክት? 3 ቀን ወይስ 9 ወር

ከአምስት ቀን?

አንቀጽ 41

« ጌታዬ ሆይ ለኔ ምልክትን አድርግልኝ አለ ምልክትህ ሦስት ቀን በጥቅሻ ቢሆን እንጂ ሰዎችን አለማናገርህ ነው ጌታህንም በብዙ አውሳ በማታና በጣትም አወድሰው አለው»

አስቀድመን እንዳየነው በቁርአን ላይ ዘካርያስ «አንዴት ልጅ ይኖረኛል» በማለት የተጠራጠረው የእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነት ነው ምክንያቱም ጌታ ልጅ እስጥሃለሁ ካለ ይሰጣልና መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ግን «ይህን በምን አውቃለሁ» በማለት ኤልሻዳይነቱን ሳይሆን ይህ ቃል ከእግዚአብሔር መሆኑንና አለመሆኑን ማረጋገጥ ነበር የራሳቸው። ለምሳሌ በመ/መሳፍንት 6፣ 17 - 18 መልአኩ ለጌዴዎን በምድያም ላይ ስለሚገኘው ድል ሲነግረው «የምትናገረኝ አንተ እንደሆንህ ምልክት አሳየኝ» ብሎት ነበር። ብዙ ተመሳሳይ ምሳሌዎችን መጥቀስ ይቻላል።

መጽሐፍ ቅዱስ ላይ እግዚአብሔርን ሳይሆን መልአኩን የተጠራጠረው ዘካርያስ የመልአኩ ቁጣ እንደ ወደቀበት እናያለን ቁርአን ላይ ግን መልአኩን ሳይሆን እግዚአብሔርን የተጠራጠረው ዘካርያስ አንዳች ቅጣት አያገኘውም ጂብሪል ለመሐመድ መጀመሪያ በተገለጠ ጊዜ አንብቦ እያለ ሥጋው እስኪለያይ ድረስ ያንዘፈዘፈው እንደነበር ታሪኩ ይናገራል አንዳች ማንብብ አያውቅም የሚባለውን

መሐመድን አንብቦ እያለ ያርገጤገፈ ጂብሪል ብዙ የሚያውቀውን ግን የተጠራጠረውን የመሠዊያ አገልጋይ ዘካርያስን ገብርኤል ያልገሰበት ምክንያት ምን ይሆን? የለመነውን ልመና መልስ ይዞ ለመጣ ገብርኤል «አንዴት ሊሆን ይችላል?» ላለ ዘካርያስ የገብርኤል ምላሽ እንደቀደመው መ/ቅዱስ ወይስ ከ6 ምዕተ ዓመት በኋላ እንደተጻፈው እንደ ቁርአን?

ቅጣቱ አልቀረም ነገር ግን ዘካርያስ ዲዳ ሆኗል መጽሐፍ ቅዱስ ለዘካርያስ ዲዳነት ምክንያቱ አለማመኑ (ጥርጣሬው) መሆኑን ሲገልጽ ቁርአን ግን ዘካርያስ ራሱ ምልክት ፈልጎ በመጠየቁ ጂብሪል የሰጠው ምልክት መሆኑን ይገልጻል ጂብሪል ካላጣው ምልክት ዲዳ ሁን ብሎ የሚረጋገጠው ለምንድነው? ዲዳነት የምሕረት ምልክት ሳይሆን የቁጣ ምልክት መሆኑን በግልጽ እናያለን።

ከዚህ ጋር የመጽሐፍ ቅዱስ ዘገባ የዘካርያስ ዲዳነት ልጅ እስኪወለድ ነበር ይህም ቁጣ ያበቃው የሐንስ የተወለደ ቀን ነበር የልጁን ስም ለማውጣት ብዕር ወሲዶ ከፃፈ በኋላ አፋ ተፈታ እግዚአብሔርንም አመሰግነ ሲጸነስ የአባቱን ልሳን የዘጋ በመወለዱ የፈታ የሐንስ ምን ዓይነት ልጅ ይሆን? የሚል ዝናው በይሁዳ ሁሉ ወጣ በዚህም የተወለደው ሕፃን ታላቅነት ተገለጠ (ሉቃ 1 : 57-66) ቁርአን ላይ ግን ይህ ሁሉ ታሪክ አልተገለጠም ይልቁንም ዘካርያስ ዲዳ ሆኖ የቆየው ለ3 ቀናት ብቻ ነው ይለናል ከዚያም ስለመናገሩ አንዳች አይናገርም። የዘመን መቀዳደም (የሁለቱ መጻሕፍት) እንዳለ ሆኖ የትኛው ታሪክ ነው ግልጽና ምክንያታዊ? ጂብሪል ምልክት ለጠየቀው ለዘካርያስ ዲዳነት ከሰጠው በኋላ «ጌታህን በብዙ አውሳ

በማታና በጣትም አወድሰው» ይለዋል። አንደባቱ የተዘጋ ሰው አንዴት አድርጎ ይሆን ጠዋትና ማታ የሚያወድሰው?

15. ምክንያት አልባው የማርያም በዓለማት ሴቶች ላይ

መመረጥ

አንቀጽ 42

«መላእክትም ያሉትን (አስታውስ)፡- መርየም ሆይ! አላህ በእርግጥ መረጠሽ አንጻሽም በዓለማት ሴቶችም ላይ መረጠሽ»

በቁርአን ውስጥ የተጠቀሰ ብቸኛ የሴት ስም የማርያም ስም መሆኑንና ምክንያቱን ቴቁል ክ. 1 ገጽ 23 ላይ አይተናል። በዚህ አንቀጽ ላይ ደግሞ ሌላ ለየት ያለ ነገር ግን ቁርአን ምክንያታዊ የማይሆንበትን አሳብ እናገኛለን። ይህም-

- የማርያም መመረጥ
- መንጻት
- በዓለማት ሴቶች ላይ መመረጥ ናቸው።

አላህ ማርያምን ለምን መረጠ? ያውም በዓለማት ሴቶች ላይ! ስምንት ነው ያነጻት? አንዴት ነው ያነጻት? ለምንድነው ያነጻት? ቁርአን እነዚህን ጥያቄዎች አለመመለሱ ብቻ ሳይሆን የሚመልስበትም ምክንያት የለውም። ነገር ግን አሳቡ በመጠኑ ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰደ ቢመስልም ያለውን ትልቅ ልዩነት እናያለን።

አስቀድመን ባየናቸው አንቀጾች ላይ እንደተገለጸው የዮሐንስን ታሪክ ሳይጨርስ ቁርአን ወደማርያም ብስራት ይገባል። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ገብርኤል ለዘካርያስ ባበሰረ በስድስተኛው ወር ወደ

ናዝሬት እንደሄደና ለማርያም እንዳበሰራት ሁሉ ቁርአንም ጊዜውንና ቦታውን የሚያሳይ ዝርዝር መረጃ ሳይሰጥም የታሪኩን ቅደም ተከተል ግን ይከተላል። ቅዱስ ገብርኤልም ያልተሰመደ አዲስ ሰላምታ ያቀርብላታል-

«ደስ ይበልሽ ጸጋ የሞላበሽ ሆይ ጌታ ካንቻ ጋር ነው አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አሊት»

በኃጢአት ምክንያት እግዚአብሔር ስለተለየው ከጸጋ በተራቆተው ዓለም ውስጥ ይህ ምስጋና አዲስ ምስጋና ነበር ጌታ ከርሷ ጋር ያልነበረበት ጊዜ ስላልነበረ አንዳች ጸጋ ያልገደላት በመሆኗ ከሴቶች ሁሉ ልዩ ናት ቃሉ ጸጋ ይሞላበሻል ከሴቶች መካከል ትባረክያለሽ እንዳላለ ግልጽ ነው ስለዚህ ይህ ምርጫ በጊዜ ያልተወሰነ ዘላለማዊ ምርጫ ነው ማለትም የዘላለማዊው አምላክ መለኮታዊ ዕቅድ ነው። ይህ ምርጫ ልዩ ስለሆነ ደስ ይበልሽ ይላታል። ይህ የዓለም ሁሉ ደስታ ነው። ሁለቱን ምርጫ ስናነጻጽር-

ቁርአን - በዓለማት ሴቶች ላይ መረጠሽ - በዓለም ካሉ ሴቶች አንዷ ስትሆን በነርሱ ላይ ተመረጠች

መ/ቅዱስ - ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ - ከሴቶች ሁሉ መሃል እንደርሷ በጸጋ ምልአት የከበረ ስለሌለ ተባረክች (ተመረጠች)

በዓለም ላይ ባሉ ሴቶች ላይ መመረጥ እና ከሴቶች ሁሉ ልዩ ሆኖ መመረጥ ትልቅ ልዩነት አለው ይህ ልዩነት የበለጠ ጉልቶ የሚታየው የምርጫው ምክንያት ሲረዳ ነው ቁርአን ማርያምን በዓለማት ሴቶች ላይ መረጠሽ ሲል የዚህን ምርጫ አስፈላጊነት በምክንያት አያስረዳም የማርያምን መመረጥና መንፃት ከሚናገረው አንቀጽ ቀጥሎ ያለው አንቀጽ «ታዘገ፣ ስገጂ፣ ከአጎንባሾች ጋር አጎንብሻ» የሚል መመሪያ

ለማርያም ያስተላልፋል ስለዚህ ቁርአን የማርያምን በዓለማት ሴቶች ላይ መመረጥና መንጸት» ምክንያት ዘሎታል ማለት ነው መቼም እንደየትኛውም ሰው ለማገንጠስ ለመስገድና ለመታዘዝ ልዩ የሆነ መመረጥና መንጸት እንደማያስፈልግ መልክም ይህን ብስራት ይዞ ስለሚሄድ መውረዱ እንደማያስፈልግ ግልጽ ነው ይህን ልዩ የመመረጥ ምክንያት መጽሐፍ ቅዱስ በሚገባ ያብራራዋል። በከንቱ ውዳሴ ለመጣል የመጣ ፊተና እንዳይሆን ለመመርመር ድንግል ማርያም የበዛውን ምስጋና ቶሎ አልተቀበለችም ይልቁንም ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው ብላ አሰበች።

መልአኩም መልሶ የከበረውን ሰላምታ ምክንያት

«ማርያም ሆይ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋን አግኝተሻልና አትፍሪ እነሆም ትጸንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይስጠዋል በያዕቆብ ቤትም ላይ ለሃለም ይነግሃል ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም» በማለት አስረድቷታል።

እንዴት ግሩምና ግልጽ ቃል ነው። ይህም የብዙ ነቢያት ትንቢትና ለብዙ አባቶች በምሳሌ የተገለጸ ታላቅ እውነት ነው (ኢሳ 7፡14፣ 9፡6 ፣ ዳን 4፡44፣ ሚክ 5፡2 ...) በዚህ ቃል ውስጥ በግልጽ እንደተቀመጠው የማርያም ልዩ የሆነ ምርጫ

- ታላቅ የሆነው ጌታ
- የእግዚአብሔር ልጅ
- ዘላለማዊ ሥልጣንና መንግሥት ያለው ጌታ ክርሷ
- ስለሚወለድ መሆኑን አስረድቷታል። ስለዚህ ልዩ የሆነው

ምርጫ ልዩ ለሆነው ጌታ ነው ማለት ነው። ይህ በርግጥ ምክንያታዊ ነው።

በመቀጠል ሁለተኛውን ቃል (የቁርአኑን) ስንመለከት «አነገሽ» ይላል ከምንድነው ያነገት? ከኃጢአት የሚል መልስ የሚሰጥ ከሆነ «አላህ በይህና አቀባበል ተቀባላት በመልካም አስተዳደግም አፋፋት» የተባለችው መርያም ኃጢአት ነበረባት? አሁንም ኃጢአት አለባት የሚባል ከሆነ ምን ዓይነት ኃጢአት? በጣም እውነተኛ ናት» (አል-ማኢዳህ 5፡75) የሚለው ቃልስ? በጣም እውነተኛ ከሆነች ከሐሰት (ከኃጢአት) ጋር ኅብረት የላትምና። አሁንም እንኳ ኃጢአተኛ ናት የሚባል ከሆነ እላይ ከነሳናቸው ቃላት ጋር የሚጋጭ ቢሆንም መቼና እንዴት (በምን ዓይነት አሠራር) አነገት? እርሷን ፍጹም ንጹሕ ማድረግስ ለምን አስፈለገ? ከርሱ በፊት ካለፉት ነቢያት እንደ አንዱ የሆነውን ኢሳን ስለምትወልድ ወይስ ንጹሑን ጌታ ስለምትወልድ? ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ከመጣን ግን ለዚህ ችግር ግልጽና ምክንያታዊ መረጃ እናገኛለን።

አስቀድመን የመልአኩን ሰላምታና የማርያምን ጥያቄ የሰላምታው ምክንያትና የመመረጫ ዓላማ የጌታ መወለድ መሆኑን አይተናል አሁን ማርያም አስደናቂውንና የሚበጠበቀውን ብስራት ተቀብላ እርሷ ንጹሕነት በመሆኗ «ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል» በማለት የልደቱን ምሥጢር ትጠይቃለች መልካም-

« መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ካንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል ...» በማለት ታላቁን የሥላሴ ምሥጢር ያስረዳታል።

መንገድ ቀዱስ ያጸናሻል የልዑል (አብ) ኃይሉ ይጋርድሻል ወልድም ማጋሽን ይሞላል አላት ምንም እንኳ ከርሷ ወልድ በተለየ አካሉ የሰውን ባሕርይ ገንዘብ በያደርግም የሥላሴ ማደሪያ መሆኗን አሳይተች ታላቁ የሐዲስ ኪዳን አዲስ መገለጥ ከጌታ ጽንሰት ዕለት የመረጠ። ለዮሴፍ ታጭታ ሳለ «ወንድ ልጅ ተወልጃለሽ» ስትባል የሴፍን አሰማሰቧ ይልቁንም «ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል?» ብላ መጠየቁ በግብር (በሥራ) ብቻ ሳይሆን በአሳብም ገጽሐ መሆኗን ያረጋግጣል ገጽሐም አድርጎ ስለ ጠበቃት የሥላሴ ማደሪያ ሆነች (ሉቃ 1:26-38) አንባቢ ሆይ በቅን ህሊና ከተመሰከትከው ለማርያም መመረጥና ገጽህና ግልጽና ምክንያታዊ ማስረጃ ያለው የትኛው መጽሐፍ ውስጥ ነው? በቁርአን ወይስ በመጽሐፍ ቅዱስ?

ቁርአኑ «አነጻሽ» ሲል ከምን አይነት ኃጢአት ጠበቃት ማለት እንደሆነ ካለመገለፁም ባሻገር አስቀድሞ ካየነው አስተዳደርና እውነተኛ ነቷ በተቃራኒ የተለየ የአላህ ማንጸት ያስፈለገው ምን ዓይነት ኃጢአት ተገኝተዋል ነው? መጽሐፍ ቅዱስ አነጻሽ አይልም በጸጋ የተመሳሳች ቅድስት የመሆኗን ምክንያት ሲያስረዳ «ካንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል» በማለት ለቅዱስ እግዚአብሔር አናትነት የተቀደሰች (የተለየች) መሆኗን ያስረዳል የዓለማት ጌታ አናት ለመሆን ካልሆነ በዓለማት ሴቶች ላይስ መመረጥ ምን ትርጉም አለው? የእርሷን ፍጹም ገጽህና ገጽሐን ጌታ ለመውለድ ካልሆነ ምን ራብ አለው? (19: 19)

16. የሩቅ ወሬ ወይስ የአምላክ ቃል

አንቀጽ 44

«ይህ ወደ አንተ የምናወርደው የሆነ ከሩቅ ወሬዎች ነው መርየምንም ማን እንደሚያሳድግ ብርዎቻቸውን /ለዕጣ/ በጣሉ ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም በሚከራከሩም ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም»

ይህን አንቀጽ በአንቀጽ 37 ላይ የማርያም አሳዳጊዎችን ስናይ ከሌሎቹ ጋር የሚጣረስ እንደሆነ አይተናል አንቀጹ ስህተት እንዳለበት ያየን ሲሆን አሁን ደግሞ ስህተቱን አክብደን እንዳናይ አንቀጹ ራሱን ሲከላከል ሲሞክር እናያለን ይኸውም ስህተትም ቢሆን ከሩቅ የሆነ ወሬ ስለሆነ እለፉኝ የሚል ይመስላል። ግን የባለ ችግር ውስጥ ወድቋል ታዲያ ይህች የተሳሳተች አንቀጽ ከሩቅ የተሰማች ወሬ ናት ወይስ የአላህ ቃል? ከሩቅ የሆነ ወሬ የሚለው ቃል በሰማይ ተጽፎ የተቀመጠና ከዚያ የወረደ ነው? አዎን ከተባለ አላህ ዘላለማዊ አሳቡን ሳይሆን ወሬ አወረደ ሊባል ነው? በዚህ ማን ይስማማል? አይደለም ከተባለ ደግሞ ይህችን የስህተት ወሬ የያዘች አንቀጽ ማን ተናገራት? ለሌሎቹ አንቀጾችና ለቁርአኑ ለራሱ ከአምላክ መሆን ምን አንደምታ አላት? ማርያምን ማን እንደሚያሳድግ በትሮቻቸውን ለዕጣ ሲጣጣሉ አንተ በነሱ ዘንድ አልነበርክም የሚለው ቃልስ በሰማይ ሰሌዳ ላይ ተጽፎ ተቀምጦ ነበር? መሐመድ በዚያ ዘመን አለመኖሩን አያጣውም ታዲያ ይህ የተሳሳተ መልእክት እንዴት ከሰማይ ይወርዳል?

17. አልመሲሕ ኢሳ

አንቀጽ 45

«መላእክት ያሉትን (አስታውስ) ፡- መርየም ሆይ አላህ ክርሱ በሆነው ቃል ስሙ አልመሲህ ኢሳ የመርየም ልጅ በዚህ ዓለምና በመጨረሻውም ዓለም የተክበረ ከባለሟሎችም በኾነ (ልጅ) ያበስርሻል»

ቁርአን ስለ ክርስቶስ ከሚቀበላቸው እውነታዎች ጥቂቶቹን በዚህ አንቀጽ ላይ እናገኛቸዋለን የክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅነት ማለትም እግዚአብሔርነት (መለኮታዊነት) እንዲሁም ስቅላቱ ሞቱና ትንሣኤው ቁርአን የማይቀበላቸው መሠረታዊ የመ/ቅዱስ አስተምህሮዎች ናቸው። እነዚህን በሰፊው በቀጣዩ መጽሐፍ የምናያቸው ይሆናሉ። በዚህ ምዕራፍ ላይ ግን አሁን በተነሳንበት አንቀጽ (አንቀጽ 45) እና በሌሎቹ ቀጣይ አንቀጾች ላይ ጥልቅ ምዘና እናደርጋለን።

በዚህ አንቀጽ ላይ ስለ ክርስቶስ አራት ነጥቦችን እናገኛለን -

- ክርሱ በሆነው ቃል
- ስሙ አልመሲህ ኢሳ የመርየም ልጅ
- በዚህ ዓለምና በመጨረሻው ዓለም የተክበረ
- ከባለሟሎችም የሆነ

ቁርአን እነዚህንና ሌሎችንም ቃላት (ወደፊት የምናያቸው) ለክርስቶስ ይጠቀም እንጂ በእውነታዎቹ ጥልቅ ምስጢር ምን ያህል ይስማማል የሚለው ቀጥለን የምናስተውለው ሃቅ ይሆናል።

« ከሳማት አላህ» የሚለው ቃል ለሙስሊም እንግዳ አይደለም «የእግዚአብሔር ቃል» ማለት ነው ይህም ስም ለአያሱስ ክርስቶስ የተሰጠ መጠሪያ ነው። የእግዚአብሔር ቃል በእግዚአብሔር

ሀልውና ውስጥ ያለ ዘላለማዊ ቃል ነው « ክርሱ በሆነው ቃል» የሚለውንና «ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ» የሚለውን የሐ 1፡13 ማነፃፀር እንችላለን ቁርአንንና መዕሐፍ ቅዱስን እያስታረቅንና አንድ እያደረግን አይደለንም ምክንያቱም ቁርአን እንኳን ከመ/ቅዱስ ጋር እርስ በርሱም የተራራቁ አሳቦችን የያዘ ነውና ነገር ግን እየሾለኩ ወደ ቁርአን የገቡ የመጽሐፍ ቅዱስ አሳቦች ስላሉ እነርሱን አንጥሮ ለማውጣት ነው። ክርሱ የሆነው ቃል የርሱ ቃል ነው የርሱ የሆነው ቃል ደግሞ አብሮ ያለና የሚኖር እንጂ የተፈጠረ ያልነበረበት ጊዜ የሌለ መሆን አለበት የመጽሐፍ ቅዱስ አነጋገር ለየት የሚለው «የእግዚአብሔር ቃል በቃልነቱ በእግዚአብሔር ውስጥ ያለ ብቻ ሳይሆን «በእግዚአብሔር ዘንድ - ከእግዚአብሔር ጋር» አብሮ የነበረ እራሱ እግዚአብሔር የነበረ» እና ሁሉን የፈጠረ - ሁሉ በርሱ የሆነ መሆኑን ገልጾ በመጨረሻም ያ እግዚአብሔር ቃል ሰው መሆኑን ሥጋ መልበሱን ግልጽ በማድረጉ ነው (የሐ 1፡1-14) ክርስቶስ መሆኑን በመሠከሩ ጊዜ እርሱ ክርስቶስ መሆኑን ለማንም እንዳይነግሩ ደቀመዛሙርቱን አሟቸው ነበር (ማቴ 16፡15-20) ጌታችን ይህን ያህል መሢሕ መሆኑን ሳይገልጥ ሳለ ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚሄድ የሰማችው የያዕቆብና የዮሐንስ እናት እየሰገደች ቀርባ አንዱን ልጅ በቀኝ አንዱንም በግራ በመንግሥትህ እንዲቀመጡ እዘዝ በማለት ትለምን ነበር (ማቴ 20፡20-28) ሕዝቡም የዘንባባ ዝንጣፊ በመንገድ እያነጠፉ ሆሳዕና ለዳዊት ልጅ በማለት ምድራዊ ንጉሥ እንዲሆንላቸው ፈልገው ነበር (ማቴ 21፡9-10) ደቀመዛሙርቱ ይጠባበቁ የነበረው የእስራኤልን መንግሥት

መመለስ ለሌሎች በሞቱ ተስፋ የቆረጠ ሲሆን ከተነሳም በኋላ ከማረገ በፊት ይህን ጥያቄ አቅርቦዋል።

«እኛ ግን እስራኤልን እንዲባዕር ያለው እርሱ እንደሆነ ተስፋ አድርገን ነበር» (ሉቃ 24፥ 21)

«እነርሱም በተሰበሰቡ ጊዜ፡- ጌታ ሆይ በዚህ ወራት ለእስራኤል መንግሥትን ትመልሳለህን? ብለው ጠየቁት...» (ሐዋ ሥ 1፥ 6)

እንግዲህ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ መባሉ በሉቃስ 19 ፥ 10

«የሰው ልጅ የጠፋውን ሲፈልግና ሲያድን መጥቶአለና» ብሎ እንደተማረጠ በኃጢአት ምክንያት ከእግዚአብሔር በመለየቱ የሞትና የሰይጣን ባሪያ የሆነውን የሰውን ልጅ ለማዳን ነው። በመንፈስ ቅዱስ መውረድ የክርስቶስ ምድራዊ ተልዕኮ የገባው ታላቁ ሐዋርያ ቅዱስ ጴጥሮስም-

«እግዚአብሔር የናዝሬቱ ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ በኃይልም ቀባው እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያብሎስም የተገዙትን ሁሉ እየረወሰ ዞረ» (ሐዋ. ሥ 10 38) በማለት የመሢሕነቱን (የመቀባቱ) ሥራ የሰይጣንን ሥራ ማፈራረስና የሰውን ልጅ ወደዘላለም ሕይወት (መንግሥት) ማምጣት እንደነበር አስረዳን።

«የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ» (1ዮሐ 3 ፥ 8)

ስለ ክርስቶስ መሢሕነት ይህን ያህል መናገር ያስፈለገን ቁርኣን ኢየሱስን «መሢሐ» ሰለው ይህን የሚሢሕነቱን ሥራ አምኖ ወይስ ሳያምን? ካለመነ ታዲያ «አል-መሢሕ ኢሳ» ምን ማለት ነው? የተቀባ ነገር ግን ነፃ የማያወጣ መሢህ አለን? በቁርኣን ውስጥ ከኢየሱስ በቀር በዚህ ቅጽል የተጠራ ነቢይ አለን? ኢየሱስ

ማለት መድኃኒት (አዳኝ) ማለት መሆኑንን ቁርኣን ይቀበላል? ካልተቀበለ ግን ሥራውን (ሕይወቱን) የማይተረጉም (የማያረጋግጥ) ስም እርሱ ይይዛልን? መሢሕ ኢየሱስ የሚለውን ስም ልክ እንደ እኛ መስለም ወገኖቻችን ከተቀበሉ ቅብዕነቱን - ነፃ አውጪነቱንና አዳኝነቱን እንዲቀበሉ በእግዚአብሔር ፍቅር እንጋብዛቸዋለን። አይሁድ በተሳሳተ መንገድ የሚጠብቁት መሢሕ መጣ አልተቀበሉትም ጠላት ገድሎ ነጻ ያወጣናል ብለው የጠበቁትን መሢሕ ሰቀሉት ገደሉት ቁርኣኑ ደግሞ ኢየሱስ መሢሐ ነው ብሎ ተቀበለ ነገር ግን አልተሰቀለም አልተገደለም አለ ክርስቶስ ግን እንደ መስለሞቹ የኢየሱስን መሢሕነት ተቀበለ አይሁድ እንዳመኑትም መስቀልና መሞቱን ሲያምን ከዚህም በላይ መነሣቱንም አመነ አንባቢ ሆይ ልብህን የሚያሳርፈው እውነቱ ታዲያ የቱ ነው?

ሌላው በዚህ አንቀጽ ላይ የምናስተውለው ቁምነገር ኢየሱስ «በዚህ ዓለምና በመጨረሻውም ዓለም የተከበረ» መሆኑ ነው። ኢየሱስ በዚህ ዓለምና በሚመጣው ዓለም ፍጥረት ሁሉ ያከብረዋል ታዲያ ይህ ከሁሉ በላይ የሆነ እርሱ ማን ነው? ይህ ቃል ለማን ተብሏል? ለኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ የተነገረ ከሆነስ ምክንያቱ ምንድነው? ቁርኣን እንኳ ስለ ክርስቶስ የሚከተሉትን እውነቶች ያምናል-

እርሱ ንጹሕነት ከሆነች እናት የተወለደ ንጹሕ (ኃጢአት የማያውቅ) ነው (19፥19) እርሱ ብቻ በንጹሕ ድንገልና ያለ ወንድ ዘር ተወለደ እርሱ ብቻ «አኔ» እያለ አስተማሪ «አኔ» እያለ ተአምራት አደረገ የሚጠበቀው መሢሕ እርሱ ሆነ እርሱ

እውነትና ቃልና መንፈስ ነበር ለዓለማት ሁሉ ምልክት ተደረገ (21፡91) ከየእግዚአብሔር ለሰዎች የተደረገ ምሕረት ነው ተባለ (19፡21) ሕይወት ሰጭ (ፈጣሪ) ነው (ይህን ቀጥለን እናያለን) ወደ ሰማይ አርጓል (4፡158) ለፍርድ ተመልሶ ይመጣል (43፡61፣ ማሸነፍት 4፡ገጽ 78-80) ታዲያ ይህ ሁሉ ለየትኛው ነቢይ ተናግሯል? ይህንን ከአምላክ በቀር ማን ይሆናል? ስለ ኢየሱስ ከዚህ ሁሉ በላይ ሊባል ይችላል እላይ ያየናቸውን እውነታዎች ሁሉ ቁርጫን ለክርስቶስ ስጥቷል ከነዚህ እውነታዎች ተነሥተን ኢየሱስ ክርስቶስን ማን ብለን እናክብረው? በዚህ ዓለምና በመጨረሻው ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ የተከበረበት ምክንያት ምን እንደሆነ ቁርኦን አብራርቶ ባይገልጽም እላይ ያየናቸው እውነታዎች የክብርን ምሥጢር ሊያስረዱ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን፦

«በእግዚአብሔር ጸጋ ስለሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሳ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን» (ዕብ 2፡9)

«...እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሰኛር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር ተመካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቆጠረውም ነገር ግን የባረያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ስጠው ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች

ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከኩ ዘንድ መላስም ሁሉ ለእግ/ር አብ ክብር ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው» (ፊልጵ 2፡6 - 11) በማለት ያስረዳል።

ከነዚህ ጥቅሶች እንደምንረዳው ኢየሱስ ክርስቶስ ከበረ ከፍ ከፍ አለ መባሉ በሰው ልጅነቱ (ሥጋ በመልበሱ) በተቀበለው መከራና ሞት እንጂ ክብርማ የባሕርይ ነው እንደ ቁርኦን የኢየሱስ ክርስቶስ ክብር የሚጀምረው ከዚህ ዓለም አይደለም በተጠቀሰው ቃል ላይ እንደምናስተውለው እርሱ በእግዚአብሔር መልክ (በእግዚአብሔር ክብር) ከነበረ ክብሩ -

« እኔ ላደርገው የሰጠህኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁህ አሁንም አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ» (ዮሐ 17፡4-5) በማለት እንደተናገረ ክብሩ ዓለም ሳይፈጠር የነበረ ነው። ይህ ዓለም ሳይፈጠር የነበረ ክብሩ ደግሞ እግዚአብሔርነት (መለኮታዊነት) ነው (ዮሐ 1፡1) ቁርኦን ለኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ዓለምና በመጨረሻው ዓለም መከበር (በኃጢአት የሆነ ውርደት የማይስማማው) ግልጽ ምክንያቱ ያላቀረበ ሲሆን እላይ አስቀድመን ካየናቸው (የኢየሱስን ማንነት ከሚገልጹት) እውነታዎች አንጻር ግን ዓለም ሳይፈጠርም የነበረ ክብሩን ሊቀበል ግድ ነው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ ዘላለማዊ ነውና።

ሌላው አራተኛው ነጥብ ደግሞ «ከባለሚሎችም በሆነ (ልጅ)» የሚለው ቃል ነው ይህ አባባል ኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ነቢያት አንዱ ነው ለማለት የገባ ቃል ነው። ነገር ግን ከመጀመሪያው ቃል ጋር ተቃራኒ ነው። በዚህ ዓለምና

በመጨረሻው ዓለም የተከበረው ብቸኛው መሐረክ ኢየሱስ እንዴት ነው ከባለሟሎቹ እንደ አንዱ የሆነ ልጅ የሚባለው? ከባለሟሎቹ በንጹሕ ድንግልና የተወለደ ኃጢአትንም የማያውቅ የለም ከአዳም ጀምሮ ሁሉ በደለኛ ነው ኢየሱስ ግን ንጹሕ ነው ስለ በደሉ ይቅርታ ያልጠየቀ ባለሟል ክርሱ በቀር አንድ እንኳ የለም። አዳም ኃጢአት ሠርቷል (ሱረቱ 2፥ 36) ኦብርሃም ምሕረት ይጠባበቃል (ሱረቱ 26፥ 82) ሙሴ ምሕረት ለምኗል (ሱረቱ 28፥ 16) ዳዊት ይቅርታ ጠይቋል (ሱረቱ 38፥ 24) መሐመድ (ከባለሟሎቹ ባይሆንም) ኃጢአት ሠርቷል (ሱረቱ 47፥ 19) በቁርአን እንኳ «እኔ» ብሎ በሥልጣን የተናገረ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ከባለሟሎቹ ማን ነው? (አንቀጽ 49) ባለሟሎቹ ሁሉ የእግዚአብሔርን መንገድ አሳዩ ኢየሱስ ግን «እኔ መንገድ ነኝ» አለ (ዮሐ 14 ፥ 6) ፥ እርሱ እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ (ዮሐ 6፥ 48) ፥ የሕይወት ውኃ ነኝ (ዮሐ 7፥ 38) ፥ የሕይወት ብርሃን ነኝ (ዮሐ 8፥ 12) ፥ መልካም እረኛ ነኝ (ዮሐ 10፥ 11) የበጎች በር ነኝ (ዮሐ 10፥ 7) ፥ ብሎ አስተማረ በምድር ላይ ኃጢአትን ይቅር አለ (ሱቃ 5፥ 24 ፥ 7፥ 48) ፥ ስግደትን ተቀበለ (ማቴ 8፥ 2 ፥ ዮሐ 9፥ 38 ፥ ሱቃ 24፥ 52) ፥ እንዲህ ያስተማረ በሥልጣን ሁሉን ያከናወነ ከባለሟሎቹ የቱ ይሆን? ኦብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ ያለ (ዮሐ 8፥ 58) ፥ የሞትና የሲኦል መክፈቻ በእጅ ነው ያለስ ከኢየሱስ በቀር የቱ ነቢይ ይሆን? (ራእ 1፥ 17 - 18) ፥ የነቢያቱን ሁሉ ትንቢት የፈጸመ (ሱቃ 24፥ 44፥ 25፥ 27) ፥ በፍቅር የሞተ ፥ በኃይል የተነሣ ፥ በክብር ያረገ ፥ በሥልጣንም

ለፍርድ (ለመፍረድ) የሚመጣ ከኢየሱስ በቀር ማን ነው? (ሱቃ 24 ፥ 46-51፥ ማቴ 28፥ 5 - 6፥ ማቴ 24፥ 30፥ ዮሐ 5፥ 27) እርሱ በድንግልና የሆነ ልዩቱ ፥ ያለ ኃጢአት የሆነ ሕይወቱ ፥ በሥልጣን የሆነ ትምህርቱና ተአምራቱ፥ በሰውነቱ የሆነው ሞቱ ትንሣኤና እርገቱ እንዲሁም ገናና የሆነ ምጽአቱ (ለፍርድ መመለስ) ልዩ ያደርገዋልና ከማንም ጋር አይነጻጸርም ድንግል ማርያም በመልአክ ብስራት የወለደችው ልጅ «ከባለሟሎቹ የሆነ ልጅ» ሳይሆን -

«ሕፃን ተወልዶልናል ወንድ ልጅም ተሰጥቶናል አለቅነት በጫንቃው ላይ ነው ስሙም ድንቅ መካር ኃያል አምላክ የዘላለም አባት የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል» (ኢሳ 9፥ 6) ተብሎ እንደተጻፈ በስሙ ለሚያምኑት የልጅነትን ሥልጣን የሚሰጥ (ዮሐ 1፥ 12) ሥልጣኑ ለዘላለም የሆነ ልጅ ነው።

18. የኢየሱስ ፈጣሪነት አዳኝነትና ሁሉን ዐዋቂነት

አንቀጽ 49

«ወደ እስራኤል ልጆች መልእክተኛ ያደርገዋል /ይላልም/ እኔ ከጌታዬ ዘንድ በታምር መጣኋችሁ እኔ ለእናንተ ከጭቃ እንደወፍ ቅርጽ አፈጥራለሁ በሱም እተነፍስበታለሁ በአላህም ፈቃድ ወፍ ይሆናል በአላህም ፈቃድ እውር ሆኖ የተወለደውን ለምጻኛንም አድናለሁ መታንንም አስነሳለሁ የምትበሉትንና በጤታችሁ የምታደልቡትንም

ሁሉ እነግራችኋለሁ የምታምኑ እንደሆናችሁ ለእናንተ በዚህ ውስጥ በእርግጥ ታምር አለበት»

ብዙ የቁርአን መልእክቶች በግናስቲኮች ትምህርት ላይ የተመሠረቱ ናቸው ግናስቲኮች በዘመኑ ትልቅ ሥፍራ የሚሰጠውን የግሪኮች የመጠቀሻ እውቀት ከእምነት ጋር ቀላቅለው የሰውን መዳን በእምነትና በእውቀት ላይ የመሠረቱ መናፍቃን ናቸው ፍልስፍናውን ከሃይማኖት ጋር አስማምተው ለመንዝ በሚያደርጉት ጥረት ብዙ የክህደት አስተምህሮዎችን ፈጥረዋል እንዲሁም ብዙ የተሳሳቱ መጽሐፍትንም ጽፈው ወደ ቤተክርስቲያን ለማስገባት ጥረዋል ።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከጭቃ ወፍ ፈጠረ የሚለው ታሪክ የሚገኘው ግናስቲኮች (ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የህፃንነት ዘመን የሚናገር የቶማስ ወንጌል) በሚል በሐዋርያው ቶማስ ስም ጽፈው ከአሰራጩት ወንጌል ነው የኢየሱስ ክርስቶስን አምላክነት /ፈጣሪነት/ ያልተቀበለው መሐመድ ይህን ታሪክ ስለሰማው መጻፉ ለኛ ፋይዳ ባይኖረውም የቁርአንን ሰዎች ብዙ ጥያቄዎችን ለመመለስ ያስገድዳቸዋል። በአንቀጽ ውስጥ ፡-

- * ወደ እስራኤል ልጆች እንደተላከ
- * ከጌታ ዘንድ በተአምር እንደመጣ
- * ከጭቃ ወፍ እንደፈጠረና በእርሱ እስትንፋስ በአላህ ፈቃድ ወፍ እንደሆነ
- * እውር ሆኖ የተወለደውን ለምጻኛንም እንዳዳነና ሙት እንዳስነሣ

* በቤታቸው የሚመገቡትንና የሚያደልቡትን ሁሉ እንደሚያውቅ ተገልጿል።

«ወደ እስራኤልም ልጆች መልክተኛ ያደርገዋል (ይላልም)። እኔ ከጌታዬ ዘንድ በታምር መጣሁኋቸው ... » ከሚለው ቃል ውስጥ-

1. «ወደ እስራኤል ልጆች መልክተኛ ያደርገዋል» የሚለውንና
2. እኔ ከጌታዬ ዘንድ በታምር መጣሁኋቸው የሚለውን ቃል እናስተውል።

«ወደ እስራኤል ልጆች መልክተኛ ያደርገዋል» የሚለውን ቃል በመያዝ አንዳንድ የዋህ መስለሞች ኢየሱስ ክርስቶስ ለአንድ ወገን እንጂ ለዓለም ሕዝብ አልተላከም ሲሉ እንሰማለን ለዚህም አሳባቸው ማጠናከሪያ ወንጌል ይጠቅሳሉ ይኸውም ጥቅስ በማቴዎስ ወንጌል ም 15፥21 - 28 ያለው ነው። ኢየሱስ ወደ ጢሮስና ሲዶና አገር በመጣ ጊዜ አንዲት ከነናዊት ሴት መጥታ ልጇን ከሚያስቃየው ጋኔን እንዲፈውስላት ለመነቸው ጌታ ግን ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጉች እንደተላከ ተናግሮ የልጆችን እንጂ ለቡችሎች መጣል አይገባም ሲል እንደመለሰላት እናነባለን። ሴቲቱ ግን ቡችሎችም ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ ባለች ጊዜ ኢየሱስ የእምነቷን ታላቅነት መስክሮ ልጇን እንደፈውስላት ተጽፏል።

የጌታችን መልስ የሴቲቱን ማንነት እንደሚገልፅ አለመረዳታቸውን በግልጽ እናያለን ጢሮስና ሲዶና በዓል የተባለው ጣዖት ይመለከባቸው የነበሩ አገሮች (ማቴ 11፥ 21) ሲሆኑ ከዚህ ከተማ የወጣቸውም ሴት ዋነኛ የበዓል አምላኪ ከሆኑት ከነዓናውያን ወገን ነበረች ቁርአን ማጋራት የሚለው የጣዖት አምልኮ ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ውሻነት

ተብሏል (ራእ 22፥ 15) የተቀደሰውን ለውሾች (ላላመኑ) አትስጡ ተብሎም ታዟል (ማቴ 7፥ 6) እንግዲህ ይህች ሴት ልጇ ታሞ ሳለ ስለ ኢየሱስ ሰማች መጣች እንጂ አምና አልመጣችም ስለዚህ ቅዱስ ተአምራቱ አይገባትም ነበር ባመነች ጊዜ ግን ልጇ ድኖላታል።

«በአለማመናቸው ምክንያት በዚያ ብዙ ተዓምራት አላደረገም» (ማቴ 13፥ 58) ተብሎ እንደተጻፈ በገዛ አገሩ እንኳ ቢያስተምር እንጂ ባለማመናቸው ተአምራቶቹን አለማድረጉን እናነባለን።

«ስእስራኤል ቤት ለጠፉት በጉች» የተባሉት ግን ለአብርሃም የተሰጠውን ተስፋ የሚጠባበቁ ትንቢት የተነገረላቸው ሱባኤ የተቆጠረላቸው እስራኤላውያን ሲሆኑ ከነዚህም ውስጥ ቅኖቹ በስሙ አምነው ድነዋል ምስክሮቹም እነርሱ ናቸው የሰቀሉትና እስከዛሬም ያላመኑ እስራኤላውያን እንዳሉም ይታወቃል።

«የእርሱ ወደ ሆነው መጣ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም ለተቀበሉት ሁሉ ግን በስሙ ለሚያምኑት ለነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው» (ዮሐ 1 11 - 12)

ቃሉ በግልጽ እንደሚያሳየን ኢየሱስ ለእስራኤላውያን ብቻ መጣ ሳይሆን ወንጌል አስቀድሞ ለእስራኤል መሰበክ እንደነበረበት ያሳያል ምክንያቱም የመሢሐን (የክርስቶስን) መምጣት የሚያውቁና የሚጠባበቁ እነርሱ ስለነበሩ ነው ክርስቶስ ግን የመጣው ዓለምን ለማዳን ለሰው ሁሉ ነበር።

«እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» (ዮሐ 1 29)

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን

እንዲሁ ወዲልና ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ በዓለም እንዲፈርድ የእግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና» (ዮሐ 3፥ 16 17)

« እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ » (ዮሐ 8 12)

« መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ በኢየሩሳሌምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ አለ » (ዮሐ 1 8)

ከትንግሥው በኋላ ሐዋርያቱን በኢየሩሳሌም በይሁዳ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ሲልካቸው አይተናል ነገር ግን በማስተማሩ ዘመን ሐዋርያቱን-

«እነዚህ አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው አዘዛቸውም እንዲህም አለ በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አትግቡ ይልቅስ የእስራኤል ቤት ወደሚሆኑ ወደ ጠፉት በጉች ሂዱ እንጂ» (ማቴ 10፥5-6) በማለት ሲያዛቸው እንመለከታለን በሐዋርያቱ የመንፈስ ጥንካሬ መጠን አስቀድሞ በእስራኤል ብቻ እንዲሄዱ ቢያዛቸውም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከተመሉ በኋላ ግን የምሥራቹን ወንጌል ለዓለም እንዲያደርሱ አዟቸዋል። ቁርአን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአለማት ምልክት መሆኑን እንዲሁም ለሰዎች ተአምርና ቸርነት መደረጉን ማረጋገጡ ለሙስሊሞች ሊበቃቸው ይገባል (19፥ 21 ፤ 21፥ 91)

በመቀጠልም- (ይላልም):- እኔ ከኔታዬ ዘንድ በታምር መጣኋችሁ» በሚለው ቃል ውስጥ ወደ እስራኤል ልጆች መልክተኛ የተደረገው ኢሳ ከኔታ ዘንድ እንደመጣና አመጣጡም ተአምር የተመሳ እንደሆነ ይነግራቸዋል የኢየሱስ ክርስቶስ አመጣጥ ከልደቱ ጀምሮ ተአምራዊ

መሆኑን ቁርአን ከተቀበላቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሐቆች አንዱ መሆኑን ተመልክተናል ያደርጋቸው የነበሩትን ተአምራቶች ቀጥለን የምናጠናቸው ሲሆን አሁን ግን ወደ ተነሳሽነት ኃይለ ቃል እንመልከት።

ኢሳ ወደ እስራኤል ልጆች ሄዶ ከጌታ ዘንድ መምጣቱን ነገራቸው ይህ ቃል በግልጽ እንደሚያሳዩን ኢሳ ሰው ከመሆኑ በፊት ጌታ ዘንድ ነበረ «ዘንድ» የሚለው ቃል «ከ - ጋር» ወይም «አብር» ተብሎ እንደሚተረጎም ለሁላችንም ግልጽ ነው ስለዚህ ኢሳ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደመጣ ቁርአን ከመሰከረ በርግጠኝነት ከመምጣቱ በፊት በጌታ ዘንድ (ከጌታ ጋር) እንደነበረ ቁርአን መስክሯል ስለዚህ የክርስቶስ ህልውና የሚጀምረው ከድንግል ማርያም ያለ ወንድ ዘር ከተጸነሰ ጀምሮ አይደለም ማለት ነው ይልቁንም ከፍጥረት ህልውና በፊት የነበረ ዘመናትን ወስኖ የሚኖር የዘመናት ጌታ ነውና «ከጌታዬ ዘንድ መጣሁ» የሚለው አገላለጽ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተብራርቶ እናገኘዋለን።

«በመጀመሪያው ቃል ነበረ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ ቃልም የእግዚአብሔርነበረ» (ዮሐ 1፡1) «ከጌታዬ ዘንድ» የሚለው የቁርአንን ንባብና «በእግዚአብሔር ዘንድ» የሚለው የዮሐንስ ወንጌል ንባብ ተቃራኒ አይደለም የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ክርስቶስ ሰው ከመሆኑ በፊት ቃል እንደነበረ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ እንደነበረና እግዚአብሔር እንደነበረ አብራርቶ ያስቀምጣል» በመጀመሪያ ቃል ነበረ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ» ሲል ግን ቁጥር 14 ላይ «ቃልም ሥጋ ሆነ» ስለሚል ሥጋ ከመሆኑ (ሰው ከመሆኑ) በፊት

የነበረ መሆኑን ለማስረዳት ነው ስለ ክርስቶስ ቃልነት አንቀጽ 45 ላይ በሰፊው ተመልክተናል።

የክርስቶስ ከሰውነቱ በፊት መኖር (ዘላለማዊነት) በመጽሐፍ ቅዱስ በስፋት የተገለጸ ነው ጥቂቶቹን ለማየት

- «ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጃለሁ» (ዮሐ 6 ፡ 38)
- እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል? » (ዮሐ 6 ፡ 62)
- «እውነት እውነት እላችኋለሁ አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ አላቸው» (ዮሐ 8 ፡ 58)
- «አሁንም አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ» (ዮሐ 17 ፡ 5)
- «እነሆ በቶሎ እመጣለሁ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ አልፋና የሜጋ ፊተኛውና ኋለኛው መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ» (ራእ. 22፡12 - 13)

እነዚህ ራሱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተናገራቸው ጥቂቶቹ ሲሆኑ ሐዋርያቱም ይህን መስክረዋል-

- «እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካካልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቆጠረውም» (ሬልጽ 2 ፡ 6)
- «ከአብ ዘንድ የነበረውንም ለእኛም የተገለጠውን የዘላለምን ሕይወት እናወራችኋለን» (ዮሐ 1 ፡ 2)
- «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለምም ያው ነው»

(ዕብ 13 ፥ 8)

እነዚህ ምስክርነቶች ግልጽና እውነተኛ ምስክርነቶች ሲሆኑ ነቢያቱም ይህን ዘላለማዊ ዙፋን ያለው ዘላለማዊ አምላክ ከሩቅ በመንፈስ ተመልክተው መስክረውለታል፡-

/መዝ 44 (45) ፥ 6-7 ፣ ዕብ 1፥8-9 ፣ ኢሳ 6፥1-3፣ ዮሐ 12፥41፣ መዝ 73፥12፣ ዳን 7፥13-14/

በቴቁል ክፍል አንድ ላይ /2፥253/ ኢየሱስ ከሌሎች ነቢያት ከፍ ያለ እንደሆነና በግልፅ ተአምራቶች እንደተገለጠ አይተናል ባለፉት አንቀጾች ላይ ደግሞ እንዳየነው ኢየሱስ በድንግልና የተወለደ ከመሆኑ ጀምሮ ልዩ የሚያደርጉትን ምልክቶችና እርሱን ሰው ወይም ከነቢያት አንዱ ብቻ ነበረ እንዳንል የሚያስችሉንን የቁርካን አሳቦች አይተናል

ቁርካኑ ግልጽ ተአምራቶች ያላቸው ከላይ እንደዘረዘርነው የመጀመሪያው የኢየሱስን ፈጣሪነት የሚያሳዩው አሳብ ነው እኔ ለእናንተ ከጭቃ እንደወፍ ቅርጽ እፈጥራለሁ በርሱም እተነፍሳለሁ በአላህም ፈቃድ ወፍ ይሆናል ትምህርቱ ከየት እንደተወለደ ቀድመን ያየን ሲሆን እኛ ቁርካን የተቀበለውን እውነታ እንመዝናለን። ቁርካን ፈጣሪ ብቻ መፍጠር እንደሚችል-

«ይካችሁ ጌታችሁ አላህ ነው ከእርሱ በቀር አምላክ የለም ነገርን ሁሉ ፈጣሪ ነው» (ሱ. 6 ፥ 102)

« (የሚፈጥር) እንደሚይፈጥር ነውን? አትገሰጹምን? » (ሱ. 16፥17) በማለት ከአምላክ በቀር መፍጠር የሚችል እንደሌለ ያስረዳል አምላክ ለማንም ይህንን ስልጣን እንደሚይሰጥ /እንደሚያጋራ/ ደግሞ፡-

«እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትገዟቸው (ጣኦታት) ዝንብን ፈጽሞ አይፈጥሩም ለሱ (ለመፍጠር) ቢሰበሰቡም እንኳን (አይችሉም) አንዳችንም ነገር ዝምቡ ቢነጥቃቸው ከእሱ አይሰጥሉትም» በማለት ዝንብን እንኳ መፍጠር የሚችል አለመኖሩን በጽኑ ያስረዳል። ይኸው ቁርካን ነው እንግዲህ ኢሳ ከጭቃ የወፍ ቅርጽ እንደፈጠረና አላህ ስለፈቀደ በትንፋሹ ወፍ አደረገ (ሕይወት ሰጠ) የሚለን። የወፍ ቅርጽ እፈጥራለሁ የሚለው አገላለጽ ግልጽ አይደለም መፍጠር የሌለ አዲስ ነገር ማስገኘት ማንም ያላደረገውን (ሊያደርግ የማይችለውን) ማድረግ ማስገኘት እንጅ ያለን ነገር ማስመሰል (አስመስሎ መሥራት) መፍጠር ሊባል አይችልም ህፃናት ጭቃ እየጠፈጠፉ የሚሠሩትን የወፍ ቅርጽ ከሆነ የሠራው ኢሳ እፈጥራለሁ ማለት የለበትም ምክንያቱም ይህ ፈጠራ አይባልም ለኢሳ የተሰጠውና ግልጽ ተአምራት የተባለው ይህ ከሆነና እርሱም እፈጥራለሁ ካለ ከአፈር የተፈጠረው ሰው አዳም ነፍስ እስኪዋሃደው ድረስ ሙሉ አካል ያለው (የነበረው) በድን እንደነበረ ሁሉ (ዘፍ. 2 ፥ 7) የኢሳ ተአምራዊ የወፍ ፍጥረትም ከጭቃ የተቀረፀች ነገር ግን ሙሉ አካል ያላት በድን ወፍ ልትሆን ግድ ነው።

መፍጠር ካልቻለ ግን ቀድሞውኑ የፈጣሪን ሥራ ወስዶ እፈጥራለሁ ማለት የለበትም ይህ እንደ ቁርአን አምላክን መጋፋት ነውና ተአምራትም ከጭቃ ቅርጽ መፍጠር ሳይሆን ከጭቃ ልዩ አካል መፍጠር ነውና አንድ ህፃን የሚሠራውን የጭቃ ወፍ ቅርጽ ባለተአምራቱ ኢሳ ክሠራ የአላህ ቃልና መንፈስ የሆነው ፣ በዚህና በመጨረሻው ዓለም የተከበረው ፣ እንዲሁም ባለልዩ ተአምራቱና ኃጢአት የማያውቀው ኢሳ ከደካማውና ከኃጢአተኛው ሰው በምን ተለየ? አላህ ዝምብ መፍጠር አትችሉም እያለ ኢሳ የወፍ አካል የሚፈጥረው ምን ስለሆነ ነው? በእርግጥ አምላክ ስለሆነ ነው።

ቀጣዩ ተአምራት ደግሞ ኢሳ በሠራት ወፍ ላይ ትንፋሹን መተንፈሱ ነው። ምክንያቱም በድን የሆነችውን ወፍ እንድትበር ሕይወት ሊዘራባት ይገባል ይህ ሕይወት የመስጠት ሥልጣን ደግሞ በኢሳ እጅ ነው። ከዚያም በርሱ ትንፋሽ ወፍዎ ወፍ ሆናለች (በራላች) በውኑ ይህንን ተአምራት ከነቢያት የሞከረ እንኳን በቁርአን በመጽሐፍ ቅዱስም ውስጥ የለም ያደረጉትን ሁሉ ያደረጉት ወደ እግዚአብሔር ለምነው ምላሽ ጠብቀው ነው ኢየሱስ ግን ሁሉን በስልጣኑ እኔ እፈጥራለሁ እያለ መናገሩን ልብ ማለት ይገባል አልፈጠረም ለማለት አንዳንድ መስለሞች የሚያነሱት መከራከሪያ አለ ይኸውም በአላህ ፈቃድ የሚለውን ቃል ነው ቁርአን ሁሉ እራሱን /አንዱን አንቀጽ/ ለመከላከል በሚያነሳው ሌላ አሳብ /አንቀጽ/ ያልታሰበ ችግር ውስጥ ሲገባ ብዙ ጊዜ አይተናል። በቁርአን ውስጥ

አንዱ አንቀጽ ሌላውን አንቀጽ የመሻር ነጻነት በብዛት የሚታየው ከችግር ለመውጣት በሚያደርገው መፍጨርጨር ምክንያት ነው ።

ኢየሱስ የወፍ ቅርጽ ፈጠረ በእርሱም ተነፈሰ እንጂ ወፍ የሆነው በአላህ ፈቃድ ነው የሚል ክርክር ተደጋግሞ በቁርአን ሰዎች ይነሳል። ይህ አባባል መስለሞች ጥያቄዎችን እንዲመልሱ ያስገድዳቸዋል ይኸውም -

1. አላህ ስለ ፈቃድ የኢሳ እስትንፋስ ለወፍ ቅርጽ ሕይወትን ስጠ የሚል አስተሳሰብ ከሆነ ያላቸው አሁንም ሌላ ጥያቄ እንጠይቃለን አላህ ፈቅዶ ፈጣሪነትን ለኢሳ ሰጥቷል ማለት ነው? ከሆነስ መለኮታዊው የፈጣሪ ባሕርይ ይከፈላልን?
2. አይደለም የኢሳ ትንፋሽ ምንም ቦታ የለውም ቅርጹን ወፍ ያደረገው የአላህ ፈቃድ ብቻ ነው የሚል አስተሳሰብ ከያዙ አሁንም ሌላ ጥያቄ እናቀርባን ቀድሞ ቅርጹ እፈጥራለሁ እንዳለ ሁሉ አሁን ደግሞ በርሱም እተነፍስበታለሁ ለምን አለ? ለምን ተነፈሰበት? መፍጠርስ ከፈጣሪ በቀር የሚችል ማን ነው?

ታላቁ ነቢይ ረብ ጥቅም የሌለው ማስመሰል /ምትሃት/ ብቻ የሆነ ሥራ ይሠራልን? ከሆነስ ልዩውን ኢሳ መስደብ አይደለምን? ትንፋሹ ተአምራት ካላደረገ ጥቅም የሌለው ሥራ በመሥራት

የአምላክን ሥልጣን ከሚጋፋ ይህን ጭቃ ወፍ አድርገልኝ ብሎ መጸለይ አልነበረበትምን?

3. ከነቢያት በደረጃ ከፍተኛ ያለ እርሱ ግልጽ ተአምራት ከተሰጠው ተአምራቱ ታዲያ የቱ ነው? ተአምራት በምትገኙት ማስመሰል ወይም የሰው ጥበብ ሳይሆን አምላካዊው ኃይል ብቻ የሚያደርገው አስደናቂ የሆነ እውነተኛ ድርጊት ነው።

በአላህ ፈቃድ የሚለው ቃል ኢሳ የራሱ ፈቃድ የለውም ወይም አላህ ካልፈቀደ ምንም ማድረግ አይችልም ለማለት የገባ ቃል ነው አምላክ ፈጣሪነቱን ፈቅዶ እንደማያውስ እላይ ያየነው አሳብ አንዳለ ሆኖ ኢሳ እንዴት ከአምላክ የተለየ ፈቃድ ይኖረዋል? በቁርኦን ሦስት ሲል ሦስት አካል ብቻ ሳይሆን ሦስት ፈቃድ ጭምር ያለ ስለሚመስል ይህ ግጭት ይፈጠራል (ሥላሴን በተመለከተ ቀጣዩን የቁርኦን ምዕራፍ በምናይበት ቁጥር 3 መጽሐፍ ላይ በሰፊው እናየዋለን) በክርስቲና የአንድ አምላክ አምልኮ ውስጥ ሦስቱ አካላት የማይለወጥ አንድ ዘላለማዊ ፈቃድ ያላቸው በመሆኑ ይህ ግጭት እይናርም ኢየሱስ ከአብ የተለየ ፈቃድ ቢኖረው ልክ ቁርኦን እንደሚለው ሁለት ወይም ሦስት አምላክ እንደምናመልክ በተቆጠረ ነበር። በአላህ ፈቃድ ወፍ ይሆናል የሚለው አነጋገር አላህ ወፍ ያደርገዋል ማለት ሳይሆን የኢሳ እስተንፋስ ሕይወት ሰጠው

እንዲሁም እንዲሁም የአላህ ፈቃድ ሆነ ማለት እንደሆነ ለማንም ግልጽ ነው። ቃሉን በነጻ አእምሮ የሚመለከት ሁሉ እንደዚህ የሚረዳ ሲሆን በዚህም ኢሳ ፈጣሪ መሆኑን ያለ አንዳች ማወላወል ሊቀበል ይችላል። ምክንያቱም ተአምራቶቹ አምላካዊ /መለኮታዊ/ ሥራዎች ናቸውና።

«ሁሉ በእርሱ ሆነ ከሆነውም አንዳች እንኳ ያለ እርሱ አልሆነም» (ዮሐ. 1 ፥ 3)

«እኔ የአባቴን ሥራ ባላደርግ አትመኑኝ ባደርገው ግን እኔን እንኳን ባታምኑ አብ በእኔ እንደሆነ እኔም በአብ እንደሆንሁ ታውቁና ታስተውሉ ዘንድ ሥራውን እመኑ» (ዮሐ 10 ፥ 37 - 38)

«እኛ ፍጥረቱ ነንና እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን» (ኤፌ 2 ፥ 10)

«እርሱም የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው የሚታዩትና የማይታዩትም ዙፋናት ቢሆኑ ወይም ጌትነት ወይም አለቅነት ወይም ሥልጣናት በሰማይና በምድር ያሉት ሁሉ በእርሱ ተፈጥረዋልና ከፍጥረት ሁሉ በፊት በኩር ነው ሁሉ በርሱና ለርሱ ተፈጥሮአል እርሱም ከሁሉ በፊት ነው ሁሉም በእርሱ ተጋጥሟል» (ቆላ 1 ፥ 15 - 17)

ቀጣዩ ነጥብ በአላህም ፈቃድ ዕውር ሆኖ የተወለደን ለምፀኛንም አድናለሁ ሙታንንም አስነሳለሁ ይላል መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በደረቅ ግንባር ላይ ዓይን መፍጠሩ በመጽሐፍ ቅዱስ ቀድሞ የተወሳ አውነት ነው (ዮሐ 9፥1-7) ይህ በቁርአን ላይ ተደግሞ መጻፉ መልካም ቢሆንም ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገው ተአምራት ተብሎ ብቻ ሳይሆን መጠቀስ ያለበት ዓይንን የፈጠረ አምላክ መሆኑ መታመን አለበት ምክንያቱም በሽተኛ ዓይን ሳይሆን ያዳነው የዓይን ምልክት እንጂ ዓይን ያልነበረበት ግንባር ላይ ነውና ዓይን የፈጠረው ይህ ፈጣሪ ያሰኘዋል በቁርአን ላይ ኢየሱስ ራሱ እፈጥራለሁ አድናለሁ ሲል ይናገራል ይህ በሥልጣኑ መለኮታዊ እንደሆነ ያረጋግጥልናል ለምሳሌ መሐመድ ስለ አላህ ይናገራል ወይም አላህ በሰ መሐመድ ይናገራል እንጂ መሐመድ ስለራሱ ሲናገር ግን «በል» እየተባለ የሚለው ይሰጠዋል ያንንም ይናገራል። ይህም በፈጣሪና በፍጡር መሀል ያለውን ልዩነት ነው በኢየሱስ ክርስቶስና በመሐመድ መሃል የምናየው። ለምሳሌ ቁርአን መሐመድን - (ሱ. 27 ፥ 80)

«አንተ ሙታንን አታሰማም ደንቆሮችንም የሚተው ሆነው በዘሩ ጊዜ ጥሪን አታሰማም» በማለት መሐመድ ሙታንን የማስነሳት ደንቆሮችንም የማሰማት ሥልጣን እንደሌለው ይናገራል። ስለ አላህ ደግሞ-

«ሕያውን ከሙት ውስጥ ታወጣለህ ሙትንም ከሕያው ውስጥ ታወጣለህ» (ሱ. 3 ፥ 27) በማለት ሕይወት መስጠት የአላህ ሥልጣን

ብቻ መሆኑን ያረጋግጥልናል። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ሙታንንም አስነሳለሁ በማለት የሕይወት ባለቤት መሆኑን ቁርአን ያረጋግጣል። አንባቢ ሆይ ይህ ሁሉ በቁርአን የተገለጠ ሆኖ ሳለ የኢየሱስ ክርስቶስን ፈጣሪነት ማመንና መቀበል ለምን ይከብዳል? ኢየሱስ ክርስቶስ በሥልጣን እፈጥራለሁ እተነፍስበታለሁ አድናለሁ አስነሳለሁ እያለ ሲናገርና ሲሠራ ከሰማንና ካየን በተጨማሪም ከጭቃ በፈጠረው የወፍ አካል ላይ፣ በደረቅ ግንባር ላይ እንዲሁም በድን /ሬሳ/ በሆነ ሰው ላይ የሠራቸው መለኮታዊ ሥራዎች ሁሉ በሌላ ነገር ላይ አዲስ ነገር መፍጠር መቻሉን ስናይ የሕይወት ባለቤት /ፈጣሪ/ መሆኑን በግልጽ እንረዳለን ቅን ልብ ላላቸው አውነትን ለሚፈልጉ ሙስሊሞችም ቢሆን ይህን አውነት መረዳት ከባድ አይደለም።

በዚህ አንቀጽ ላይ የምናስተውለው ሌላው ወሳኝ ነጥብ ደግሞ /የምትበሉትንና በቤታችሁ የምታደልቡትንም ሁሉ እነግራችኋለሁ/ የሚለው ነው መሐመድ በአንድ ወቅት ለተከታዮቹ -

«ለእናንተ የአላህ ግምጃ ቤቶች እኔ ዘንድ ናቸው አልልም ፈቅንም አላውቅም በላቸው» በማለት እንዲናገር ታዘዘ ነበር። አላህ ግን ስለ ራሱ -

«በሰማይት በምድር ያለው ሁሉ ፈቅን ምሥጢር አያውቅም ግን አላህ ያውቀዋል» |ሱ. 27 ፥ 65| እንዲሁም

«የፈቅ ነገር መክፈቻዎች እርሱ ዘንድ ናቸው ከእርሱ በቀር ማንም አያውቃቸውም» |ሱ. 6 ፥ 59| ይለናል በነዚህ አንቀጾች

በሰማይም በምድርም በሆን ከአላህ በቀር የሩቅ ምሥጢር ማወቅ የሚችል እንደሌለና ይህም የሩቅ ነገር መክፈቻ አላህ ዘንድ ብቻ እንዳለ በማያሻማ ቃላት ተረጋገጠ። ይህ ግን ኢየሱስ ክርስቶስን አይመለከትም ምክንያቱም መክፈቻው በእጁ እንዳለ/ በቤታችሁ የምትበሉትንና የምታደልቡትን እነግራችኋለሁ ማለትም አውቃለሁ ብሏልና ወዳጄ አሁንስ ኢየሱስ ክርስቶስ ማን ነው? ከመሐመድ ጋር የምታነጻጸረው ነቢይ ወይስ የመሐመድ ፈጣሪ? በርግጥ እርሱ ክርስቶስ የሩቅ ነገር መክፈቻ ብቻ ሳይሆን

«ከተፍራ ፊተኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ ሞቼም ነበርሁ እነሆም ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ነኝ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ» |ራእ 1 ፥ 17 - 18/ በማለት ከሞትና ከሲኦል ያወጣን ጌታ መሆኑን ነግርናል እባክህ እመንበት የትም ምንም ብትሆን ሊያወጣህ ባለ ሙሉ ሥልጣን /መለኮታዊ አምላክ/ ነውና። ፊተኛውና መጨረሻው እርሱ ከሆነ ሁሉ በርሱ ውስጥ እንጂ ክርሱ የተሰወረ አንዳች የለም።

«ኢየሱስ ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበር ስለ ሰውም ማንም ሊመሰክር አያስፈልገውም ነበርና አይተማመናቸውም ነበር ራሱ በሰው ያለውን ያውቅ ነበርና» /ዮሐ 2 ፥ 25/

«ደደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እዩ» /ዮሐ 4 ፥ 29/ ይህች የምትዳሰሰው ሴት ማን እንደሆነች እንዴት እንደነበረች ባወቀ ነበር ኃጢአተኛ ናትና ብሎ በልቡ አሰበ ኢየሱስም መለሰ

ስምዳን ሆይ የምነግርህ ነገር አለኝ.../ ታሪኩን ጨርሰን እናንበው/ ኢየሱስ በልብ ያለውን የተሰወረውን/ የሚያውቅ ብቻ ሳይሆን ኃጢአትን ይቅር የሚል ጌታ መሆኑንም እናያለን (ሉቃ 7፥36፥50)

« ... ነገር ግን እንዳናሰናክላቸው ወደ ባሕር ሂድና መቃጥኑን ጣል መጀመሪያ የሚወጣውን ዓሣ ውሰድና አፉን ስትከፍት እስታቴር ታገኛለህ ያን ወስደህ ስለ እኔና ስለ አንተ ስጣቸው አለው» ማቴ 17 ፥ 24 - 27/

በእነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ውስጥ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰዎችንና በሰዎች ውስጥ ያለውን ደግሞም ሰዎች በሕይወታቸው ያደረጉትንና የሠሩትን ኃጢአት በባሕር ውስጥ ያለውን...ሁሉ ማወቁን እንረዳለን። እንዲሁም-

«...የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱ ምንድነው አሉት ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ብዙዎችንም ያስታሉ ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ ...» (ማቴ 24፥1-8) በማለት የፍርድ ቀን ዋዜማ የሚሆኑ ምልክቶችን ነግሮአቸዋል በርግጥ እርሱ ክርስቶስ ፊተኛውና መጨረሻው ያለውና የነበረው የሚመጣው ጌታ አምላክ በመሆኑ ሁሉን ያውቃል።

19. ኢየሱስ ሕግ ሠራ

እንቀጽ 50

«ከተውራትም ከእኔ በፊት ያለውን ያረጋገጥሁ ስሆን የዚያንም በናንተ ላይ እርም የተደረገውን ክፍል ለናንተ እፈቅድ ዘንድ /መጣኋችሁ/ ከገታችሁም በኾነ ታምር መጣኋችሁ አላህንም ፍሩ ታዘዙኝ»

በቀደመት አንቀጾች ትንታኔ ላይ ኢየሱስ ክርስቶስ እንኳን አምላክነቱን መሢሕነቱንም /ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ እርሱ መሆኑን/ ገልጦ እንዳልተናገረ ነገር ግን ሁሉን በሚሠራው ሥራ እንደገለጠ/ ሥራውን ለማንነቱ ምስክር እንዳደረገ/ አይተናል ጌትነቱን ከገለጠባቸው ሥራዎች አንዱ ቀድሞ የተሰጡ ሕጎችን በሥልጣኑ እያሻሻለ ፍፁም ያደርጋቸው ነበር ለምሳሌ:-

«ለቀደመት አትግደል እንደተባለ ሰምታችኋል የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል እኔ ግን እላችኋለሁ በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ...»

«ከታመንዝር እንደተባለ ሰምታችኋል እኔ ግን እላችኋለሁ ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርሱ ጋር አመንዝሯል»

«ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ የፍቺዋን ጽሕፈት ይስጣት ተባለ እኔ ግን እላችኋለሁ ያለዝመት ምክንያት የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል።»

«ደግሞ ለቀደመት በውሸት አትማል ነገር ግን መሐላዎችህን ለጌታ ስጥ እንደተባለ ሰምታችኋል። እኔ ግን እላችኋለሁ ስቶ አትማሉ ...» (ማቴ 5፥21-48 ፤ 6፥118) ይል ነበር።

እኔ ግን እላችኋለሁ እያለ በሙሉ ሥልጣን ቀድሞ የተሰጡትን ሕጎች የፍቅርና የፍጽምና ሕግ አድርጓቸዋል ይህ እንግዲህ ከነበያት አንዱ እንኳ ያልፈፀመው በክርስቶስ ብቻ የተከናወነ አዲስ አሠራር ነው እርሱ ቀድሞ ሕግን የሠራና የሰጠ ስለሆነ አሁንም ሕጉን የማስተካከል ኃይልና ሥልጣን ያለው አምላክ ነው (ኢሳ. 9፥6) እላይ በተጠቀሰው የቁርአን አንቀጽ ላይ ደግሞ ኢየሱስ በኦሪት የተጻፈውን ያረጋገጠ መሆኑን ይነግረናል ይህን አንቀጽ 3 ላይ በሰፊው አይተናል በመቀጠልም/ የዚያንም በናንተ ላይ እርም የተደረገውን ከፊል ለናንተ እፈቅድ ዘንድ /መጣኋችሁ/ በማለት አስቀድሞ ኢየሱስ ማንነቱን በሥራ /ሕግን በማሻሻል/ እንደገለጠ በወንጌል በተረዳነው መንገድ በዚህ የቁርአን አንቀጽ ላይ እናየዋለን /እርም የተደረገውን ክፍል ለናንተ እፈቅድ ዘንድ መጣሁ /በማለት ኢየሱስ ክርስቶስ ፈቃድ/ ሕግ ደንጋጊ ሆነ። አንቀጽ ላይ እርም የተደረገው ነገር ዝርዝር ባይገለፅም ብቻ ያን ቀድሞ ዕርም የተባለ ነገር ከፊሉን ለመፍቀድ /ይህ ዕርም ነው ይህ ደግሞ ቀድሞ ዕርም

በባልም አሁን ግን ዕርም አይደለምና ማድረግ /መፈጸም/ ትችላላችሁ ለማለት/ መጣሁ አለ። እፈቅድ ዘንድ መጣሁ በማለት የሕግ ባለቤት /ሕግ ሠሪ/ እንደሆነ በነገር ሁሉ ላይ ሥልጣን እንዳለው አረጋገጠ። አንባቢ ሆይ ታዲያ ክርስቶስ ማን ነው? ባለፈው አንቀጽ ላይ የኢየሱስ ክርስቶስን አምላክነት በግልጽ የሚያስረዱ ታምራቶችን ስንመለከት እርሱ እኔ እያለ ያለ መከልከል ድንቅ/ ማንም ሊያደርግ የማይችላቸውን/ ታምራት ያደርግ እንደነበር ሁሉ አሁን ደግሞ በሕግ በተደነገጉ ዕርም የሆኑና ያልሆኑ ነገሮች ላይ ፈቃድና ከልካይ መሆኑን እፈቅድ ዘንድ መጣሁ በማለት በሥልጣን ተናገረ/ ለምሳሌ በቁርአን ላመኑ ሙስሊሞች ዕርም የተደረገ ነገሮች /በሱ. 2 ፥ 172 - 173/ «እናንተ ያመናችሁ ሆይ ከነዚያ ከሰጠናችሁ ጣፋጮች ብለው ለአላህም እርሱን ብቻ የምትገቡ እንደሆናችሁ አመስግኑ በናንተ ላይ እርም ያደረገው በክትንና ደምን የእርያ ሥጋንም በርሱም /ማረድ/ ከአላህ ስም ሌላ የተነሣበትን ነገር ብቻ ነው ሺፍታና ወሰን አላፊ ሳይሆን /ለመብላት/ የተገደደ ሰውም በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም አላህ መሐሪ አዋኝ ነውና» /በማለት ይገልጻቸዋል።

እነዚህ እርም የተደረጉ ነገሮች የበኩት /የሞተ/ ፥ ደም፣ የእርያ ሥጋ እንዳይበሉ በአላህ ስም ያልታረደ እንዳይመገቡ የከለከለ አላህ ነው፣ የእርያ ሥጋ እንዳትበሉ የሚለው የብሉይ ኪዳን ሕግ ሲሆን ቀሪዎቹ ግን በሐዲስ ኪዳን ላይ በሐዋርያት ሲኖዶስ ቀድሞ የተወሰኑ

ናቸው። /የሐዋ 15 ፥ 28 - 29/ ከሐዋርያት ውሳኔ እዚህ ውስጥ ያልተካተተው ከዝሙት ራቁ የሚለው ብቻ ነው።

አላህ እላይ የተዘረዘሩትን ብቻ ሳይሆን እርም ከሆኑት ሌላ የፈቀደው አንድ ነገር አለ እርሱም ቀድሞ ሌላ ያልነበረ ሰው ቸግሮት ቢሰርቅና ቢበላ ኃጢአት አይሆንበትም እኔ መሐሪ አዋኝ ነኝ ብሏል፣ ይህ ጸድቅ ከሆነው አምላክ ባሕርይ ጋር የማይሄድ ባይሆንም እርሱ/ አላህ/ ከልካይ ስለሌለው እንደወደደ ያደርጋል ነገር ግን ይህ ሕግ ብዙ ቦታ ሊጠቀስና ብዙ ጥፋት ሊጠፋ እንደሚችል መገመት አያዳግትም።

ዋናው ነጥብ አላህ /እንደ አምላክ/ እርም ሲያደርግና ሲፈቅድ እንደበረ ኢየሱስ ክርስቶስ ደግሞ ከዚህ በላይ ቀድሞ እርም የተባለ /የተከለከለ/ ነገሮችን ሊፈቅድ መምጣቱን ተናገረ እነግዲህ ይህ የፍጡር ወይስ የፈጣሪ ባሕርይ?

20. ጌታዬና ጌታችሁ

አንቀጽ 51

«አላህ ጌታዬና ጌታችሁ ነው ስለዚህ ተገዙት ይህ ቀጥተኛው መንገድ ነው አላቸው»

ይህን የቁርአን ጥቅስ የሚያነብ ሙስሊም ሁሉ ኢየሱስ ጌታ አለው ወይም ፍጡር ነው ሊል በቀላሉ ይደፍራል ይህ በራሱ እስከ አሁን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ካየናቸው እውነታዎች ጋር የሚጋጭ ሲሆን ተመሳሳይ ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ እየተጠቀሰ እኛንም /ክርስቲያኖችን/

ለማስረዳት ሲሞክር አይተናል የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ቀጣዮቹ ናቸው።

«ኢየሱስም ገና ወደአባቱ አላረገገሁምና አትንኪኝ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ እኔ ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ አርጋለሁ ብለሽ ንገሪያቸው አላት»

(ዮሐ 20፥ 17)

«ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን የርሀራሄ አባት የመጽናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ»

(2 ቆሮ 1 ፥ 2 - 3)

«ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሳቱ ለሕያው ተሰፋ እና ለማይጠፋ እድፈትም ለሌለበት ለማይልፍም ርስት እንደምሕረቱ ብዛት ሁለተኛ የወለደን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ» (1ጴጥ 1 ፥ 3 - 4)

በመጀመሪያው የዮሐንስ ወንጌል ቃል ላይ ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ ማለትም አብ ለርሱ የባሕርይ አባት ለሐዋርያቱ ደግሞ የጸጋ አባት እንዲሁም ለርሱ ለለበሰው ሥጋ ለነሳው /የሰው ባሕርይ/ አምላክ ለነርሱ ግን በነፍስ በሥጋ ካለመኖር ወደ መኖር አምጥቶ የፈጠረ አምላክ መሆኑን ለይቶ ተናገረ ኢየሱስ በሥጋ የተገለጠ እግዚአብሔር ነውና (ዮሐ 1 ፥ 14) እርሱ ራሱ የፈጠረውን ሥጋ ነው የተዋሀደው ስለዚህ በቀጣዮቹ

ሁለት ጥቅሶች ጴጥሮስም ጳውሎስም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ብለው ሲጠሩት መብላትና መጠጣት መድከምና ማንቀላፋት መታመምና መሞት የሚችል የሰውን ማንነት /ባሕርይ/ ይዟልና ይህን እውነት ለማረጋገጥ ነው። እርሱ ራሱ የተናገረውን ነው ሐዋርያቱ የደገሙት /የሰው ልጅ/ እያለ ራሱን ይጠራ የነበረው ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ /እግዚአብሔር/ መሆኑንም ነግሮናል /ዮሐ 5፥27፣ 10፥36/ እነዚህ ሁለት ጥቅሶች ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ አለው /ፍጡር ነው/ ለማለት የሚጠቅሱልን ሙስሊም ወገኖቻችን ሳያምኑ የሚጠቅሷቸው ጥቅሶች ስለሆኑ የማያስተውሏቸው እውነታዎች አሉ --

1. «የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ»

ሲል ሁለቱም ጥቅሶች ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ መሆኑን ያረጋግጣሉ አንድ ሙስሊም ይህ እውነት መቀበል የሞት ያህል ሊከብደው ይችላል ነገር ግን የሚያድን እውነት ነው መንፈስ ቅዱስ ካልረዳው በቀር ማንም ኢየሱስ ጌታ ነው ማለት እንደማይችል ተጽፏል። /1 ቆሮ 12፥3/ አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ መሆኑም ተመሥክሯል /ሮሜ 10፥12 /

ይህን መቀበል ለአንድ ሙስሊም ከባድ የሚሆንበት ምክንያት አላህ የማጋራትን ኃጢአት ይቅር አይልም የሚል የቁርአን ትምህርት በመኖሩና ክርስቲያኖች የአላህን ክብር ለሌላ ወይም /ለኢየሱስ/ ስጥተዋል አጋርተዋል እየተባለ ስለሚያደግ ነው ክርስቲያኖች

በዘመናት ሦስት አምላክ ብለው እንደማያውቁ ለሙስሊሞች ማረጋገጥ እንወዳለን። በአንቀጽ 49 ላይ በሰፊው ያየናቸው ግልጽ ምልክቶች /ታምራቶች/ የኢየሱስ ክርስቶስን ጌትነት የሚያረጋግጡ መሆናቸውን ተመልክተናል ።

1. «የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት»

ሲል «አባት» የሚለውን ቃል አይቀበሉትም ምክንያቱም አብን ከተቀበሉ /ወልድን/ ይቀበላሉና ወልድን ከተቀበሉ ሥላሴን ተቀበሉ አመኑ ማለት ነው። ይህ ለብዙዎቹ ከባድ ቢሆንም ነገር ግን የዘላለም ሕይወት መንገድ ነው።

«እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆነክ አንተን የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት» (ዮሐ 17 ፥ 3)

አብንና ወልድን ማወቅ /ማመን/ የዘላለም ሕይወት እንደሆነ ቃሉ ሲያረጋግጥ የዘላለም ሕይወት ከአንዱ ጌታ በቀር ማንም የለምና አምላኬ አምላካችሁ ጌታዬ ጌታችሁ ሲል ለኛ አንድ ጌታ /አምላክ/ ብቻ መኖሩን ግልጽ ነው። እንዲሁም አባቱ ሲል -

«አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ በማለት እንዳስተማረን ወልድ ዓለም ሳይፈጠር በአብ ዘንድ የነበረው ክብር ፈጣሪነት ነው (ዮሐ 17፥5፣ ዮሐ. 1 ፥ 1)

ስለዚህ ልጅነቱ የፍጡር አእምሮ መርምሮ የማይደርስበት በዘመን መቀዳደም በክብር መበላላጥ የሌለበት ዘላለማዊ ልጅነት ነው ተፈጥሮአዊውን የመዋለድ ሕግ ለቅጽበት እንኳ እንዳታሰብ ነገር ግን ልጅ አባቱን እንዲመስል ወልድ አብን በመለከታዊ ባሕርይ የሚመስለው እንዲሁም በልጅና በአባት መካከል እንዳለው ባሕርያዊ አንድነትና ቀረቤታ በመካከላቸው መኖሩን የሚያሳይ ቃል ነው ፍጡር ፈጣሪን መርምሮ በደርስበት ፈጣሪ አይኖርም ነበር።

ታዲያ በቁርኦን ያለው /ጌታዬና ጌታችሁ/ የሚለው የአዲስ ኪዳን ንግግር ምን ማለት ሲሆን ይችላል? የጥያቄውን ተገቢነት ለማግኘት በሌላ ምዕራፍ የተጠቀሰውን ተመሳሳይ የኢሳ ንግግር እንመልከት።

«እነዚያ አላህ የመርየም ልጅ አልመሲሕ ነው ያሉ በእርግጥ ካዱ አልመሢሕም አለ የእስራኤል ልጆች ሆይ ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ» (ኦል-ማኢዳህ 5 ፥ 72)

«በርሱ ያዘዘክኝን ቃል ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ ማለትን እንጂ ለነርሱ ሌላ አላልኩም» (ኦል-ማኢዳህ 5 ፥ 117).

በሁለቱም የተለያዩ አንቀጾች ላይ ኢሳ በንግግሩ ጌታዬና ጌታችሁ ሲል እንሰማለን በአንቀጽ 49 ላይ ኢሳ አደረጋቸው የተባሉት ተአምራት አስቀድሞ በመጽሐፍ ቅዱስ በዝርዝር የተጻፉና ኢየሱስም ጌትነቱን ያስረዳባቸው ሲሆኑ በቁርኦን ላይ ደግመው ከተጻፉ ጌታዬና ጌታችሁ የሚለው ንግግርም አምላኬና አምላካችሁ ከሚለው ክርስቶስ በወንጌል ከተናገረው ቃል በቀጥታ የተወሰደ ሲሆን ይችላል ስለዚህ

ኢየሱስ ክርስቶስ በሥራም በቃልም ያስረዳውን አምላክነቱን /መለኮታትን/ ቁርክን ተቀብሏል ማለት ነው መጽሐፍ ቅዱስን ላይሆን ቁርክንን እንኳ ተመልክቶ ስለክርስቶስ ልዩ ነገር መረዳት ከተቻለ ይህ ለሙስሊም ወገኖቻችን ቀላል ሥራ ነው እውነትን ለማሻ ሙስሊም የአምላክ እጅ ይህን እውነት እንዲያስተውል ተረዳዋለች ደግሞም ጥቂት የማይባሉ ሙስሊሞች ይህን እውነት አግኝተው ነጻ ወጥተዋል ሌሎቹንም የእግዚአብሔር ምሕረቱ ያግዛቸው።

21. ምን ዓይነት ክህደት ?

አንቀጽ 52

«ኢሳ ከነርሱ ክህደት በተሰማው ጊዜ ወደ አላህ ተጨምረው/ ረዳቶቹ እነማን ናቸው አለ ሐዋርያት እኛ የአላህ ረዳቶች ነን በአላህ አምነናል እኛም ትክክለኛ ታዛዦች መሆናችንን መስክር አለ»

አንቀጽ 49 ላይ የኢየሱስ ክርስቶስን መለኮታዊ ታምራቶች አንቀጽ 50 ላይ ሕግ የሚሸርና የሚፈቅድ ባለሥልጣን መሆኑን እና አንቀጽ 51 ላይ እርሱ ለሕብ ልዩ በመሆኑ ጌታዬ /ለሥጋው/ ብሎ ሲናገር አስተውለን ነበር ይህ ቀጣዩ አንቀጽ ደግሞ እነዚህን ሁሉ ነገሮች ያዩትና የሰሙት የእስራኤል ልጆች በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ክህደት

ማሰማታቸውን ይነግረናል እርሱ በሥራዎቹ አምላክነቱን ገለጠ እንጂ እኔ አምላክ ነኝ እመነኝ አለማለቱ የተረጋገጠ ሲሆን ባዩትና በሰሙት ነገር እርሱን እንደ አምላክ መቁጠራቸው ነው ክህደት የተባለው። ይህንን ሌላው የቁርክን ምዕራፍ ያረጋግጣል።

«እነዚህ አላህ እርሱ የመርየም ልጅ ኢል-መሢሕ ነው ያሉ በርግጥ ካዱ አልመሢሕም አለ የእስራኤል ልጆች ሆይ ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ ...» (ኢል-ማኢዳህ 5 ፣ 72)

በዚህ አንቀጽ መሠረት የእስራኤል ልጆች ክህደት /ኢልመሢሕ/ ክርስቶስ/ እሱ አላህ ነው ማለታቸው መሆኑ ክርስቶስም ይህ ክህደት ስለሆነ ማስተባበሉ ተጽፏል ጥያቄዎችን እናንሣ፡-

የእስራኤል ልጆች ይጠባበቁት የነበረው መሢሕ እርሱ መሆኑን እንዲነግራቸው ክርስቶስን ጠይቀውት ሥራዬን አይታችሁ እመነ- እንዳላቸው አስቀድመን አይተናል /ዮሐ 10 ፣ 24 - 39/ ቁርክን ትርጉሙ ሳይገባው የተቀበለውን ያህል እንኳን አይሁድ የክርስቶስን መሢሕነት አልተቀበሉም መሢሕነቱን እንኳን ያልተቀበሉት የእስራኤል ልጆች እንዴት አላህ ነው ብለው ተቀበሉት?

አንቀጽ 54 ላይ “አይሁዶችም” አደሙ አላህም አድማቸውን መለሰባቸው አላህም ከአድመኞች በላጭ ነው ይላል። ታዲያ አይሁድ አላህ ነው ብለው የተቀበሉት ኢሳ ላይ እንዴትና ለምን አደሙ? አላህ ነው ብለው የተቀበሉትን ኢሳን ለመስቀልስ ለምን አሰቡ? ኢሳን አላህ

ነው ብለው መጠርጠራቸው ከሆነ ከሀይት የተባለባቸው እንግዲያስ አላህ ተወልዷል ወይም ይወለዳል የሚል እምነት ነበራቸው ማለት ነው? አስራአላውያን ግን ይህን ዛሬም እንኳን ለመናገር የማይደፍሩት ነገር ነው እነሱ አላህ ነው ብለው ሳለ እርሱ አይደለሁም ስላለ ከሆነ ያደሙበት ይህ ጨርሶ የማይመስል ስለሆነ ሌላ በርሱ ያደሙበት ኃጢአቱ ምን ይሆን? ምክንያቱም ክርስቶስ ስለራሱ ብቻ ሳይሆን ቁርካን እንኳ ኃጢአት አልባነቱን መስክሮለታልና።

አሳ ከእርሱ ከሀይት በተሰማው ጊዜ በአላህ የሚያምኑ ረዳቶቹ እኛምን ናቸው ብሎ ሲጠይቅ እናየዋለን ኢየሱስ ሐዋርያቱን ከያደብት በራቸው እንጂ ጸልዮ የተቀበላቸው አይደሉም ያስ ቢሆን ከአስራአላውያን ከሀይት ጋር የእርሱ ረዳቶች መፈለጉ ምን ያገናኘዋል? በቁርካን ላይ ምንም ዝርዝር ታሪክ ስለሌለ ስለምንም ጉዳይ መሉ መረጃ ማግኘት አይቻልም። አሳ በአይሁድ ፍርሃት ምክንያት ይሁን ህዝን ተሰምቶት ረዳቶች ሲሻ ሐዋርያት መጥተው እኛ የአላህ ረዳቶች ነን ሲሉ እናያቸዋለን። ረዳት የረለገው አሳ ሐዋርያት ደግሞ «የአላህ ረዳቶች ነን» ይላሉ ጥያቄና መልሱ ባይገናኝም አላህ ረዳት ይሻል? ነው ወይስ ይህ ነው «አሳን አላህ አሉት» የሚለው ከሀይት? እንዲህ ደግሞ እንዳንል ሐዋርያት መልሰው «በአላህ አምነናል እኛም ትክክለኛ ታዛዦች መሆናችንን መስክር አሉ» ይላል ቅድም የአላህ ረዳቶች ነበሩ እሁን ደግሞ የአላህ ታዛዦች አንባቢ ሆይ! አይከብድም? ቁርካን ኢየሱስ ክርስቶስንና ሐዋርያትን መስለም ካደረጋቸው ብዙ በታ ላይ ክርስቲያኖች እያለ የሚጠራቸው የማንን ተከታዮች ይሆን?

«አላህም ባለ ጊዜ (አስታውሱ) ዓሳ ሆይ! እኔ ወሳጂህ ወደ እኔም አንሺህ ነኝ ከነዚያም ከካዳት ለዎች አጥሪህ ነኝ እነዚያንም የተከተሉህ እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ከነዚያ ከካዳት በላይ አድራጊ ነው ከዚያም መመለሳችሁ ወደኔ ነው በርሱ ትላያዩበትም በነበራችሁት ነገር በመካከላችሁ እፈርዳለሁ»

ባለፈው አንቀጽ (አንቀጽ 54) ላይ ምክንያት የለሽን የአይሁድን አድማ አይተናል ምክንያቱም አይሁድ አሳ አምላክ ነኝ አለ ባይሆን ያሉት አሳ ነው አምላክ ነህ አሉኝ ሲል የተሰማው። ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛ ታሪክ ጋር ብቻ ሳይሆን እርስ በርሱም የሚጋጭ ታሪክ ነው። ቁርካን የአይሁድን አድማ እንዳመጣው ይመልሰዋል ቁርካን ላይ የብዙ እውነታዎችን ፍንጭ እናይና ወዲያው ደብዛቸው ይጠፋል። «አላህ አድማቸውን መለሰባቸው» ይላል ይህም ማለት አሳን መስቀል አሰቡ ሳይሳካላቸው ቀረ በማለት ነው ቁርካን ስቅለትን (መስቀልን) ጨርሶ አይክድም ግን በኢየሱስ ፋንታ ሌላ ሰው ተሰቀለ ይለናል። (ይህን ወደፊት በሰፊው እናያለን) ቁርካን ጥንቃቄ የተሞላ ጥናት እንደተደረገበት የምናውቀው በዚህ ነው ለመመሳሰል የሚደረግ ጥረት አለ ወዲያውኑ እንደ ሰማይና ምድር የሰፋ ልዩነት ይፈጠራል። ምክንያቱም አይሁድ አድማቸው ቀጥሎ ኢየሱስ ክርስቶስን መስቀላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ መሉ ታሪክ ነው ኢየሱስ ክርስቶስ ቀድሞ በነዚያት እንደተነገረለት እርሱ ራሱም እንደተናገረው መከራን ተቀብሏል ሞቷል ተነሥቷል ይህንንም ሁሉ ያዩ ሐዋርያቱ በቃልም በመጻፍም መስክረዋል በጊዜና በቦታው የነበሩ በመሆናቸው የዓይን

ምስክርነታቸው እውነት ነው ሐዋርያቱ አብረውት እንደነበሩም ቁርአን ራሱ አረጋግጧል (አንቀጽ 52 ተመልከት)

እስከ አሁን የተናገረው ታሪክ ቀጣይ በዚህ አንቀጽ ላይ አላህ ኢሳን የተናገረው ንግግር ነው ይኸውም «እኔ ወሳጂህ ወደኔም አንሺህ ነኝ» ያለል አይሁድ አደሙ አላህ አድማቸውን መለሰባቸው ሲል ኢየሱስ ክርስቶስን ሲይዙት ሊያንገላቱት ሊሰቅሉትን ሊገድሉት ሊልቅሉት ማለት ነው ምክንያቱም አላህ አልፏቸውምና ቅዱሳን (ቤ.ያቱ) መከራ እንዲቀበሉ አላህ አይፈቅድም ማለት ነው? ከአቤል ጀምሮ የብዙ ቅዱሳን ደም በማን ፈቃድ ፈሰሰ? ቁርአን ራሱ ጠሰ 2፥ 87 - 154 ላይ -

«...ነፍሶቻችሁ በማትወደው ነገር መልክተኛ በመጣላችሁ ቁጥር (ከመከተል) ትኮራላችሁን? ከፊሉን አስተባባላችሁ ከፊሉንም ትገድላላችሁ»

« በአላህ መንገድ (ለሃይማኖት) የሚገደሉትን ሰዎች መታን ናቸው አትበሉ በውነቱ ሕያዋን ናቸው ግን አታውቁም»

እውነትን ተሸክሞ ያልተሰደደ በድንጋይ ያልተወገረ በመጋዝ ያልተተረተረ ለእሳትና ለአራዊት ያልተጣለ ማን ነው? አላህ እነዚህን ለምን አልሰወረም? ለምንስ ወደርሱ አላነሳቸውም? ዋጋ ካልከፈሉበት እውነት እንዴት ይከብራሉ?

ምርጫዎች ዓለም የምታቀርበውን የመከራ ፅዋ ጨልጠው ዓለምን ያሳፍራሉ እንጂ የታመኑበትን ጌታ በመከራ ብዛት ክደው አያሳፍሩም መከራቸው የክብር አክሊል የሚቀዳጁበት መንገድ ነው አምላክም መከራውን ሳይሆን የሚያሳልፈው መከራውን የሚያልፋበትን ጸጋ ነው የሚያበዛላቸው።

« ... ጸጋዬ ይበቃኋል ኃይሉ በድካም ይፈጸማልና አለኝ»

(2ቆሮ 12 ÷ 7-10)

«...ትታገሱም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያዘጋጃል»

(1ቆሮ 10 ÷ 13)

« ... ጸድቅ ግን በእምነት ይኖራል ወደ ሷላም ቢያፈገፍግ ነፍሴ በእርሱ ደስ አይላትም»

(ዕብ 10 ÷ 38)

« ... ወደ እግዚአብሔር መንግስት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል»

(የሐዋ 14 ÷ 22)

ታዲያ ኢየሩሳሌምን በአንድ እግሯ ያቆማት የአይሁድን አድማ ጸጥ እረጭ አድርጎ ኢሳን ወደሰማይ የሚወስድበት ምክንያት ምንድነው? ኢሳ ክርሱ በፊት እንደሞቱት እንደ ብዙዎቹ እንዳይሞት አላህ «ወደኔ ወሳጂህ ነኝ» ያለበት ምክንያት ምንድነው? «ወደእኔ አንሺህ ነኝ» ሲልስ የተዘለለ ታሪክ ያስ አይመስልህም? ይህም ሞቱ ነዋ? ምክንያቱም ያልሞተ እንዴት ይነሳል? ትንሣኤ ካለ ሞት አለ በአራቱም ወንጌላት በሙላት የተረጋገጠው የክርስቶስ ሞት ያለ ግልጽና በቂ ምክንያት በቁርአን ተዘሏል አንገቢ ሆይ! ክርስቶስ መታንን ሲያስነሳ በቁርአን አይተናል እርሱ ግን በፈቃዱ ሞቷል ሞቱም ለኃጢአታችን ያለኃጢአት የተከፈለ የፍቅር ዋጋ ስለነበር ቤዛችን ሆኗል ብታምን ላንተም የቆመ ማስተሥርያ ነው። (ስቅለቱንና ሞቱን በተመለከተ በቀጣዩ መጻፍ በሰፊው እናየዋለን)

በዚህ አንቀጽ ውስጥ ሌላው ነጥብ «እነዚያን የተከተሉህን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ከነዚያ ክካዱት በላይ አድራጊ ነኝ» የሚለው ነው የትንሣኤ ቀን የፍርድ ቀን ሲሆን በዓለም ላይ ለመፍረድ የሚመጣው

ክርስቶስ መሆኑን ልክ እንደ ክርስትናው እስልምናውም ያምናል ይጠብቃል። ግን ለምን? ከነቢያት አንዱ የሆነው ክርስቶስ የመፍረድ ሥልጣን ለምን ተሰጠው? አሁንም በእስልምናው ይህ መልስ የሌለው ጥያቄ ነው። በመ/ቅዱስ ግን-

«የሰው ልጅም ስለሆነ ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው»

(ዮሐ 5፥27) ይላል።

«የሰው ልጅም ስለሆነ» ሲል በሰውነቱ ሞትን ስለቀመሰ ዋጋ ስለከፈለ በዚህ ዋጋ ለተገዙት ይፈርድላቸዋል ባላመኑት ደግሞ ይፈርድባቸዋል ማለት ነው መከራ አለመቀበሉና አለመሞቱ ሲገርመን ፈራጅ ነህ መባሉ ደግሞ የበለጠ ጥያቄ ውስጥ ይከተናል። በድንገተኛ ህመም ቢሆንም የሞተው የነቢያት መደምደሚያ ነው የሚባለው መሐመድ መፍረድ አልነበረበትም? ብለን እንድንጠይቅ እንሆናለን። ከክርስቶስ ትንሣኤ ጋር ተያይዞ የትንሣኤ ቀን (የሙታን መነሳትና የፍርድ ቀን) መወሳቱ ክርስቶስ ሞቶ በመነሳትና ለዘላለም ሕያው ሆኖ በመኖር የትንሣኤ በኩር (ጀማሪ) ባይሆን ነውን? ብለን እንድንጠይቅ እንገደዳለን። ከዚህም ሁሉ ጋር «እነዚያን የተከተሉህን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ከነዚያ ከነዳት በላይ አድራጊ ነኝ» ሲል የክርስቶስ ተከታዮች ክርስቲያኖች መሆናቸውን ቁርአን ደጋግሞ ያረጋግጣል የካዳት ደግሞ ያደሙበት አይሁዶች መሆናቸውም የተገለጸ ሲሆን የክርስቶስን ተከታዮች ከካዳዎች በላይ መደረጋቸው ተገልጿል።

በሌላ አነጋገር ክርስትና ከይሁዳነት በላይ መሆኑ ተረጋግጧል «እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ» ሲል ከትንሣኤ (ከፍርድ ቀን) በኋላ ልዩ ልዩ የሃይማኖት ሥርዓት ስለማይኖር ፍፃሜ የሌለው «እስከ» ነው ማለት ነው ስለዚህ ቁርዓን የክርስትናን ዘላለማዊ ልዕልና /ታላቅነት/

በማያሻማ ምስክርነት ተቀብሏል። ለፍርድ ቀን የሚገለጠው ኢየሱስ መሆኑን ማመን አያድንም ይልቁንም ክርስቶስ «ለፈርድ» የሚመጣው ስለ ዓለም ኃጢአት ዋጋ በመክፈሉ ነው ብሎ ማመንና የዚህ እውነት (ክርስትና) ተከታይ መሆን የትንሣኤ ቀን የበላይነትን እንደሚያገናኙ አንዳች ጥርጥር የለውም።

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዲልና ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና። በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም በሚያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል» (ዮሐ 3 ፥ 16 - 18)

23. ሰው ከየትኛው ተፈጠረ? ዒሳ የአዳም ብጤ ወይስ...? የሚጣረሰው አንቀጽ 59

« አላህ ዘንድ የዒሳ ምሳሌ እንደ አዳም ብጤ ነው ከአፈር ፈጠረው ከዚያም ለርሱ (ሰው) ሁን አለው ንነም»

በዚህ አንቀጽ ላይ አዳም ለኢሳ ምሳሌ (ብጤ) ሆኖ ቀርቧል የዚህን አሳብ ትክክለኛ መሆንና አለመሆን ከመመርመራችን በፊት ስለ ሰው አፈጣጠር በቁርአን የተዘገበውን የተራራቀ መረጃ እንመልከት። በዚህኛው አንቀጽ ላይ ለክርስቶስ ብጤ ነው የተባለው አዳም-

1. ሱ 3 ፥ 59 - «ከአፈር ፈጠረው»

2. አል-ሐ.ዲ.ር 15፣ 26 «ሰውንም ከሚቅጨለጨል ሸክላ ከሚገማ ጥቁር ጭቃ በእርግጥ ፈጠርነው»

3. «በርግጥም ሰውን ከነጠረ ጭቃ ፈጠርነው» አል-ሙኸሚኑን 23 ÷ 12

4. «እርሱም ያ ከውኃ ሰውን የፈጠረ ...» አል - ፋርቃን 25 ÷ 54

5. አል - ዐለቅ 96 ÷ 2 «ሰውን ከረጋ ደም በፈጠረው»

ታዲያ ሰው ከአፈር፣ ከሚቅጨለጨል ሸክላ ከሚገማ ጥቁር ጭቃ፣ ከነጠረ ጭቃ፣ ከውኃ ወይስ ከረጋ ደም ይሆን የተፈጠረው? ለአደንዳንዱ ንጥረ ነገር ትንታኔ መስጠት ሳያስፈልግ ነገር ግን የማይዘመዱ የሰው መፈጠሪያዎች ተዘርዘረዋል አንድ ቀን በሆነው የሰው ፍጥረት ስንት ዓይነት ሰው ነው የተፈጠረው? ከንጹሕ አፈር (መሬት) ወይስ ከሚቅጨለጨል ሸክላ ከሚገማ ጥቁር ጭቃ? ከንጹሕት እጆቹ አምላክ በፍቅር በድንቅ ጥበብ የተፈጠረው ወይስ ከሚገማ ጥቁር ጭቃ የፈጠረው? ይህ የአምላክን ዓላማ የሰው ልጅንም ክብር ዝቅ አያደርግም? በትክክልስ ሰው ከየትኛው ነው የተፈጠረው? ውኃና ደም አፈርና የገማ ጥቁር ጭቃ አንድ ናቸው?

አዳምን ከአፈር ፈጠረው ሲል አንቀጽ 49 ላይ እንደተመለከትነው ሁሉ ሰው የሚመስል ውጫዊ ገጽታ ብቻ ያለው ሐውልት ሠራ ማለት አይደለም ሙሉ አካል ያለው አዳምን ፈጠረ ማለት ነው ከዚህ በኋላ ያ ሥጋ ብቻ የነበረው አዳም ሕያው ሆኖ የቆመው «ሰው ሁን» በሚል የአምላክ ቃል ነው ወይስ ከነፍሱ የተነሣ? ለምሳሌ በቁርአን በሱ አል-ኢስራኽ 17 ÷ 85 ላይ -

«ከሩሕም ይጠይቁላል ሩሕ ከጌታዬ ነገር ነው-ከአውቀትም ጥቂትን እንጂ አልተሰጣችሁም በላቸው» ይላል

ሩሕ የሚለውን ቃል በሀዳጉ ላይ ሲተረጉመው «አካል ሕያው ከሚሆንባት ነፍስ» በማለት «ነፍስ» ብሎ ተርጉሞታል ስለ ነፍስ የሚናገር ብዙ አንቀጽ በቁርአን መኖሩ ይታወቃል።

ሰው ሥጋ ብቻ ሳይሆን ነፍስም ያለው ሕያው ፍጥረት ነው ነፍስ የተለየው አካል በድን እንጂ ሰው ተብሎ አይጠራም ከዚህ ተነስተን «ከአፈር ፈጠረው» ሲል ሥጋውንና ነፍሱን ወይስ ሥጋውን ብቻ? የሰው ነፍስ ፍጡር ከሆነች ማለት ከአፈር ካልተፈጠረች ከምን ተፈጠረች? የሰው ሕይወቱስ ነፍሱ ወይስ « ሰው ሁን» የሚለው አምላካዊ ቃል?

ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ከመጣን በዘፍጥረት 2 ÷ 7 ላይ -

«እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ከምድር አፈር አበጀው በአፍንጫውም የሕይወትን እስትንፋስ እፍ አለበት ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ» ይላል

አስቀድመን እንዳልነው ሰው ሥጋና ነፍስ ያለው ሙሉ ፍጥረት ማለት ሲሆን በዚህም ጥቅስ ውስጥ ሰው ሥጋና ነፍስ ያለው መሆኑ ተገልጿል ሥጋውን ከአፈር ፈጥሮ ነፍሱን ደግሞ ከምንም ነገር (ያለ አንዳች ነገር) ፈጥሮ ካዋሃደ በኋላ በአፍንጫው «እፍ አለበት» ልጅነትን በመንፈስ ቅዱስ አሳደረበት ማለት ነው ነፍስ የአምላክ እስትንፋስ አይደለችም ምክንያቱም የአምላክ እስትንፋስ ሊከፈል የማይችለውና ፍጡር ያልሆነው መንፈስ ቅዱስ ነውና። ነገር ግን ሰው ፍጥረታዊ ነፍስ ያለው ብቻ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የከበረች «ሕያው ነፍስ» ያለው ሆነ ሰው በኃጢአት በወደቀ ጊዜ ይህን

ሕያውነት ነበር ያጣው ይህ ልዩ ሕይወት የሌለው ሰው በሕይወት ላለም የሞተ ነው።

« ጸድቅ ግን በእምነት በሕይወት ይኖራል » (ዕብ 10 ÷ 38)

« ሕያው እንደመሆንህ ስም አለህ ሞተህም » (ራክ 3 ÷ 1)

የመደመሪያው ሰው ብቻ ከአፈር እንደተፈጠረ ከዚያ በኋላ ያለው የሰው ዘር ባሕርይን ይወርሳል እንጂ ከእናትና ከአባት እንደሚከፈል (እንደሚወለድ) እናውቃለን ከአፈር የተፈጠረውን እናትም አባትም የሌለው አዳም ከሰማይ ከመጣው ቃል ከእናት በፍጹም ድንግልና ያለ አባት ከተወለደው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እንዴት ነው የሚመሳሰለው? ኢየሱስ ክርስቶስ ከአፈር /እንደ አዳም/ ተፈጠረበ ይባላል? አዳምን ከአፈር ፈጥሮ ሰው ሁን አለው እንደተባለው ነው ኢሳ የተባለው? ስለ ኢሳ በሱ መርየም 19 ÷ 21 - 22 እና በሱ አል-አንዲያ 21 ÷ 91 ላይ

« አባት፡- (ንግሩ) እንደዚህሽ ነው ጌታህ ፡- እርሱ በእኔ ላይ ገር ነው ለሰዎችም ታምሮ ከኛም ችሮታ ልናደርገው (ይህንን ሠራን) የተፈረደም ነገር ነው አለ (ንግሩ) »

«...በርሷም ውስጥ ከመንፈሳች የነፋንባትን እርሷንም ልጇንም (እንደዚህ) ለዓለማት ታምሮ ያደረገናትን (መርየምን አስታውስ) » ታዲያ ኢሳ «ነፋንባት» እንደተባለው በግብርኤል እስትንፋስ የተጸነሰ፣ «ነፋንባት» እንዳለ በአላህ እስትንፋስ የተጸነሰ ወይስ እንደ አዳም ከአፈር ተፈጥሮ ሰው ሁን የተባለ? አላህ «ነፋንባት» ሲል ግብርኤልን ከራሱ ጋር ደምሮ ይሆን? ወይስ የግብርኤልም እስትንፋስ እንደ አላህ እስትንፋስ ሕይወት መሆን ይችላል?

ኢሳ የአላህ ቃል መባሉን፣ ሰው ከመሆኑ በፊት በመኖሩ ከጌታዬ ዘንድ መጣሁ ማለቱን በፍጹም ድንግልና መጸነሱን ኃጢአት አለማወቁን አምላካዊ ተአምራቶችን ማድረጉን ... አስቀድመን የተመለከትን ሲሆን በነዚህ በአንዱም ከአዳም ጋር አይመሳሰልም ኢየሱስ ክርስቶስን እና አዳምን ማወዳደር ፈጣሪና ፍጡርን ማወዳደር ነው ክርስቶስ ዳግማዊው (ኋለኛው) አዳም ተብሎ የተጠራ ሲሆን ይኸውም ከኃጢአት በቀር ፍጹም ሰው ስለሆነ (የሴቲቱ ዘር ስለሆነ) ነው።

« ... የአዳም ልጅ የእግዚአብሔር ልጅ » (ሱቃ 3 ÷ 38)

« የአብርሃም ዘር ይህል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም » (ዕብ 2 ÷ 16)

« እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካካልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልተቆጠረውም ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ »

(ፊልጵ 2 ÷ 6 - 7)

24. ተቀባይነት ያላገኘው ክህደት

አንቀጽ 61 - 62

«ዕውቀቱም ከመጣልህ በኋላ በርሱ (በኢሳ) የተከራከሩህን ሰዎች፡- ኑ ልጆቻችንንና ልጆቻችሁን ሴቶቻችንንና ሴቶቻችሁንም ነፍሶቻችንንና ነፍሶቻችሁንም እንጥራ ከዚያም አጥብቀን አላህን እንለምን የአላህንም ቁጣ በውሽታሞቹ ላይ እናደርግ በላቸው»

«ይህ እርሱ በርግጥ እውነተኛ ታሪክ ነው አምላክም ከአላህ በስተቀር ምንም የለም አላህም እርሱ በርግጥ አሸናፊው ጥበበኛው ነው»

ከዚህ አንቀጽ በፊት ያየነው «የኢሳ ምሳሌ እንደ አዳም ብጤ ነው» የሚለው ክርስቶስ ኢየሱስን ፍጡር የሚያደርገው የመሐመድ ትምህርት ተቀባይነት ያላገኘና ተቃውሞ የገጠመው መሆኑን ይህ አንቀጽ ያሳያል «ዕውቀቱ ከመጣልህ በኋላ በርሱ (በኢሳ) የተከራከሩህን ሰዎች» የሚለው ሐረግ ኢሳ እንደ አዳም ነው የሚለውን ትምህርት (ዕውቀት) ያልተቀበሉ ሰዎች መኖራቸውን ሲያሳይ እነዚህም ሰዎች ስለ ክርስቶስ ማንነት አስቀድሞ ዕውቀት የነበራቸው ክርስቲያኖች መሆናቸው አያጠራጥርም። መሐመድ ትምህርቱን በአብዛኛው ከክርስትና አፈንግጠው በተቃራኒ ጎን ከቆሙ መናፍቃንና ግኖስቲካውያን ያገኘው መሆኑን በቴቄል ክፍል 1 ላይ የተመለከትን ሲሆን ቤተ ክርስቲያን ወልድ ፍጡር ነው ካለ ከአርዮስ ጀምሮ ሁሉንም መናፍቃንና መጽሐፍ ጠቅሳ ተከራክራ ረትታ ባለመመለሳቸው ለይታቸዋለች ስለዚህ ይህ የመሐመድ ትምህርት ከገኛው መቶ ክ/ዘመን በፊት ቤተ ክርስቲያን ብዙ ጊዜ የሰማችው የሰይጣን ትልቁ ዓላማ ሲሆን የተመሠረተችው ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነው (እግዚአብሔር ነው) በሚለው ምስክርነት ላይ ስለሆነ አልተናወጠችም።

መሐመድ ክርስቶስ የአዳም ብጤ ነው ለሚለው ትምህርቱ አይደለም የአዳም ፈጣሪ ነው የሚለው የክርስቲያኖች ምላሽ የመጽሐፍቸው ትምህርት መሆኑን ስለማያውቅ (ስላልገባው) ክርክሩን

ለሰዎች እንጂ ለመጽሐፋቸው አይሰጥም ይህ የክርስቶስ አምላክነት የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት መሆኑን ቢያውቅ ኖሮ-

- ሀ. መጽሐፍ ጠቅሶ ይከራከር ነበር አንድም ቦታ ይህን ለማድረግ አልሞከረም
- ለ. ለክርስቲያኖች መመሪያ በዘመኑ ለነበረው መጽሐፍ ቅዱስ ትልቅ ክብርና ዕውቅና አይሰጥም ነበር።

ከዚህ ይልቅ መሐመድ የተከራከሩትን ክርስቲያኖች ልጆቻችንን ሚስቶቻችንን ነፍሶቻችንን ጠርተን አላህን እንለምን ከዚያም የአላህን ቁጣ በውሽታሞቹ ላይ እናድርግ በማለት ለቁጣ ይዘጋጃል። ላላመኑ ሰዎች ዕውቀትን እንዲገልጥ በፍቅርና በምሕረት መለመንን ቁርአን ውስጥ አናይም ልጆችንና ሚስቶችን ሰብስቦ መለመን ለተከራካሪ መልስ ይሆናል? ይህ ልመና ምንም መልስ ሳያገኝ ምኞት ብቻ ሆኖ ይቀርና በቀጣዩ አንቀጽ ላይ «ይህ እርሱ በእርግጥ እውነተኛ ታሪክ ነው» በማለት ዓለም የዳነበትን እውነት ታሪክ አድርጎ ያስቀረዋል ማንም ቢሆን ከሌሎች የወሬ ወሬ የሰማው ነገር ለርሱ ታሪክ ነው። አንቀጹ በመቀጠል «አምላክም ከአላህ በስተቀር ምንም የለም» በማለት ክርስቲያኖቹ መሐመድን የተከራከሩት ኢየሱስ አምላክ (ፈጣሪ) ነው በማለት እንደሆነ ያሳያል ነገር ግን መሐመድ ይህን አባባላቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛ የአንድ አምላክ እምነታቸው መሆኑ ስላልገባው መጽሐፍቸውን ሳይሆን የመጽሐፉን ሰዎች እውነትን እንደደበቁ አድርጎ በጅምላ ሲወቅስ እንመለከታለን።

ይህ የሚያረጋግጥልን እውነት አለ ይኸውም መሐመድ የክርስትና መመሪያ ለሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛነት እውቅና ከሰጠ ክርስቲያኖቹ ደግሞ እርሱ ራሱን ክርስቶስ አምላክ እንጂ ፍጡር

አንድም ብለው ከተከራከሩበት ከመጽሐፍቸው ያላገኙትን ትምህርት ዘየተ አመጡት? መጽሐፍ ቅዱስ በእጃቸው ይዘው የክርስቶስን ጌትነት ከሚመሰክሩት ክርስቲያኖችና ያለመጽሐፍ ቅዱስ መረጃ ከተሰጡ ምንጮች እየሰማ የክርስቶስን ፈጣሪነት ከሚቃወሙ መሐመድ ተክለላኛው ማን ሊሆን ይችላል? መሐመድ? በፍጹም ምክንያቱም መሐመድ ለመ/ቅዱስ ተግማሪነት መመስከሩ ብቻ ሊበቃን ይችላል። በአጠቃላይ ቁርአን የክርስትናን ትክክለኛነትና የክርስቶስን የባሕርይ ጌትነት ተቀብሏል። ዛሬ ደግሞ ጥቅስ እየጠቀሱ ሊከራከሩ የሚገባሉ መስሊም ወገኖቻችንን በትህትናና በፍቅር ወደዚህ የሚያድን እውነት ለማድረስ እንድንችል የአምላክ ጸጋ ይርዳን።

25. መስሊሙ አብርሃም

አንቀጽ 65 እና 67

«እላንተ የመጽሐፍ ሰዎች ሆይ! በአብራሃም ለምን ትከራከራላችሁ? ተወራትና ኢንጂልም ክርሱ በኋላ እንጂ አልተወረዱም ልብ አታደርጉምን? በላቸው»

«አብራሃም ይሁዳዊም ክርስቲያንም አልነበረም ግን ወደ ቀጥተኛው ሃይማኖት የተዘነበለ መስሊም ነበረ ከአጋሪዎችም አልነበረም»

ክርክሩ ቀጥሏል። የመጽሐፍ ሰዎች የክርስቶስን አምላክነት ለማስረዳት ከአብርሃም ታሪክ ምን ጠቅሰው እንደተከራከሩት መሐመድ አይናገርም ነገር ግን ኦሪጅናል «ማጋራት» የሚለው ኃጢአት በክርስትና እንደሌለና ኦሪጅናል «አማልክት» ብሎ ሦስት አምላክ

እንደሚያመልኩ በመቁጠር የሚያቀርበው ክስ ፈጽሞ የክርስትና እምነት አለመሆኑን ከአብርሃም ታሪክ ጠቅሰው ነግረውት ሊሆን እንደሚችል እንረዳለን።

ወደ አንቀጾቹ ስንመለከት ግን ተወራት (ኦሪት) እና ኢንጂል (ወንጌል) ከአብርሃም በኋላ ስለ ወረዱ ኦሪትን እንደማይመልከቱ ሆኖ ቀርቧል። ጉዳዩ የጊዜ ጉዳይ ሳይሆን የአምላክ መለኮታዊ ዕቅድ መሆኑ ከግንዛቤ የገባ አይመስልም ሙሴ ስለ ፍጥረት አፈጣጠር የጻፈው ቆሞ ተመልክቶ አይደለም ተገልጦለት እንጂ የአብርሃም ታሪክ እዚህ የሙሴ መጽሐፍ ውስጥ ነው የሚገኘው በእስልምና ለአብርሃም የመጽሐፍ ጥቅል መውረዱና ነገር ግን መጥፋቱ ይታመናል። ለዳዊት ዘቡር (መዝሙር) መውረዱ ቢገለጸም መዝሙሩ ዳዊት በቁርአን ውስጥም ሆነ ከቁርአን ውጪ በእጃቸው የለም መሐመድ ከአላህ ወረዱ እያለ የሚመሰክርላቸው ኢንጂልና ተወራትም በአሁኖቹ መስሊሞች ዕይታ የተበረዙና የተከሰሱ ናቸው እነዚህ የነቢያት መደምደሚያ የሚሉትን ነቢያቸው መሐመድን እንኳ መስማትና ማመን ያልቻሉ (የሚቃወሙት) ናቸው።

በመጽሐፍ ቅዱስ የተዘገቡ የአብርሃም ታሪኮች በቁርአን የተደገሙ ሲሆን ከሁለተኛው መቶ ክ/ዘመን የአይሁድ ታልሙድ የተወሰዱ ታሪኮችም እዛው ተካተዋል። ዋናው ቁም ነገር ግን ክርስቲያኖች ክርስትና የአብርሃም ተስፋ በክርስቶስ መገለጥ ፍፃሜ ያገኘበት መንገድ መሆኑን በመግለጻቸው መሐመድ አብርሃምን ከወንጌል ብቻ ሳይሆን ከኦሪትም አውጥቶታል። የዚህም አመለካከቱ መደምደሚያ በሁለተኛው አንቀጽ (67) ላይ እንደተገለጸው «አብርሃም አይሁዳዊ ወይም ክርስቲያን ሳይሆን ወደ ቀጥተኛው ሃይማኖት የተዘነበለ

ሙስሊም ነበረ ከአጋሪዎችም አልነበረም» ለማለት በቅቷል። ሌላ ስህተት። ቁርአን ተውራት ለሙሴ መውረዱን ደጋግሞ የሚያረጋግጥ ሲሆን የአብርሃም ታሪክም እዚህ ተውራት ውስጥ የተካተተ መሆኑ ይታወቃል። ተውራት ደግሞ ለእስራኤል ልጆች መመሪያ መሆኑንም ቁርአን ያምናል እንግዲያስ የአብርሃም ታሪክ የተካተተበት ተውራት የአይሁድ መመሪያ ከሆነ-

• የአይሁድ ቅድመ አያት የሆነው አብርሃም እንዴት ሙስሊም ሆነ? ምክንያቱም በተውራት (በአራት) የተካተተው የአይሁድ ሃይማኖት አብርሃም ያመልከው የነበረው አንድ አምላክ አምለኮ ነው።

• በቴቁል ክ. 1 ላይ እንዳየነው በሱ. አል-በቀራህ 2 ፥ 132 ላይ አብርሃም ልጆቹን ያዕቆብም ልጆቹን ሙስሊም ሆነው እንዲሞቱ እዘዘየሚለው ቃል አብርሃም አይሁዳዊውን ሃይማኖት መሥራች አይደለም ከሚለው ዘገባ ጋር አይጋጭም?

• በሱ. አል-ዙመር 39 ፥ 11 - 12 ላይ

«በል ፦ እኔ አላህን ሃይማኖትን ለርሱ ያጠራሁ ሆኜ እንድገዛው ታዘዝኩ»

«የሙስሊሞች መጀመሪያ እንደሆነ ታዘዝኩ» ከሚለው አንቀጽ ጋር «አብርሃም ሙስሊም ነበረ» የሚለው ቃል አይጋጭም? የእስልምና ጀምረው መሐመድ ወይስ አብርሃም ... ?

• «ከአጋሪዎችም አልነበረም» ሲል አይሁዳውያን በአንድ አምላክ (በአንድ አካል ብቻ) የሚያምኑ አልነበሩም?

የመሐመድን የሕይወት ታሪክ የሚተርከው The Great Light (ታላቁ ብርሃን) የተሰኘው መጽሐፍ-

«የነቢዩ ባለቤት ከዲጃ ከሴቶች የመጀመሪያይቱ አማኝ ነበረች ከልጆችዋ መሀከልም መጀመሪያ ያመነው ደግሞ የአጉታቸው ዓሊይ ኢብኑ አቢጣሊብ ነበር ከዚያም የነቢዩ ሴት ልጆች አመኑ ቀጥሎም ነቢዩ ልጅ ነው ብለው ያወጁለት የጉዲራቻ ልጃቸው ዘይድ አመነ ቀጥሎም የነቢዩ ሞግዚት ኡሙ አይመን ወደ እምነት ገባች» በማለት ከመሐመድ በኋላ ቀስ በቀስ ወደ እምነቱ የገቡትን ይዘረዝራል ከዚያ ውጪ መሐመድና ቤተሰቦቹ የርሱ ጉሳዎች የመካ ቁረይሾች ሁሉ በካዕባ የሞላውን ጣዖት አምላካዎች እንደነበሩ ከታሪኩ እንረዳለን በካዕባ በአመቱ ቀናት ቁጥር ልክ ይመለከቱ ከነበሩት ጣዖታት መካከል የጨረቃ አምላክ የሚባለውን ትልቁን ጣዖት (አላህን) የመሐመድ ቤተሰቦች እጅግ የሚወዱትና የሚያመልኩት ጣዖት በመሆኑ የመሐመድ አባት በጣዖቱ ስም አብደላህ ተብሎ ተሰይሟል የአላህ ባሪያ ማለት ነው መሐመድ ሳይወለድ አባቱ አብደላህ (የአላህ ባሪያ) መባሉ አላህ በሚባለው ጣዖት (የጨረቃ አምላክ) ስም መሆኑ ለማንም ግልጽ ነው ታዲያ እርሱና ቤተሰቦቹ በካዕባ ውስጥ ያመልኩ የነበረውን አላህ የተባለ ጣዖት አብርሃም አመለከ በባል ማን ያምናል? መሐመድ ብዙ የነበሩትን የካዕባ ጣዖታት ለባብሮ (ብጤዎቹን አጥፍቶ) አላህን አስቀረና ብጤ የለውም አንድ ነው አለ። አንድ ነው ማለቱ መልካም ሳለ አንድ ያለው እውነተኛውን የአብርሃምን አምላክ ሳይሆን ትልቁን ጣዖት አላህን በመሆኑ እስልምና ያው ጣዖት አምልኮ ነው።

26. አማልክት

አንቀጽ 79-80

«ሰማንም ሰው አላህ መጽሐፍንና ጥበብን ነቢይነትንም ለሰጠውና ነቢይንም ለሰዎች ከአላህ ሌላ ለኔ ባሮች ሆኑ ሌላ አይገባውም ግን መጽሐፍን የምታስተምሩ በነበራችሁትና የምታጠኑም በነበራችሁት በሰው ተታችሁ ሠሪዎች ኹኑ (ይላችዋል)»

«መላእክትንና ነቢያትንም አማልክቶች አድርጋችሁ እንድትይዙ ሊያዛችሁ (አይገባውም) እናንተ መስሊሞች ከኻናችሁ በኋላ በክህደት ያዛችኋልን?»

ቁርአን በመጽሐፉ ሰዎች ላይ ለሚያነሳቸው ክሶች መረጃ የሚያወቅስባቸው ብቻ ሳይሆኑ እርስ በርሳቸው የሚቃረኑም ናቸው ከነቢያት መካከል ለኔ ባሮች ሆኑ ብሎ የስተማረው ነቢይ የቱ እንደሆነ አይጠቅስም ነቢይ ማለት ያለፈውን ነገር ደግሞ የሚተርክ ሳይሆን ወደ ፊት ሊሆን ያለውን ድርጊት በእግዚአብሔር ገላጭነት የሚናገር የእግዚአብሔር ሰው ነው። እግዚአብሔር ነቢያትን ያስነሳ የነበረው ወደ ፊት የሚመጣውን ቁጣ ወይም ምሕረት እንዲተነብዩ ሰዎችም ከክፉ መንገዳቸው እንዲመለሱ እንዲያስተምሩም ብቻ አልነበረም ከሁሉ በላይ እግዚአብሔር ለሰዎች ያዘጋጀውን ታላቅ መጻን እንዲያውጁ ነበር። ይህም የመሢሐ መገለጥ ነበር ቁርአን ላይ የክርስቶስ መሢህነት ተቀባይነት ያገኘ ቢሆንም ሲጠበቅ የነበረው የነቢያት ትንቢት ፍጥሜ እርሱ ለመሆኑ ግን ማረጋገጫ አይሰጥም ምናልባት ይህ ቢሆን ኖሮ መሐመድን እንደ ነቢይ መቀበል ላያስፈልጋቸው ይችላል ነበር ምክንያቱም የነቢይነትን መመዘኛ

ሰለማያሟላ። ቁርአን የክርስቶስን መሢሐነት ብቻ ሳይሆን አብረውት ስለነበሩት ሐዋርያትም (አንቀጽ 52) ይጠቅሳል ሥራቸውን ባይገልጹም ነቢያት እንዳልነበሩ ግን መረዳት ይቻላል። ምክንያቱም የነርሱ ሥራ የነቢያትን ትንቢት ቃል በቃል የረጸመውና የሰው ልጆችን መጻን በሞቱ ያረጋገጠው እርሱ መሢሐ ክርስቶስ ኢየሱስ መሆኑን መስበክ ነበርና።

ሁለተኛው አንቀጽ ላይ ደግሞ «መላእክትንና ነቢያትንም አማልክቶች አድርጋችሁ እንድትይዙ ሊያዛችሁ አይገባውም» ምክንያቱም «እናንተ መስሊሞች ከሆናችሁ በኋላ በክህደት ያዛችኋልን?» በማለት በመገረም ይጠይቃል። በመጀመሪያ መጽሐፍንና ጥበብን ነቢይነትም የተሰጠው ሰው-ዬ እኔን አምልኩ ብሎ ማስተማር የለበትም ካለ በኋላ መልሶ መላእክትንና ነቢያትን አማልክቶች አድርጋችሁ ያዙ ብሎ አዘዘ ይላል አንባቢ ሆይ አሁን ይሄ ምን ዓይነት ንግግር ነው? ከእግዚአብሔር መጽሐፍንና ጥበብን ትንቢትንም የተቀበለ ሰው እንዴት እኔን አምልኩ ይላል? ይህ ቀድሞውኑ ምንም ያልተሰጠው የሐሰት ነቢይ ነው ይህ ሰው የራሱ አልበቃ ብሎት ነቢያትንና መላእክትን አማልክት አድርጋችሁ ያዙ ብሎ ያዛል ይህን ሰው ቁርአን የሚወቅሰው ሐሰተኛ ትምህርት በማስተማሩ ሳይሆን ሰዎቹ መስሊሞች ከሆኑ በኋላ በክህደት በማዘዙ ነው። ለመሆኑ ከመሐመድ በኋላም ሆነ በፊት በመስሊሞች መሃል የተነሣ ነቢይ ነበርን? ከዐረብ ምድር የተነሣው የዐረብኛ ቁርአን የተሰጠው የነቢያት መደምደሚያ ነው የተባለው መሐመድ ብቻ አይደለምን? አላህና መሐመድ እንዲሁም ቁርአንና እስልምናው ምንጫቸው እዛው መካ መዲና ነው። በመሐመድ ዘመን በመስሊሞች

መሃል የተነሣ ነቢይነት የተሰጠው ሌላ ሰው ካልነበረ ከሱም በኋላ ካልተነሳ ይህ ተራ ክስ ብቻ ነው የሚሆነው። ቁርአን አላህ አንድ ነው እያለ «አማልክቶች አድርጋችሁ እንድትይዙ ሊያዛችሁ አይገባም» ሲል አማልክቶች የሚባሉትን ከእውነተኛው አምላክ ጋር አንድ እያደረጋቸው መሆኑ ወይም ክርስቲያኖች ሦስት ስንል አማልክት (ሦስት አምላክ) እንደምንል በመቁጠር መሆኑ ግልጥ ነው። አማልክት የሚለው ቃል ገዢዎች ወይም ጌቶች ማለት ሲሆን እግዚአብሔር በጸጋ ያደረገባቸውንና ከሌሎች የለያቸውን (ያስበለጣቸውን) ቅዱሳን/ ነቢያትን ሐዋርያት... / መግለጽ የሚችል ቃል ነው እግዚአብሔር ከነዚህ ሲለይ «የአማልክት አምላክ» ይባላል ሁለቱ ልዩነቶች በእንግሊዘኛው እውነተኛው አምላክ (እግዚአብሔር) “God” ሲባል ከዚያ ውጭ ያሉት ደግሞ “gods” ተብለው ይጠራሉ። መሐመድ በካዕባ ውስጥ ይመለከቱ የነበሩ ብዙ አማልክት (ጣጋታትን) አጥፍቶ ታላቁን የጨረቃ አምላክ የተባለውን ጣጋት አላህን ብቻ በማስቀረት ብጤ የለውም ብሎ ስላወጀ «አማልክት» ሲባል ሁሉን ቻዩ አምላክ ይመስለው እንደነበር ከቃሉ እንረዳለን።

«እግዚአብሔር በአማልክት ማህበር ቆመ በአማልክትም መካከል ይፈርዳል» (መዝ 81(82)=1)
 «የአማልክትን አምላክ አመስግኑ» (መዝ 135(136)=2)
 «ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው፡- እኔ አማልክት ናችሁ አልሁ ተብሎ በሕጋችሁ የተጻፈ አይደለምን? መጻፉ ሊሻር አይቻልምና እነዚያን የእግዚአብሔር ቃል የመጣላቸውን አማልክት ካላቸው የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ እናንተ አብ የቀደሰውን . . . » (ዮሐ 10፡34-36)

«እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡- እይ እኔ ለፈርዖን አምላክ አድርጌሃለሁ» (ዘጸ 7፡1)

27. በውድም በግድም የሚጣረሰው አንቀጽ 83

«በሰማይና በምድር ያሉ ሁሉ በውድም በግድም ለርሱ የታዘዙ ወደርሱም የሚመለሱ ሲኾኑ (ከሐዲዎች) ከአላህ ሃይማኖት ሌላን ይፈልጋሉ?»

ዲያብሎስ ላይ መፍረዱ አዳምንም ከገነት ማባረሩ የተነገረለትና ለኃጢአተኞችም እሳትንና ብርቱ ቅጣቱን ያዘጋጀው አላህ የሰዎችን እና የመላእክትን ነጻ ፈቃድ በማክበሩ ወይስ ባለማክበሩ? ነፃነትን ስለሰጠ ነው የሚቀጣ? ወይስ በእርሱ ውሳኔ ጻድቅና ኃጢአተኛ ስለሆኑ? በእርግጥ ለዚህ ጥያቄ ቁርአን የሚሰጠው መልስ ሌላ ጥያቄ እንድናነሳ ሊገፋን ይችላል። በዚህ ምዕራፍ አንቀጽ 129 ላይ፡- በሰማይና በምድር ያለው ሁሉ በውድም በግድም ለርሱ ይታዘዛል ወደርሱም ይመለሳል የሚለው አንቀጽ በአንቀጽ 86 ላይ ከተጠቀሰው አሳብ ጋር ተቃራኒ ነው-

«ከእምነታቸውና መልክተኛውም እውነት መሆኑን ከመሠከሩ የተብራሩ አንቀጾችም ከመጡላቸው በኋላ የካዱትን ሕዝቦች አላህ እንዴት ያቃናል አላህ በዳዩችንም ሕዝቦች አያቀናም»

በሰማይም ሆነ በምድር ያሉ ሁሉ በውድም በግድም ለርሱ የሚታዘዙ ወደርሱም የሚመለሱ ሆነው ሳለ የመልክተኛውን ትክክለኛ ነት ከመስከሩና የተብራሩ አንቀጾችን ከሰሙ በኋላ የካዱትን አላህ

እንደማያቃና አረጋገጠልን። በውድ እምቢ ቢሉ በግድስ ማቅናት ለምን አቃተው? ስላልቻለ ወይስ ነገታቸውን አክብሮ? አላህ የነፃነት አምላክ ወይስ ሁሉን እንዳሻው በሥልጣኑ የሚያደርግ አምባገነን አምላክ ነው?

ሁሉ በግድም ሆነ በውድ ወደርሱ የሚመለሱ ሳሉ ከሐዲዎች ከአላህ ሃይማኖት /ከእስላም ማለት ነው/ ሌላን ይፈልጋሉን? በማለት አንቀጽ ይጠይቃል አላህ ከኔ የወረዱ ናቸውና ባለቤቶቹ በነርሱ ይስሩባቸው ብሎ የመሠከረላቸውን ኦሪትንና ወንጌልን እውቅና ሲሰጣቸው በሁለቱ መጻሕፍት ለሚመሩት ሁለቱ ሃይማኖቶች /አይሁዳዊነትና ክርስትና/ ዕውቅና ሰጥቷል። /አንቀጽ 84/ ለነዚህም ሲመሰክር- «የመጽሐፍ ሰዎች ሁሉ እኩል አይደሉም ከመጽሐፍ ሰዎች ቀጥ ያሉ በሌሊት ሰዓቶች እነርሱ የሚሰግዱ ሽነው የአላህን አንቀጾች የሚያነቡ ሕዝቦች አሉ» (አንቀጽ 113) በማለት መጽሐፍ ቅዱስን የሚያነቡና የሚጸልዩ እውነተኞች መኖራቸውን ካረጋገጠ በኋላ ዞሮ ከሐዲዎች ይላቸዋል። ከአንቀጽ የምንረዳው በዚህ ምዕራፍ እንኳ በአንቀጽ 19 /85/102 ላይ ተደጋግሞ እንደተገለጸው እስልምና የአላህ ሃይማኖት በመሆኑ ሌላ ሃይማኖት ተቀባይነት እንደሌለው ተገልጿል ስለዚህ በውድም በግድም ወደ አላህ መመለስ የተባለው እስልምናን በውድ ብቻ ሳይሆን በግድም የመቀበል ግዴታ ሁሉም ሰው እንዳለበት ያሳያል ይህ ፈጽሞ ፍቅር የሆነው አምላክ አሠራር ካለመሆኑም በላይ በሰለጠነው ትውልድ መካከል እስልምና ላይ የተለየ ጥላቻ የሚፈጥር ይሆናል እንጂ ትርፍ አያመጣም በእስልምና ውስጥ የመጨረሻው መገለጥ ቁርአን /መጽሐፍ/ ሲሆን በክርስትና ግን

የመጨረሻው መገለጥ የራሱ የአምላክ በፍቅር ሰው መሆን ነው። ይህ ፍቅር ነክተት የማያንበረከከው ጉልበት የለም።

«እግዚአብሔር መንፈስ ነው የሚሰግዱለትም በመንፈሱ በእውነት ለሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል» /ዮሐ 4:24/

«ፍቅርም እንደዚህ ነው እግዚአብሔር ራሱ እንደመደደን ስለ ኃጢአታችንም ማስተሥሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደላከ እንጂ እኛ እግዚአብሔርን እንደ ወደድነው አይደለም። /ዮሐ 4:10/

«የእስራኤል ቤት ሆይ ስለዚህ እንደ መንገዱ በየሰው ሁሉ እፈርድባቸዋለሁ ይላል ጌታ እግዚአብሔር ንስሐ ግብ ኃጢአትም እንቅፋት እንዳይሆንባቸው ከኃጢአታቸው ሁሉ ተመለሱ።» (ሕዝ. 18:30)

28. መካን የመጉብኘት ግዳጅ

አንቀጽ 96-97

«ለሰዎች /መጸለያ/ መጀመሪያ የተኖረው ቤት ብሩክና የዓለማት ሁሉ መምሪያ ሲሆን በባካ/ በመካ/ ያለው ነው።»

«በውስጡ ግልጽ የሆኑ ታምራቶች የእብራሂም መቆሚያ አለ የገባውም ሰው ፀጥተኛ ይሆናል ለአላህም በሰዎች ላይ ወደሱ መሄድን በቻለ ሁሉ ላይ ቤቱን መጉብኘት ግዴታ አለባቸው የካደም ሰው አላህ ከዓለማት ሁሉ የተብቃቃ ነው።»

ቁርአን በእስራኤል ምድር የተመረጡ አባቶችን የነገሡ ነገሥታትና የተቀቡ ነቢያትን በጂምላ ነቢያት ብሎ ሲጠራቸው እነዚህ ሁሉ ቅዱሳን የራላቀባትን ኢየሩሳሌም ግን አንድም ጊዜ አያነሳትም ለምንድነው? ሁሉንም ነቢያት ካላቸው በኋላ መሐመድን ነቢይ ብቻ ሳይሆን የነቢያት መደምደሚያ ይለዋል መሐመድ የነቢያት መደምደሚያ ስለሆነ ደግሞ እርሱ የተነሳባት መካ የከተሞች ሁሉ እናት ተብላለች። ለመጀመሪያ ጊዜ ቤተመቅደስ የተሠራውና ቋሚ የአምልኮ ሥርዓት የተጀመረው በሰሎሞን ዘመን ሲሆን የእግዚአብሔር ክብር መቅደሱን እስኪሸፍነውና ካህናቱ ማገልገል እስኪሰሩቸው በክብር የተሞላውን መቅደስ እንኳ የመሳሰለም ግዴታ አልነበረም ከሰሎሞን በፊት መቅደስ አልነበረም ለሙሴ የተሰጠው የቃል ኪዳን ታቦት የነበረው በድንኳን ውስጥ ነበር ከሙሴ በፊት ደግሞ እንኳ መቅደስ ድንኳንም አልነበረም ኦብርሃምና ልጆቹ ሌሎቹም ቅዱሳን በየደረሰብት መሠዊያ እየሠሩ መሥዋዕት ያቀርቡ እግዚአብሔርንም ያመልኩ ነበር። (ዘፍ. 12=8፣ 13 =18፣ የሐዋ. 7=44-47) ታዲያ የካዕባው ቤተ መቅደስ ከየት መጣ? ከኦብርሃም ጋር ምን አገናኘው? በሌሎ የነበረው የመገናኛው ድንኳንና ታላቅ ክብር የነበረው የኢየሩሳሌም የሰሎሞን ቤተመቅደስ በመካ ባለው ካዕባ ቀደሚነታቸውን ተነጥቀዋል ሰዎች እንዲጸልዩበትና ለዓለማት መምሪያ እንዲሆን የመጀመሪያው መቅደስ በመካ ያለው ካዕባ ነው የሚለው አስተሳሰብ ምንም ዓይነት ታሪካዊ መረጃ የሌለው ጥቅምና ክብር ፍለጋ የሚደረግ የታሪክ ሽሚያ ነው።

መሐመድ ስለ መካና በውስጧ ስለሚመለከው አምላክ በቁርአን እንዲህ ብሎ ነበር-

«የታዘዘኩት የዚችን አገር ጌታ ያንን ክልል ያደረጋትን እንደገባ ብቻ ነው ነገሩም ሁሉ የእርሱ ነው ከሙስሊሞችም እንደሆኑ ታዘዘለሁ /በላቸው/።» (ሱራቱ 27-91)

መሐመድና እስልምና ከመምጣታቸው በፊት መካና ካዕባ እንደነበሩ ሁሉ በዚያ ይመለከቱ የነበረው አላህም ነበር።

«የዚህችን አገር» የተባለችው መካ ስትሆን «የዚህችን አገር ጌታ» ማለትም የመካ ጌታ (አምላክ) ደግሞ አላህ ነው ይህ አላህ የጨረቃ አምላክ ሲሆን ሁባል በመባልም ይታወቅ ነበር። ይህ እንግዲህ መሐመድ ከመነሳቱ በፊት ጀምሮ መካውያን ይከተሉት የነበረው ጣዖት አምልኮ መሆኑ ግልጽ ነው። በተጨማሪም-

«የዚህን ቤት /የካዕባን/ ጌታ ይዘዘ» (ሱራቱ 106=3)

በማለት መሐመድ ብቻ ሳይሆን የርሱ ጎሳዎች ቁረይሾችም ሊዘዙ የሚገባው ለካዕባው ጌታ /ለአላህ/ ብቻ መሆኑን ነግሮአቸዋል ካዕባ ውስጥ ለረጅም ዘመናት ሲመለከቱ የነበረው ደግሞ አላህ ነው። የዚህ ቤት ጌታ ማለት የዚህ ቤት ባለቤት የዚህ ቤት ተጠሪ ማለት ነው/ ካዕባ እንደሚባለው ቀድሞ አዳም የሠራው ኋላም ኦብርሃምና ልጆቹ እስማኤል ያደሱት ሳይሆን ለብዙ ዘመናት የአረማውያን መቅደስ ብቻ ነበር። አሁንም መሐመድ ከመካ ጣዖት አምላክዎች ጋር የነበረውን ምልልስ እንመልከት፡-

«ይልቁንም /የመካ ከሐዲዎች/ የፊተኞቹ ሕዝቦች እንዳሉት ብጤ አሉ . . . ምድርና በውስጥ ያለው ሁሉ የማን ነው? የምታውቁት ብትሆኑ ንገሩኝ /በላቸው/ በርግጥ የአላህ ነው ይሉሃል ታዲያ አትገሠጹምን? /በላቸው/ » /ሱራቱ 23=81-89/

ገና በክህደታቸው ላይ ስለጸኑ የሚገሰጹትን የመካን ከሃዲዎች ሰማሃቸው? ምድርና በውስጧ ያለው የማን ነው ተብለው ሲጠየቁ አናውቅም አላሉም የሚያውቁትን ስም አላህን ይጠሩ ነበር። ለመካ ከሃዲዎች /ጣዖት አምላኪዎች/ አላህ አዲስ ቢሆን ኖሮ አላህ ምን ማለት እንደሆነና እርሱ ማን እንደሆነ በጠየቁ ነበር ነገር ግን መሐመድ ከመካ ጣዖት አምላኪዎች ላይ ማስረቀት የፈለገው የለመዱትን ታላቁን ጣዖት አላህን ሳይሆን አሁን በጠቀስነው ምዕራፍ 23 ቀጣዮት አንቀጾች 90 እና 91 ላይ፡-

«ይልቁንም እውነትን አመጣንላቸው እነርሱም /በመካዳቸው/ ውሸታሞች ናቸው። አላህ ምንም ልጅን አልያዘም /አልወለደም/ ከርሱም ጋር አንድም አምላክ የለም ያን ጊዜ /ሌላ አምላክ በነበረ/ አምላክ ሁሉ በፈጠረው ነገር በተለየ ነበር ከፊላቸውም በከፊሉ ላይ በላቀ ነበር አላህ ከሚመጥኑት ሁሉ ጠራ»

በማለት እንደገለጸው እርሱ ያመጣው አዲስ እውቀት ቢኖር አላህ ልጅ ያዘ /ወለደ/ ከማለት እንዲከለከሉ ብቻ መሆኑን አስረዳቸው። የመካ ከሃዲዎች የሚያውቁት የጨረቃው አምላክ አላህ ከፀሐይ አምላክ ጋር ተጋብቶ ሦስት ልጆች የወለደ ነው እነዚህም ልጆቹ ቁርአን ላይ ተጠቅሰዋል፡-

«አል-ላትንና አል-ዑዛን አያችሁ? ሦስተኛይቱንም አነስተኛዎን መናትን አያችሁ? የምትገዟቸው ኃይል አላቸው? ለናንተ ወንድ ለርሱም ሴት /ልጅ/ ይኖራል?» (ሱራቱ 53፡19-21)

«ለእርሱ» የተባለው አላህ ሲሆን ሦስት ልጆቹ ናቸው ተብሎ መታመኑ በቁርአን በግልጽ ተቀምጧል አላህ በበጋ ከአል-ላት

በክረምት ደግሞ ከአል-ዑዛ ጋር ይኖራል ተብሎም ይታመን ነበር። ተጨማሪ ጥቅሶችን እንይ፡-

«የመካን ሰዎች/ ጠይቃቸውም ለጌታህ ሴቶች ልጆች ለነርሱም ወንዶች ልጆች ይኖራል?» /ሱ. 37፡149/

«ለአላህም /ከመላእክት/ ሴቶች ልጆችን ያደርጋሉ ጥራት ተገባው ለነርሱም የሚፈልጉትን/ ወንዶች ልጆችን/ ያደርጋሉ»

/ሱራቱ 16፡57/

አንባቢ ሆይ! አሁንስ ግልጽ አይደለም? አላህም ከሚመጥኑት ጠራ በማለት ከፀሐይ አምላክ ከሦስቱ ልጆቹ በአጠቃላይ ከሚመጥኑት ጣዖታት ሁሉ ጠርቶ /ተለይቶ/ ብጤ የሌለው ተብሎ እንዲመለከ መሐመድ አወጀ። መሐመድ በሰማው የአንድ አምላክ አምልኮ መሠረት አላህን ብቻ ተገዙ ብሎ ሲመጣ ለመካዎች የቀለለውን ያህል አይሁዶችና ክርስቲያኖች ባለመቀበላቸው ብዙ መከራ ተቀብለዋል።

የአላህ አምልኮ ብቻ ሳይሆን አላህ ወደ ሚገኝበት ወደ መካ /በመካ ወደ ሚገኘው ካዕባ ሐጅ /ጉዞ/ ማድረግም ከመሐመድ መነሳት በፊት ለዘመናት የቆየ አረማዊ ልማድ ነው። የመሐመድን ታሪክ የሚናገረው ዘግሬት ላይት የተሰኘው መጽሐፍ እንዲህ ይላል፡-

«በስምንተኛው ዓመተ ሐ.ጅ.ራ ሐጅ ለማድረግ ወደ መካ ለመሄድ ወሰኑ መስሊሞችንም ለሐጅ ሥነ ሥርዓት እንዲዘጋጁ ነገሯቸው መስሊሞች ሁሉ ተደሰቱ በተለይም መሐጂሮች (ከመካ ወደ መዳና የተሰደዱት) ምክንያቱም ለሐጅ ወደ መካ መሄድ ማለት ለነርሱ ወደ አገራቸው ቤተሰቦቻቸውና ወደ አደጉበት ምድር መምጣት ስለሆነ ነው ቁረይሾች የአላህን መልክተኛ ውሳኔ ሲለሙ ፍርሀት ያዛቸው ምክንያቱም መስሊሞች በዚያን ሰዓት ጠንካሮች ስለሆኑ ነው ጊዘው

ሲደርስ ነቢዩ አስር ሺህ ሙስሊሞችን በመያዝ ወደ መካ አቅጣጫ መንዝ ጀመሩ ቁረይሾች ሙስሊሞች ወደ መካ እየመጡ መሆናቸውን በሰሙ ጊዜ ፍርሃት ሞገቸው ነቢዩን እና ባልደረቦቻቸውን እንዴት ያሰቃዩ እንደነበር ትዝ አላቸው ነቢዩ መካ ሲደርሱ በሰዎች መሐከል እንዲህ በማለት አዋጁን አሰሙ የነብዩ ቤት የገባ ምንም አይደርስበትም የአቡሱፍያን ቤት የተቀመጠ ምንም አይደርስበትም ከሰዎች ውስጥ የቆዩ ምንም አይደርስበትም ከዚያም ነቢዩና ከፊል ሙስሊሞች ወደ ካዕባ በመሄድ ሙስሊሞች አላሁ አክበር አላሁ አክበር አላሁ ከሁሉ በላይ ነው የሚለውን ቃል እየደጋገሙ እዚያ ውስጥ ያሉ ጣዖታትን ሁሉ ሰባበሯቸው በዚያ ታላቅ ቀን ነቢዩ እና ባልደረቦቻቸው /ሰሐቦቹ/ በተከበረው ካዕባ ለመጀመሪያ ጊዜ ሰገዱ»

(አቡ ያሲር ፡ 114-118) እንግዲህ ሐጅ ወደ አላህ መቅደስ ወደ ካዕባ የሚደረግ የጣዖት አምልኮው የቆዩ ልማድ ነው መሐመድና ተከታዮቹ ወደ ካዕባ /አላህ ከሁሉ በላይ ነው/ እያሉ ገቡ በዚያ ብዙ ጣዖታት ቢኖሩም አላህ ከሁሉ ይበልጣል ነበር የሚሉት ቃሉ ንዕዕራዊ ነው በእንግሊዘኛ Allah is great ሳይሆን Allah is the greatest /አላህ ታላቅ ነው / ሳይሆን / ከሁሉ በላይ ነው/ በማለት የአላህን ሚስትና ልጆች ሌሎችንም አማልክት አመድ አድርገው በትልቁ ጣዖት በአላህ ፊት መንበርከክ ያዙ። መሐመድ እንደተገነዘበ የሞተው አባቱ አብደላህ በመባል የሚጠራ ሲሆን የአላህ ባሪያ ማለት መሆኑን አስቀድመን ተመልክተናል ታዲያ አላህ ከመሐመድ በፊት የነበረ የካዕባ ጣዖት ወይስ አዲስ አምላክ?

ወጪውን መክፈል የቻለ የአላህን ቤት /ካዕባን/ መገባቸውን ግዴታ መሆኑ መንፈስ ለሆነውና በስፍራ ሁሉ በክብር ላለው አምላክ

የማይሰማማና መንፈሳዊ ይዘት የሌለው ሽክም ነው ለቦታው የቱሪዝም ገቢን ከመጨመር የዘለለ ፋይዳም የለውም በእስልምና ሁሉም ነገር የሚፈጸመው በፍቅርና በጸጋ ሳይሆን ግዴታ በመሆኑ እንደሆነ ይታወቃል ሰዎች በመካ ወዳለው ካዕባ ባረው እንዳይሰሩ መታዘዙስ አላህ ውስን ስለሆነ ይሆን? ወያህ የካዕባን ታላቅነት ለማስጠበቅ? አንባቢ ሆይ! ታዲያ ሙስሊም ወገኖችን መቆየት አያስፈልጋቸውምን?

«እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ሰማይ ዙፋኑ ነው ምድርን የእግራ መረገጫ ናት የምትሠሩልኝ ቤት ምን ግዴት ነው የማርፍበትስ ስፍራ ምንድነው» (ኢ.ሳ. 66÷1)

«ከመንፈስህ ወዴት እሄዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ?» (መዝ. 138÷7)

«እግዚአብሔር መንፈስ ነው የሚሰግዱለትም በመንፈስና በአውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል» /ዮሐ 4÷24/

29. ውርደትና ድኅነት የታተመባቸው አንቀጽ 112

«የትም በተገኙበት ስፍራ ከአላህ በሆነ ቃል ኪዳን ከሰዎችም በሆነ ቃል ኪዳን / የተጠበቁ/ ካልሆነ በስተቀር በነርሱ ላይ ውርደት ተመታችባቸው ከአላህም በሆነ ቁጣ ተመለሱ በነርሱም ላይ ድኅነት ተመታችባቸው ይህ እነርሱ በአላህ ታምራት ይክዱ ስለነበሩና ነቢያትንም ያለ ሕግ ይገድሉ ስለነበሩ ነው ይህ በማመጣቸውና ወሰንን ይተላለፉ ስለ ነበሩ ነው።»

ይህም ስመጽሐፍ ሰዎች የተሰጠ ማስጠንቀቂያና የሞት አዋጅ ነው። በቁርአን የቅርብ ቃለምና የመጨረሻይቱ ቃለም የሚባሉ ቃለማት አሉ እስልምናን ያልተቀበሉና በአላህ ያላመኑ የመጨረሻይቱ ቃለም ዕድል ፈንታ እንደሌላቸውና የአሳት ጓዶች እንደሆኑ የተገለጠ ሲሆን በቅርቡ ቃለም ማለትም በዚህች ቃለም ሕይወታቸው ግን ቅምጥሎችና ደስተኞች እንደሆኑ ተዘግቧል።

«የነዚያን የካዱት ሰዎች በአገሮች መንፈሳሰስ አያታልልህ አነስተኛ ጥቅም ነው ከዚያም መኖሪያቸው ገሀነም ናት ምን ትከፋም ምንጣፍ» (196-197፣ 145)

ነገር ግን የመጽሐፍ ሰዎች እስልምናን ባለመቀበላቸው ብቻ ከሃዲዎች የሚያገኙትን የቅርብ ቃለም ሕይወት እንኳ ተከልክለዋል ለነርሱ በተገኙበት ስፍራ ለዝርጫና ግድያ ተሰጥተዋል ይህ አንቀጽ ለብዙ አይሁዶችና ክርስቲያኖች ስደት መከራና ሞት ምክንያት ሆኗል በተገኙበት ቦታ ንብረታቸው ይዘረፋል ቤታቸው ይቃጠላል ሚስቶቻቸውንና ሴቶች ልጆቻቸውን ሲቀሙ ወንዶቹ የሰይፍ እራት ሆነዋል ግን ለምን? በክርስቲያኖች መሃል የሚኖር አንድ መስሊም ተከብሮ በፍቅር ሊኖር እንደሚችል ማንም የማይክደው ሃቅ ሲሆን መስሊሞች በብዙበት አካባቢ/ አገርና መንግሥት የሚኖሩ ጥቂት ክርስቲያኖች የሚደርስባቸው ግፍና ጭካኔ የተሞላው ድርጊት ትናንት ብቻ ሳይሆን ዛሬም በግልጽ እየታየ ያለ እውነት ነው። እዚህ ላይ በመጽሐፍ ሰዎች ላይ አስቃቂ አደጋ ለማድረስ ሁሉ የሚቀርብ ክስ አለ የመጀመሪያው፡-

- በአላህ ተአምራት ስለከዱ የሚል ሲሆን ሁለተኛው

- ነቢያትን ያለ ሕግ ስለገደሉና ወሰንን በማለፋቸው ወዘተ የሚሉ ክሶች ይሰማሉ

የአላህ ተአምራት የተባለው ቁርአን ነው ለማያነብ ለማይጽፍ፣ መሐመድ በመውረዱ ብቻ ተአምር ይባላል ቁርአን ከሚደግግባቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቀድሞ የተዘገቡ ታላላቅ ተአምራት በቀጥታ በቁርአን ውስጥ አላህ የፈጸመው ተአምር የለም በመሐመድም የተፈፀመ ተአምር አለመኖሩ ግልጽ ነው። በሆንም ቁርአንን አለመቀበል የአላህን ተአምር እንደመካድ ተቆጥሯል በሌላ መልኩ ማንም ሊያደርጋቸው የማይችላቸው ታላላቅ ተአምራት በአያሱስ ክርስቶስ መፈጸማቸው እንኳን መጽሐፍ ቅዱስ ቁርአንም ማረጋገጡን አስቀድመን በሰፊው ተመልክተናል። ሌሎችም ቁርአን በመጽሐፍ ሰዎች የሚያነሳቸው ክሶች ጠቅላላ ፈጽሞ ከእውነት የራቁ ውስጣዊ ጥላቻን ማንጸባረቂያ ብቻ ናቸው። ሰዎችን ለማዳን ጥቂት መልካምነትን መፈለግ የአምላክ ባሕርይ ሲሆን ሰዎችን ለማጥፋት ኃጢአት /ክስ/ ማብዛት ግን የሰይጣን ሥራ ነው። ለመሆኑ እነዚህ ሁሉ በመጽሐፍ ሰዎች ላይ ቁርአን የሚያነሳቸው ክሶች ከቁርአን መውረድ በፊት በገኛው ሰማይ ተጽፈው ተቀምጠው ነበርን? ወይስ ችግሮች ናቸው ባለ በመሐመድ የተጨመሩ?

የነቢያት ታሪክ የሚያያዘው ከቤተ እስራኤል ጋር ሲሆን በመካከላቸው የሐሰት ነቢያትም ስለሚኖሩ እነዚህ ለእግዚአብሔር ነቢያት መገደል ምክንያት ይሆናሉ ነገር ግን አይሁድ የነቢያት ሁሉ ትንቢት ፈፃሜ የሆነውንና ራሳቸው ይጠብቁት የነበረውን መግረጥ /ክርስቶስን/ ስቅለትና ሞት ከ600 ዓመት በኋላ የተነሣው መሐመድ አልሰቀሉትም አልገደሉትም ብሎ አስተባብላቸው ነቢያትን ገደሉ

ብሎ የሚከሰቱትን መልሶ ገዳይ አይደለም ይላል አልገደለትም ሲል ለክርስቶስ ተቆርቋሮ እንዳልሆነ ይልቁንም አዳኝነቱን መካድ እንደሆነ ሁሉ እንዲሁም ነቢያትን ገደሉ ሲል ለእውነት ቀንቶ በፍቅር ተመልክቶ አይደልም ሰውን ማረድ ዶሮ ማረድ ያህል እንኳ የማይከብደው እርሱ መሐመድ ነውና ብዙዎችን አርዳል አሳርዳል ብዙዎችንም በሕይወታቸው ጉድጓድ ጥሎ አፈር ሞልቶባቸዋል ከዚህም የባሰ ካለርሱ ቀላል ነበር። ነገር ግን የቅርብ ተባብሮ ለእንዲህ ዓይነት ሰው ስለሆነች እላይ የታወጀው አዋጅ ውርደትና ድኅነት አታገኛቸውም። ነገር ግን መጽሐፍ፡-

«... የአውሬውም ስም ወይም የሰሙ ቁጥር ያለው ምልክት የሌለበት ማንም ሊገዛ ወይም ሊሸጥ እንዳይችል ያደርጋል (ራ.አ. 13-16-17)

ብሎ እንዳስጠነቀቀን አንዘነጋም። የአንቀጽ አዋጅ ከአውሬው አዋጅ ጋር አንድ ነው «ሁብታም ሲሆን በእርሱ ድህነት ባለጠጉት ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድሀ ሆኑ» (2 ቆሮ 8-9) ተብሎ እንደተጻፈ አባታችንን እንመስል ዘንድ ድህነትና ውርደት ሊታወጅብን ግድ ነው ሁሉም አባቱን ነውና የሚመስለው።

30. መ-ስሊሞች መጽሐፍ ቅዱስን የማመን ግዴታ አለባቸው አንቀጽ 119

«እነሆ እናንተ እነዚያ የምትወዷው ናችሁ /እነሱ/ ግን አይወዷችሁም በመጽሐፍም በሁሉም ታምናላችሁ። ባገኙባችሁም ጊዜ አምነናል

ይላሉ ባገለለም ጊዜ ከቁጭታቸው የተነሣ በናንተ ላይ ዐጥቋቸውን ይነክሳሉ በቁጭታችሁ ሙቱ አላህ ልቦኝ የቋጠሩትን ዐዋቂ ነውና በላቸው።»

ቁርአን መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሳይሆን የመጽሐፍ ስዎች ላይ የሚያነሳቸውን ክሶችና ለመጽሐፍ ቅዱስ ትክክለኛነት የሚሰጠውን ምስክርነት በአንቀጽ 3 ላይ በሰፊው አይተናል። በዚህ አንቀጽ ደግሞ በመጽሐፍም በሁሉም ታምናላችሁ በማለት እላይ ያልነውን ምስክርነት ያጠናክረዋል በሁሉም ሲል አንቀጽ 84 ላይ፡-

«በአላህ አመንን በኛ ላይ በተወረደውም /በቁርአን/ በኢብራሂምና በኢስማኢልም በኢስሐቅም በያዕቆብም በነገዶቹም ላይ በተወረደው ለሙሴና ለአሳም ለነቢያትም ሁሉ ከጌታቸው በተሰጠው /አመንን/ ከነርሱም መካከል አንድንም አንላይም እኛ ለርሱ ታላቅ ገንብል»

በማለት በዝርዝር የገለጸቸው ሲሆኑ ዝርዝሩ ብሉይ ኪዳንን በጠቅላላ ሊያሟላ ይችላል ሐዲስ ኪዳንን በተመለከተ ደግሞ ለአሳ ወንጌል መውረዱና በዚህ ምዕራፍ አንቀጽ 53 ላይ ደግሞ የሐርያትን ምስክርነት ስለሚያረጋግጥ ሐዲስ ኪዳንም ተሟልቷል ቁርአን የመሰከረላቸው መጻሕፍት ከራሱ ከቁርአን በስተቀር በሙስሊሞች እጅ የሌሉ ሲሆን መዝሙረ ዳዊትን ጨምሮ ሁሉም መጻሕፍትን በክርስቲያኖች እጅ ይገኛሉ ቁርአን በዝርዝር የሚያስቀምጣቸውና በሁሉም ታምናላችሁ በማለት መ-ስሊሞችን እመነባቸው ብሎ ማዘዙ የመጻሕፍቱን መገኘት ብቻ ሳይሆን ትክክለኛነት ለማረጋገጥ ከበቁ በላይ ነው ይህ እውነት ካልሆነ ግን በነዚህ እመነ በነዚያ አትመነ እነዚህ አሉ እነዚያ የሉም ጠፍተዋል እነዚህ ንጹሕና ትክክለኛ ሲሆኑ

እነዚያ ደግሞ የተበረዙ ናቸው ብሎ ለይቶ ማስቀመጥ አምላክ አያቅተውምና መደረግ ነበረበት ካልሆነ ግን አንድንም አንላይም እንደተባለው ሳይለዩ የማመን ግዴታ የሙስሊም ወገኖቻችን ነው።

በተቃራኒው ደግሞ ክርስቲያኖች ቁርአንን እንዲያምኑና እንዲቀበሉ ተደጋግሞ የቀረበ ጥያቄና ባለማቀበላቸው የቀረበባቸው ክስ አለ በአንቀጽ 110 ላይ።

«የመጽሐፉም ሰዎች ባመኑ ኖሮ ለነርሱ የተሻለ ነበር ከነርሱ አማኞች አሉ አብዛኞቻቸው ግን አመጸኞች ናቸው» ይላል

ክርስቲያኖችም ሆኑ አይሁዶች በመሐመድ ዘመን በረብ ምድር ላይ መኖራቸው ይታወቃል አለማመን /በቁርአን/ ነጻነት ሳይሆን ከሃዲነት አመጸኝነት ስለሆነ ከዕይቹ ለማምለጥ ሲሉ አመኝነት ብለው ሊሆን ይችላል። ባመኑ ኖሮ የተሻለ ስኬት ነበር የሚለው ቃል ባለማመናቸው ምን እንደሚጠበቃቸው የሚያሳይ ማስጠንቀቂያ ነው ተመሳሳይ ቃል በአንቀጽ 199 ላይ አናገኛለን። ክርስቲያኖች ቁርአንን ለመቀበልና ለማመን የማይገደዱባቸው ምክንያቶች አሉ ለምሳሌ፡-

1. ቁርአን -ሙስሊሞች መጽሐፍ ቅዱሳን እንዲቀበሉ የሚያዘዝ ሲሆን መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ግን ስለ ቁርአንና አስልምና ወይም መሐመድ የሚናገር አንድም ቃል ስለሌለ እውቅና አይሰጡትም።
2. ክርስቲያኖች ሐዲስ ኪዳን ብቻ ሳይሆን ብሉይ ኪዳንንም ስንቀበል ሁለቱ መጽሐፍት ከእግዚአብሔር ናቸው በማለት ብቻ ሳይሆን ብሉይ ትንቢት ምሳሌ ሲሆን ሃዲስ ደግሞ ፍፃሜ መሆኑን አምኝን በሁለቱ መጽሐፍት መካከል ያለውን አስደናቂ ስምምነት አይተን ተረድተን ነው ቁርአን ብዙ የብሉይ ኪዳን

ታሪኮችን የሚደግም ብቻ ሳይሆን የስም የጊዜና የቦታ መፋለስ ይታይበታል ከዚህም በላይ የሐዲስ ኪዳንን መሠረታዊ አስተምህሮዎች በመቃረን የቆመ መጽሐፍ ነው።

3. በብሉይ ኪዳን በአንድነት ብቻ የሚታወቀው አምላክ በሐዲስ ኪዳን በአንድነት ውስጥ ሦስትነት እንዳለው ተገልጿል ይህ አዲስ መገለጥ ነው። በቁርአን ውስጥ የተገለጠ ማረጋገጫ ያለው አንድም አዲስ መገለጥ የለም እነዚህንና ሌሎችንም ምክንያቶች ክርስቲያኖች ቁርአንን ላለመቀበላቸው መጥቀስ ይቻላል።

/ባገኙዋችሁ ጊዜ አምነናል ይላሉ ባገለለም ጊዜ ከቁጭታቸው የተነሣ በናንተ ላይ ዐጥቆቻቸውን ይነክሳሉ በቁጭታችሁ ሙቱ አላህ ልቦች የቋጠሩትን ዐዋቂ ነውና/ የሚለው ሐረግ የማያሳየን ግልጽ መልእክት አለ ቃሉ እውነት እንኳ ቢሆን ለምንደነው ክርስቲያኖች ሙስሊሞች ሲያገኙባቸው አምነናል የሚሉት? ላለመሞት ብቻ ነው ስታገኙባቸው አስተምሯቸው በፍቅር ቅረቡአቸው እርዳአቸው አይልም ምናልባት ሙስሊሞች እነዚህን የሚያደርጉት ለምቹ ካመኑላቸው በኋላ ሊሆን ይችላል ከዚያ ውጭ ግን ማመን ግዴታ ነው ከማያምኑም ጋር መተባበር መረዳዳት እንደ ከሃዲ ያስቆጥራል /አንቀጽ 28 / ከዚህም በኋላ በቁጭታችሁ ሙቱ በላቸው ብሎ አላህ ይረግማል እንጂ ቢያምኑም ባያምኑም በፍቅር እይዋቸው አገልግሏቸው አይልም አላህ በቁጭት ሙቱ ብሎ ሞት ከፈረደባቸው ሙስሊሞቹ ቢገድሏቸው ትክክል ናቸው ምክንያቱም አላህ አስቀድሞ ሞት ፈርዶባቸዋልና አላህ መልካም ሲሆኑለትና ሲያምኑት ብቻ የሚወድ በመሆኑ ፍቅሩ በሁኔታዎች ላይ የተመሠረተ ምክንያታዊ

እንጂ በባሕርይ ፍቅር የሆነ አምላክ አይደለም ይህ ደግሞ በምንም መንገድ የአብርሃም የይስሃቅ የያዕቆብ አምላክ ሊሆን አይችልም።

የመጽሐፉ ሰዎች ሳይገባን እመነ /በግድ እመነ/ ተባልን ብለው ተቆጩና ጥርሳቸውን ነክሱ አላህ ደግሞ ባይገባቸውም እንዴት አናምንም ይላሉ በማለት ተቆጩና በቁጭታችሁ ሙቱ ብሎ ረገማቸው ታዲያ አላህ ማን ነው? ሙስሊሞች መግደል የማይፈሩትን ያህል ክርስቲያኖች መሞት አይፈሩም ሙስሊሞች ገድለው ገነት ለመግባት የሚሸቀዱሎትን ያህል ክርስቲያኖችም ሞተው ክብሩን ለመውረስ ይሸቀዱማሉ በአንቀጹ መጀመሪያ ላይ እንደተገለጸው ሙስሊሞች የመጽሐፉን ሰዎች የሚወዷቸው እነዚህ ግን ሙስሊሞቹን የማይወዷቸው መሆኑ ጥያቄ ውስጥ ይገባል ምክንያቱም ቢያምኑ ኖሮ አላህ የሚወዷቸው ከሆነና ባለማመናቸው በቁጭት ሙቱ ካላቸው ሙስሊሞች ማንን ሊመስሉ ነው? ምናልባት ያምናሉ ብለው እንኳ በፍቅር ቢቀርቧቸው ባለመነ ጊዜ መጥላታቸው ግድ ነው ልክ እንደ አላህ ግን ሲወዱ መውደድ ሲጠሉ መጥላት አይደለም ፍቅር እንዲሁ /ሃይማኖትን ዘርን ዝምድናን ጥቅምን ወዘተ ሳይቆጥሩ ያለመለየት/ መውደድ ነው ይህን ደግሞ ጠላቶቹ ሳለን አስከምት የወደደን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አድርጎት አሳይቶናል ይሁዳን ጠላቱ ሳለ ወዳጄ ያለው ስለማይጠላው ነው እንግዲያስ ሁላችንም አባታችንን መምሰል ካለብን እውነታው ተቃራኒ ይሆናል። እኛ ግን የአባታችን ልጆች እንሆን ዘንድ ሙስሊሞችን እንደወዳቸዋለን።

«እኔ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ እናንተም ደግሞ አባታችሁ ዘንድ ያችሁትን ታደርጋላችሁ» /ዮ.ሐ. 8፡38/

31. የሦስት ሺህ መላእክት ርዳታ ካነሰ

ዩ5 ሺህ መላእክት አርዳታ

አንቀጽ 124-125

«ለምእመናን ጌታችን በሦስት ሺህ መላእክት የተወረዱ ሲሆኑ በረዳችሁ አይበቃችሁምን በምትል ጊዜ /አስታውሱ/። አምን ብትታገሱና ብትጠነቀቁ ከዚህም ፍጥነታቸው /ጠላቶቻችሁ/ በመጠባቸሁ ጌታችሁ ምልክት ባላቸው አምስት ሺህ መላእክት ይረዳችኋል»

ከፍ ባለው አንቀጽ 123 ላይ ስለ በድር ጦርነት ይናገራል መሐመድ፣ በመካ ቁርአን ወረደልኝ ማለት እንደጀመረ እንደ አላህ መልክተኛ አብሳሪ /ሰባኪ/ ብቻ ነበር መካ ላይ ቁረይሾች አዲሱን የአስልምና ሃይማኖት አንቀበልም ማለት ብቻ ማይሆን ተቃዋሚም ጭምር ስለነበሩ በርሱና በተከታዮቹ ላይ ብዙ ችግር ስላደረሱባቸው ከመካ ወደ መዲና ለመሰደድ ተገዷል በመዲና ግን የሃይማኖት መሪ ብቻ ማይሆን የፖለቲካ መሪም ሆኖ ነበር። ከዚህ የተነሣ ከመካ የሚወጡ ነጋዴዎች ላይ በደፈጣ ብዙ አደጋና ዝርፊያ ያደርስባቸው ነበር ይህ በቁርአን ተደጋግሞ የተገለጠ ነው አንቀጽ 121 እና 200፡9-5

«ለምእመናንም ለውጊያ ስፍራዎችን የምታዘጋጁ ሆነህ ከቤተሰብህ በማለድክ ጊዜ ...»

«እናንተ ያመናችሁ ሆይ ታገሡ ተብራቱም /በጦር ከላ ላይ ተሰለፉም...»

«የተከበሩትም ወርቅ ባለቁ ጊዜ አጋሪዎቹን ባገኛችሁባቸው ስፍራ ግደሉዋቸው ያዙዋቸውም ክበቡአቸውም ለነሱም /መጠባበቅ/»

በየመንገዱ ተቀመጡ በጸጸቱም ሶሳትንም በደንቡ በሰግዱ ግዴታ ምጽዋትንም በሰጡ መንገዳቸውን ልቀቁላቸው አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና»

መሐመድ ብዙ ጦርነቶችን አድርጓል የበድር ጦርነት አንዱ ሲሆን 324 የሚሆኑ መስሊሞች 950 የሚሆኑትን የመካን ሰዎች አሸንፏቸዋል። በዚህ ጦርነት መሐመድ ለጭፍራው አላህ በሦስት ሺህ በረዳቸው አይበቃቸውምን ሲል የተናገረውን ያስታውስዋል ጠላቶቻቸው የመካ ወታደሮች 950 ሲሆኑ ለመስሊሞቹ የሦስት ሺህ መላእክት ርዳታ ተጠየቀ በመቀጠል ጠላቶቻቸው ፈጣኖች ከሆኑ የመላእክቱ ቁጥር ወደ 5 ሺህ ከፍ እንደሚል ተገልጧል። ይህ መቼስ የመላእክትን ክብር ሃይልና ሥልጣን ካለማወቅ የሆነ ብቻ ነው። መላእክት ረቂቃንና ፈጣን ብቻ ሳይሆኑ ኃይላን ናቸው።

«ቃሉን የምትፈጽሙ ብርቱዎችና ኃይላን የቃሉን ድምጽ የምትሰሙ መላእክቱ ሁሉ እግዚአብሔርን ባርኩ» (መዝ. 102=20)

«ታላቅ ሥልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ክብርሃኑም የተነሣ ምድር በራች» |ራእ 18=1|

የመላእክትን ጉልበት መጠን አምላክ ነው የሚያውቀው ነገር ግን በመጽሐፍ ቅዱስ አንድ የእግዚአብሔር መልአክ 185 ሺህ ሠራዊት ሲጥል አይተናል።

«የእግዚአብሔር መልአክ ወጣ ከአሥራውያንም ሰፈር መቶ ሰማንያ አምስት ሺህ ገደለ» |ኢሳ 37=36|

ሶምሶን በአሁያ መንጋጋ 1 ሺህ ፍልስጥኤማውያን መግደሉ ተጽፏል /መሳ 15=15/ እስራኤል ለእግዚአብሔር ክብር ቢኖሩ 5 ሆነው መቶውን መቶም ሆነው አሥሩን ሺህ እንደሚያሳድዱ ተነግሮአቸው

ነበር /ዘሌ 26-8/ አንድን ሰው ግን ሦስት መላእክት ሲሞጉ አልታዩም። በርግጥ ቁርአን ላይ ስለ መላእክት ግልጽ ትምህርት አለመኖሩ ብቻ ሳይሆን ቁርአን በሚመሠክርላቸው ሐዲስና ብሉይ ምንም ማረጋገጫ የሌለው የርኩሳን መላእክት ተቀባይነት ይታያል ይህንን አንቀጽ ላይ ስንደርስ በሰፊው እንመለከተዋለን። ለ6ኛው ክ/ዘመን 950 የመካ ሠራዊት ግን 3000 ካነሱም 5000 መላእክት አምላክ እንደሚይደክ ማንም ሊረዳ ከቻለ የቁርአኑ ዘገባ መለኮታዊውን አሠራር ፈጽሞ አያሳይም።

32. ገነት በትግል አንቀጽ 142

«በውነቱ አላህ ከናንተ እነዚያን የታገሉትን ሳያውቅ /ሳይለይ/ ታጋሾቹንም ሳያውቅ ገነት ልትገቡ አስባችሁ?»

ከዚህ ቀደም ባየነው አንቀጽ አንድ መስሊም ገነት ስለ መውረስ ብቻ ሳይሆን እንዴት ሊወርስ እንደሚችልም ግልጽ እውቀት ስለማይኖረው እርግጠኛ ሊሆን አይችልም ብለን ነበር በዚህ አንቀጽ ደግሞ ገነት ሊገባ የሚችልበት ሌላ መንገድ ተጠቁሟል ይህውም በውጊያ በመታገሥ እንጂ ገነት ሊገባ ማሰብ እንደሌለበት ያስጠነቅቃል። በውጊያ ትግል ውስጥ መግደልና መሞት አለ መግደል በምንም ሚዛን በእግዚአብሔር የጽድቅ ሥራ ተብሎ ሊታሰብ አይችልም በሥራዬ እድናለሁ ብሎ ለሚያስብ ሰው ኃጢአት በአምላክ የጽድቅ ሚዛን ውስጥ ስፍራ ስለሌለው አንድም ኃጢአት የሠራ በሆን ሊድን አይችልም አምላክ ሚዛን አቁሞ ኃጢአትና ጽድቅን አይመዘንም እኛ ለእርሱ ብለን ሰዎችን ባለማመናቸው በመግደላችን

የብርሃን ዘውድ አምላክ እንደሚደፋልን ካሰብን እርሱ አምላክ አይደለም ትዕግስት ያለበታው ዋጋ አያሰጥም ያለ ኃጢአት ሲጉሰም የታገሰ ሰጠላቶቹም ምሕረት የለመነ በፍቅርም የሞተ እርሱ ኢየሱስ ነው እርሱም የዓለም መድኃኒት ሆኗል ያለ ኃጢአት ለኃጢአተኞች የከፈለውን ዋጋ የሚቀበሉ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ ልጅነታችን ለመንግሥቱ ያበቃናል ሰው በዚህ ንጹሕ እምነት ላይ ቆሞ መከራን ቢቀበል ቢታገስም ታላቅን ክብር ይቀበላል /ዕብ. 12-1-2/ ኤልያስን ሲቃወሙ የነበሩ የበአል /የጣዖት/ ካህናትና ነቢያት ጣዖቱ እንዲሰማቸው ማሸብሸባቸው አልበቃ ብላቸው ሰውነታቸውን በቢላ እየተለተሉ ደም እስኪያስክራቸው ይጮሁ ነበር ዋጋ አልባ መስዋዕትነት ከፈሉ በንጹሕ ሃይማኖት የሆነውን የኤልያስን ልመና ግን አምላክ በቅጽበት ሲመልስ መስዋዕቱንም ሲቀበል አስተውሎናል /1ኛ. 18፥25-40/ ከስርዓቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በውስጡም ድንግል የሆኑ ሴቶችን እያሰበ እንዲዋጋ የዋህ የሆነን ሰው ሊያበረታታ ይችል እንደሆነ እንጂ ውጊያ የገነት ቁልፍ ሊሆን አይችልም የመጀመሪያው ሰው በሰይጣን ተቃሎ ከገነት በኃጢአት ምክንያት ተባረረ የዚህ ሰው ልጅ ደግሞ ወንድሙን ገደለ ተቃሎ ኃጢአት የሠራው ሰው ሆነ ብሎ ኃጢአት መሥራት ጀመረ መግደል አትግደል የሚለውን ሕግ የተላለፈ የድፍረት ኃጢአት ነው ዳዊት ዘመኑ የጦርነት ዘመን ስለነበረ የእግዚአብሔርን መቅደስ እንዳይሠራ ተከለከለ ኋላም ኦርዮንንም ስላስገደለ ከዙፋኑ ተሰደደ (2ኛ. 7፥1-17፣ 11፥1-27፣ 12፥1-15)

በዚህ አንቀጽ መሠረት ብዙዎች መሞትን ይፈልጉ እንደነበርና ጦርነቱ ሲመጣ ግን እንደሸሹ በአንቀጽ 143 ላይ የተገለፀ ሲሆን

ከመሐመድ አፍ ቁርአኑን በቃላቸው አጥንተው ሊቃውንት የተባሉትም ብዙዎች ጦርነት ላይ እንደተሰለፉ አንቀጽ 146 ላይ ተገልጿል በእነዚህ አንቀጾች ውስጥ መሞት ወይም መገደል ይላል እንጂ መግደል አይልም ነገር ግን የገነት ቃል ኪዳን በመገደል ብቻ ሳይሆን በጭካኔ በመግደል እንደሚረጋገጥ በቀጣዩ አንቀጽ 152 ላይ ተገልጿል።

«አላህም በፈቃዱ በመትጨፈጭኋቸው ጊዜ ኪዳኑን በእርግጥ አረጋጋጠላችሁ የምትወዱትንም ነገር ካሳያችሁ በኋላ በፈራችሁ በትእዛዙም በተጨቃጨቃችሁና ባመጣችሁ ጊዜ /እርዳታውን ከለከላችሁ/ ከናንተ ውስጥ ቅርብቱን አለም የሚሻ አለ የመጨረሻይቱን ዓለም የሚሻ አለ ከዚያም ሊሞክራችሁ ከነሱ አዞራችሁ በእርግጥም ከናንተ ይቅርታ አደረገላችሁ አላህም በምእመናን ላይ የችሮታ ባለቤት ነው።»

በአንቀጽ 151 ላይ የአጋሪዎች /ብዙ አማልክት የማያመልኩ/ መኖሪያ እሳት መሆኗን ይናገራል ይህ እንግዲህ በነፍስ ነው። እነዚህ በነፍስ ብቻ ሳይሆን በዚህ ዓለም ሲኖሩም ለመጨፍጨፍ የተሰጡ ናቸው ምእመናኑም /መስለሞቹ/ እነዚህን በመጨፍጨፋቸው የገነት ኪዳን ይረጋገጥላቸዋል። እግዚአብሔር ፍቅር ነው ሁሉን በፍቅር ፈጠረ ብሎ የሚያምን ሁሉ የፍቅር ፍጥረቱን በፍቅር አይን ማየት ካልቻለ እርሱ ከእግዚአብሔር አይደለም።

«እግዚአብሔር ፍቅር ነው በፍቅርም የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል» /1ዮ. 4፥16/ ያለመነም ሰው አላማመኑ የእግዚአብሔርን ታማኝነት አያስቀርም እግዚአብሔር በፍቅር ታማኝ ስለሆነ ያልወደደውን እንኳ ሊጠላ

አይቸልም አንተ ታዲያ ባለቤቱ ያልጠላውን ለርሱ ብለህ ለምን ትጠላለህ? ፍቅርም ያለ ምንም መመዘኛ መውደድ ነው ሃይማኖት እንኳን ለመጨፍጨፍ ለመውደድም ምክንያት ሲሆን አይገባውም የአምላክ ፍቅር እንዲሁና ዘላለማዊ ነው /ዮሐ. 3፡16፣ ኤፌ. 2፡5/ ዲያብሎስ ግን ነፍስ ገዳይ ነው፡-

«እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበር» /ዮሐ. 8፡44/

33. ሰለባን የሚቀበለው ነቢይ

አንቀጽ 161

«ለነቢይም ሰለባን መደበቅ አይገባውም ሰለባን የሚደብቅ ሰው በትንሣኤ ቀን በደበቀው ነገር /ተሸክሞ/ ይመጣል ከዚያም ነፍስ ሁሉ የሥራዋን ዋጋ ትመላለች እርሱም አይበደለም፡፡»

መሐመድ ከመካ በተለየ ሁኔታ በመዲና የጦር መሪ ስለነበረ እጅግ ዘግናኝና ጭካኔ የተመላባቸው ርምጃዎችን ባለሙከት ላይ ይወስድ ነበር ከዚያም ውጭ ባሎች የሞተባቸው ብዙ ሴቶች ማግባት ካልፈለጉ ተከብረው የሚኖሩ ማግባትም ከፈለጉ መርጠው የሚያገቡ አልነበሩም ያላቸው አማራጭ የመሐመድ ሚስት ወይም ቁባት የመሆን ግዴታ ብቻ ነበር፡፡ አይቶ የወደዳትን ሴት ከባሏ ሥር ለመውሰድ ከልካይ የለውም ለምሳሌ መሐመድ የ6 ዓመቷን አይሻን ባጫት በ3ተኛ ዓመት 9 ዓመት ሲሆናት አግብቷታል ያኔ እርሱ 53 ዓመቱ ነበር የጉዲፈቻ ልጁን ሚስትም ነጥቆ ማግባቱን ይታወቃል፡፡

እስልምናን ያልተቀበሉ ወይም የተቃወሙ ሰዎች ብዙ ዓይነት ቅጣት ይደርስባቸው ነበር፡-

«የነዚያ አላህንና መልክተኛውን የሚዋጉ በምድርም ላይ ለማጥፋት የሚተጉ ሰዎች ቅጣት መገደል ወይም መሰቀል ወይም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን በማፈራረቅ መቆረጥ ወይም ከአገር መባረር ነው ይህ ለነርሱ በቅርብ ዓለም ውርደት ነው በመጨረሻይቱም ለነርሱ ከባድ ቅጣት አላቸው» (አል. ማኢዳህ 5፡33)

እነዚህ መሐመድ በሚቃወሙት አለበለዚያም በጦርነት በማረካቸው ላይ የሚያደርሳቸው ጭካኔ የተሞላባቸው ቅጣቶች ናቸው፡፡ በዚህ መልኩ ቅጣት የተወሰነባቸው ሰዎች በሕይወት ላሉ ወይም ከሞቱ በኋላ ይሰለቡ ነበር፡፡ የተሰለቡ ሰዎች በሕይወት እንኳ ቢኖሩም ዳግመኛ ማግባትና መውለድ እንደማይችሉ ይታወቃል፡፡ አንቀጹ እንደሚለው መሐመድ የሰለባችሁትን ለኔ አትደብቁ በማለት ያስጠነቅቃል ምክንያቱም ማርከው ወይም ገድለው በሰለቡት ልክ ሽልማት ስልጣን ለመስጠት በዚህም የበለጠ እንዲጋደሉ ለማበረታታት ነው፡፡ ደግሞ ሕጉን መንፈሳዊ ይዘት ለመስጠት የሚደብቅ ሰው በትንሣኤ ቀን በደበቀው ነገር /ተሸክሞ/ ይመጣል በማለት ከፍርድ ቀን ጋር አያያዘው በማይሞት ሕያው አካል በምድር በኖርንበት ማንነት ተለይተን የምንነሳበትን ቀን ሰው የቀማውን የሰረቀውንና የሸሸገውን ተሸክሞ የሚመጣበት ቀን አደረገው ማን ምን እንደሆነ / እንደሠራ/ አምላክ ስለማያውቅ ይሆን ተሸክሞ መምጣት ያስፈለገው? ይህም ከሰማይ የወረደ ነው ተብሎ ይነበባልን? አምላክ ካልረዳ ማን ያስተውላል?

34. ዕድሜ ለኃጢአት የሚጨምር አላህ

አንቀጽ 178

«እነዚያ የካዱት ሰዎች እነርሱን ማዘግየታችን ለነፃነታቸው ደግ ነገር ነው ብለው ኢየሱስ እነርሱን የምናዘገያቸው ኃጢአትን እንዲጨምሩ ብቻ ነው ለነሱም አዋራጅ ስቃይ አላቸው »

በዘጠኝ አዋጅና ርዓሩህ የሆነው አላህ የካዱት ሰዎች በክህደታቸው መሞታቸው አይገደውም እንደውም በኃጢአት ላይ ኃጢአት እንዲፈጽሙ የበደል ዕድሜ ይጨምርላቸዋል ይህ ሁለቱ ባሕርይ ፈጽሞ የማይስማማ ነው አላህ ደግ ያልሆነ ነገር እያሰበ ነው የሚሻውን የሚምርና የሚሻውን የሚቀጣ አላህ ዘመን ከሰጠ ለምን እንዲመለሱ አያደርግም? የሰው ልጅ እድሜ በኃጢአት ምክንያት እያጠረ መምጣቱን የማንጠራጠር ሳለን አሁን ግን ረጅም ዕድሜ በኃጢአት ምክንያት መሰጠቱን አየን መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡-

«ለአንዳንዶች የሚዘገይ እንደሚመስላቸው ጌታ ስለተሰፋ ቃሉ አይዘገይም ነገር ግን ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ እንዳይጠፋ ወደ ስለ እናንተ ይታገሳል» (2 ጴጥ. 3-9)

እግዚአብሔር ሰዎች ኃጢአት ሲፈጽሙ እየተመለከተ መታገሱ ከክፉ ሥራቸው ተመልሰው ንስሐ እንዲገቡና ከዘላለም ቅጣት እንዲደኑ ወደ ሲሆን አላህ ግን ኃጢአት እንዲጨምሩና በዚያው መጠን ቅጣታቸውን ለመጨመር ነው። ታዲያ አላህ ማን ነው?

35. የሐበሻው ንጉሥ ማን ነው?

አንቀጽ 199

« ከመጽሐፉ ባለቤቶች ለአላህ ፈሪዎች በአላህ አንቀጾችም ጥቂትም ዋጋ የማይለውጡ ሲሆኑ በአላህና በዚያ ወደ እናንተ በተወረደው በዚያም ወደ እነርሱ በተወረደው የሚያምኑ ሰዎች አሉ እነዚያ ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው አላህ ምርመራው ፈጣን ነው»

«ከመጽሐፉ ባለቤቶች» የሚለው ቃል በህዳግ /በግርጌ ማስታወሻ/ «እንደ አብዳላ ሰላምና እንደ አበሻ ንጉሥ» የሚል ማብራሪያ ተሰጥቶታል። ከቃሉ እንደምንረዳው የሐበሻው ንጉሥ የመጽሐፉ ባለቤት (የክርስትና ሃይማኖት ተከታይ) ቢሆንም እንኳ በቁርአን አምና እስልምናን ተቀብሎ ነበር የሚል ይመስላል ይህ እንግዲህ የቁርአን ሳይሆን የህዳግ አሳብ ነው።

አባባሉ በራሱ የሚጣረስ ነው ምክንያቱም የመጽሐፉ ባለቤት የራሱ ሃይማኖት ባህልና ስርዓት ያለው ሲሆን በዚያ ላይ ጨምሮ አዲሱን ሃይማኖት ባህልና ሥርዓት ሊቀበል አለመቻሉ ግልጽ ነው። አንቀጹም የሚለው ንጉሡ ሃይማኖቱን ለወጠ ሳይሆን በቁርአንም በመጽሐፍ ቅዱስም አመነ ነው ይህ እንግዲህ ጨርሶ የማይመስል ሲሆን ሁለቱን እንደ ሰማይና ምድር የተራራቁ ሃይማኖቶች ተቀብሎ የኖረ ኢትዮጵያዊ ንጉሥ ያውም አክሱም ላይ ነበረ ማለት ዘበት ነው። በቁርአን ላይ ያልተጠቀሰው የሐበሻ ንጉሥ ለምን በግርጌ ማስታወሻ ሊጠቀስ እንደቻለ አጠያያቂ ነው። ምክንያቱም ከዚህ

አንቀጽ ፳፫ ተመሳሳይ መልእክት የያዙ አንቀጾች በዚህ ምዕራፍ እንኳ ማግኘት የሚቻል ሲሆን ለሐበሻ ንጉሥ ተሰጥተው አለመተርጉማቸውን እናያለን። ለምሳሌ በዚህ ምዕራፍ አንቀጽ 110 እና 119 ላይ

«... የመጽሐፉ ሰዎች በአመኑ ኖሮ ለእነርሱ የተሻለ በሆነ ነበር ከእነርሱ አማኞች አሉ አብዛኞቻቸው ግን አመፀኞች ናቸው»

«(የመጽሐፉ ሰዎች ሁሉ) እኩል አይደሉም ከመጽሐፉ ሰዎች ቀጥ ያሉ በሌሊት ሰዓቶች እነርሱ የሚሰግዱ ሆነው የአላህን አንቀጾች የሚያነቡ ሕዝቦች አሉ»

እነዚህ አንቀጾች ለምን ለሐበሻ ንጉሥ አልተሰጡም? በቁርአኑ ውስጥ እንኳ ያልተጠቀሰው ታሪክ በግርጌ ማስታወሻ ከጊዜ በኋላ መጨመሩ ለሌላ ታሪክ እውቅና ለመስጠት የተደረገ ሙከራ ቢሆንም ብዙ አያስከድም።

ለመሆኑ የንጉሡ ስም ማን ነው? በግርጌው ማስታወሻ የአብደላ ሰላም ስም ሲጠቀስ የሐበሻው ንጉሥ ስም አለመጠቀሱ በንጉሡ ማንነት ላይ ርግጠኛ መረጃ እንደሌላቸው በቂ ማሳያ ሲሆን አሁን ግን ይህ ንጉሥ አልነጋሺ እንደሚባልና እርሱም አክሱም ላይ በገተኛው ክ/ዘመን የነገሠና አስልምናን የተቀበለ መሆኑ በሰፊው እየተዘገበ ይገኛል።

በ615 ዓ.ም የመሐመድ ተከታዮች ከመካ ተሰደው ነፍሳቸውን ለማዳን ወደ ኢትዮጵያ በተሰደዱ ጊዜ አክሱም ላይ የነበረው ንጉሥ ማን ነው? ሙስሊም ወገኖቻችን አልነጋሺ ነው የሚሉን ከሆነ

1- አልነጋሺ የሚባል ንጉሥ በኢትዮጵያ ምድር ከነገሡ ነገሥታት ስም ዝርዝር ውስጥ እስከዛሬ አለመገኘቱ አባባሉን ትርጉም የለሽ ያደርገዋል ከ550 - 1270 ዓ.ም ድረስ በኢትዮጵያ የተመዘገበ የታሪክ ማስረጃ የለም የሚል አደናጋሪ መግለጫ መስጠቱ ማረጋገጫ ለሌለው ታሪክ ሽፋን ሊሆን አይችልም። ከታሪክ ጸሐፊዎች በተጨማሪ ቤተ ክርስቲያን የሀገርና የታሪክ ባለአደራ ስለሆነች ይህን ዘመን በብዙ ታላላቅ መንፈሳዊ ክንፍዎች ስለምትዘክር በቂ መረጃ አላት።

2- ዐረቡ ምድር ላይ የነበሩ አይሁዶችና ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆኑ የመካ ጣኦት አምላኪዎች እንኳ ያልተቀበሉትን የመሐመድ ትምህርት የብዙ ዘመን ጠንካራ የክርስትና ታሪክና ባህል ያለው የአክሱም መንግሥት ተቀበለ ብሎ ማሰብ እንዴት ይቻላል። አክሱምን የአስልምና መናገሻ ሆና ይሆን?

3- የመሐመድ ተከታዮችን ወደ ኢትዮጵያ የመጡት ሃይማኖት ያለው ደግ ንጉሥ አለ እርሱ አሳልፎ አይሰጣችሁምና ወደ እርሱ ሄዳችሁ ነፍሳችሁን አድኑ ተብለው ነው ወይስ ሃይማኖት የለሽ ንጉሥ አለና ሄዳችሁ ሰብካችሁ አሳምኑ ተብለው?

«አክሱም» የተሰኘው መጽሐፍ ስደተኞቹን በተመለከተ መሐመድ ያስተላለፈውን መልእክትና ከዚያም በኋላ የተፈጸመውን ታሪክ እንዲህ በማለት ያስቀምጣል።

«ራሳችንን ለመከላከል አላህ ብርታቱን እስኪሰጠን ድረስ ወደ ሐበሻ አገር ሄዳችሁ ቆዩ በእርስዎ አንድ ንጉሥ አለ እርሱ

ፊት ማንም ተበዳይ አይሆንም የእውነት ምድር ነች
ንጉሥዋም ፍርድና ፍትህ አዋቂ አስተዋይ ስለሆነ በእርሱ
ዘንድ ማንም አይበደልም አትስጥ»
በማለት ምክር ሰጥቷቸዋል። ጽሑፉ በመቀጠል እነርሱም መጠጊያ
ለመፈለግ ወደ ኢትዮጵያ በመጡ ጊዜ በዘመኑ የነበረው የአክሱም
ንጉሥ አድርአዝ (ከ595-615) እንደተቀበላቸውና ከሦስት ወር ቆይታ
በኋላ አገር ሰላም ነው ብለው እንደተመለሱ ይተርካል። ነገር ግን
የከፋ ስቃይ ስለገጠማቸው 83 ወንዶችና 14 ሴቶች እንዲሁም ህፃናት
ሰውሳተኛ ጊዜ ወደ ኢትዮጵያ በስደት እንደመጡ ይገልጻል።

በዚህ ጊዜ ከመጡት ውስጥ የመሐመድ ሴት ልጅ የሆነችው ሩቅያ
የነበደ ሚስቶች የሆኑት አቢባና ሰላማ እንዲሁም የአገሪቱ ልጅ ጃፋር
አቡጣሊብ እንደሚገኙበት ያስረዳል። በዚህ ጊዜ የመካ ቁረይኾች
ስደተኞቹን ለመውሰድ ለንጉሡ ስጦታ ይዘው በመጡም ንጉሡ ግን
ጳጳሱና መሳፍንቱ በተገኙበት ጉዳያቸውን ጠይቆ ከተረዳ በኋላ
«ተራራ የሚያህል ወርቅ ብትሰጡኝም በእኔ አገር ሊጠጉ የመጡትን
ስደተኞች አሳልፌ አልሰጣችሁም» በማለት እንደመለሳቸው
ያስረዳል። በመጨረሻም ስደተኞቹ ለአስራ አምስት ዓመታት ያህል
ያለስጋት ከቆዩ በኋላ በመሐመድ ጥያቄ ወደ አገራቸው
መመለሳቸውን በዝርዝር ያስረዳል። (በላይ ግደይ፣ 118)

በመሐመድና በንጉሡ መሃል ተደረገ የተባለውን የደብዳቤ
ልውውጥ መነሻ በማድረግ የአክሱም ንጉሥ ወደ እስልምና ተለውጦ
ነበር የሚለውን መላ ምት ስንመለከት እርስ በርሱ የሚጋጭ ይሆናል
ምክንያቱም መሐመድ የአክሱም ንጉሥ እስልምናን እንዲቀበል
የላከለት ደብዳቤ ነው በተባለው ጽሑፍ ላይ ስሙን «ንጉሥ አጽሃማ»

ሲል ንጉሡ እስልምናን እንደተቀበለ ገለጸበት በተባለው ደብዳቤ ላይ
ደግሞ የንጉሡ ስም «ንጉሥ አርማህ» ተብሎ ተገልጿል በመጀመሪያ
ሁለቱ ስሞች የተለያዩ ሲሆኑ መሐመድ ተከታዮቹን ወደ ኢትዮጵያ
ላክ በተባለበት ዘመን (615 ዓ.ም.) በአንዱ አለበለዚያም ሁለቱንም
ስሞች አንድ አድርጎ የተጠራባቸው ንጉሥ አልነገሠም ንጉሥ
አርማህ ቀዳማዊ የነገሠው ከእስልምና በፊት ከ442 - 456 ዓ.ም
ሲሆን ዳግማዊ አርማህ የተነሣው ደግሞ ከ817 - 822 ዓ.ም. ነበር
ስደተኞቹ ኢትዮጵያ ደረሱ ከተባለበት ከንጉሥ አድርአዝ (595 -
615) ቀጥሎ የነገሠውም ንጉሥ አካለ ውድም ሲሆን ዘመኑም 615 -
623 ዓ.ም ነበር።

የደብዳቤው ዋነኛ ዓላማ የአክሱም ንጉሥ እስልምናን እንዲቀበል
መጋበዝ ሲሆን አክሱም እንደ ክርስትና እንብርት የአንድ አምላክ
እምነትን ስታራምድ የቆዩች ከተማ እንደመኖሩ መጠን ትምህርቱ
አዲስ የሚሆነው ብዙ ጣዖት ለሚያመልከው የዐረብ ምድር እንጂ
ለክርስቲያኑ መንግሥት ባለመሆኑ ብዙም ተቀባይነት እንደማይኖረው
ግልጽ ነው። እስልምና እንደ ሃይማኖት የጠራ አመለካከት ይዞ
ተቀባይነትን ባላገኘበትና በእግሩ ባልቆመበት ሰዓት ክርስትናን
በትጋት ታስፋፋ የነበረችው ኢትዮጵያ የስደተኞቹን ቃል ስምታ
አመነች ማለት ቅዠት ነው ስደተኞቹን እንግድነት የተቀበለቻቸው
በክርስትና ወግ መሆኑ መዘንጋት የለበትም።

በአጠቃላይ ታሪኩ ተአማኒነት የሌለውና ከራሳቸው ከዐረብ
ጸሐፊዎች በቀር ምንም ዓይነት የጽሑፍ ሆነ በቁፋሮ የተገኘ መረጃ
የሌለው መላ ምት ብቻ ነው።

ይህን አመለካከት አንድ የታሪክ ምሁር «በዙ ተከታይ ከአካባቢውና ከጉራቤት አገሮች ለማግኘት የተደረገ ጥረት» ሲሉት (ስርግው፣ 190) ኮቢሻኖቭ የተባለው የታሪክ ሰው ከመሐመድ ለንጉሠ ተጻፈ የተባለውን ደብዳቤ በተመለከተ «የፈጠራ ወሬ» ብሎታል (Axum፣ 112) እንዲሁም ተክለ ጻድቅ መኩሪያ «የዚህን የወዳጅነት ግንኙነት በክርስቲያን አክሱማዊ ንጉሥና እስልምናን በመሠረተው በመሐመድ መካከል የተደረገውን የደብዳቤና የሰላምታ መተዋወቅ የሚያውቁ የዐረብ ጸሐፊዎች የአክሱም ንጉሥ የሰለመ መስጲቸው ጽፈው እንደሆነ አይታወቅም» በማለት ገልጸዋል። (የኢትዮጵያ ታሪክ ኑብያ አክሱም ዛጉዬ፣ 376) ስለዚህ ይህና ሌሎች የታሪክ ሰነዶች እንደሚያስረዱት አልነጋሽ የሚባል ንጉሥና እስልምናን የተቀበለ የአክሱም መንግስት አለመኖሩን በመገንዘብ ታሪክ እንዳይዛባ ሁላችንም ልንጠነቀቅ ግድ ይለናል።

አንባቢ ሆይ! እግዚአብሔር ሕይወትን እስከዚህ ሰዓት የጠበቀው እጅግ ስለሚወድህ ሲሆን ፍቅሩ ገብቶህ ከጥፋት መዳንህ የዘላለም ዓላማው ነው። ስለዚህ ለምን ትዘገያለህ? መሠረትህ ሌላ ከሆነ ቶሎ አምልጥ መሠረቱ ላይ ካለህ ደግሞ በንስሐ ተደላይል።

«ንቁ በሃይማኖት ቁሙ ጉልምሱ ጠንክሩ በእናንተ ዘንድ ሁሉ በፍቅር ይሁን» (1ቆሮ. 16፡3)

ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን!!!

ይቆየን!!!

ዋቢ መጻሕፍት

1. መጽሐፍ ቅዱስ (ብሉይ ኪዳንና አዲስ ኪዳን) ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት, 1962
2. ቁርአን (አማርኛ ትርጉም) ነጃሽ አሳታሚ, 1961
3. በውኑ በኢትዮጵያ የሃይማኖት መቻቻል አለን? አባ ሳሙኤል (ጳጳስ) አዲስ አበባ 2000፣ ዓ.ም.
4. አብዱልመሊክ ዓቢ አልኩለይካ የፈጣሪ አንድነት በኦሪት በወንጌልና በቁርአን ትርጉም ኢብራሂም ነጃሽ አሳታሚ.
5. በላይ ግደይ አምሐ (1995) አክሱም፣ አዲስ አበባ
6. ተክለ ጻድቅ መኩሪያ (1958) የኢትዮጵያ ታሪክ ኑብያ አክሱም ዛጉዬ 1ኛ መጽሐፍ ኢ.አ.
7. አቡ ያሲር አብዱልመናን አልገላይኒ. (2000) The great Light ኢ.አ.
8. Sergew Hable Sellassie (1977), Ancient and Medieval Ethiopian History to 1770; A.A
9. Yuri M.Kobishanov (1979), Axum, Joseph W.Michus (trans), Pennsylvania state Univerisity Press.

በቀጣዩ ቴቁል ክፍል ሦስት ላይ
ሥላሴን በተመለከተ በእስልምና ያለውን የቁርዓን
አስተምህሮ በሰፊው እንመለከታለን
በቅርብ ቀን ይጠብቁት

ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ሰዘላሰም ያው ነው።
ዕብ 13፣8

የእግዚአብሔርም ልጅ እንደመጣ እውነተኛ የሆነውን እናውቅ ዘንድ
ጠቁን እንደጠን እናውቃለን እውነተኛም በሆነው በእርሱ ስለን
እርሱም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ እውነተኛ እምሳክ እና
የዘላሰም ሕይወት ነው። ልዩነት ሆኖ እራሱንም ከጣምታት እርሳችን
ጠብቁ።

1ኛ ሮሳ 5፣20-21

- ከዚህ ቀደም የታተመ
- ቴቁል ክፍል አንድ
- በቅርብ የሚታተም
- ቴቁል ክፍል ሦስት
- የእስልምና የክርስቶስ መሰረታዊ
- ጠቅላይ

በየመዳከሩት መደብረ ያገኙታል ዛሬውኑ ደዎዙት